

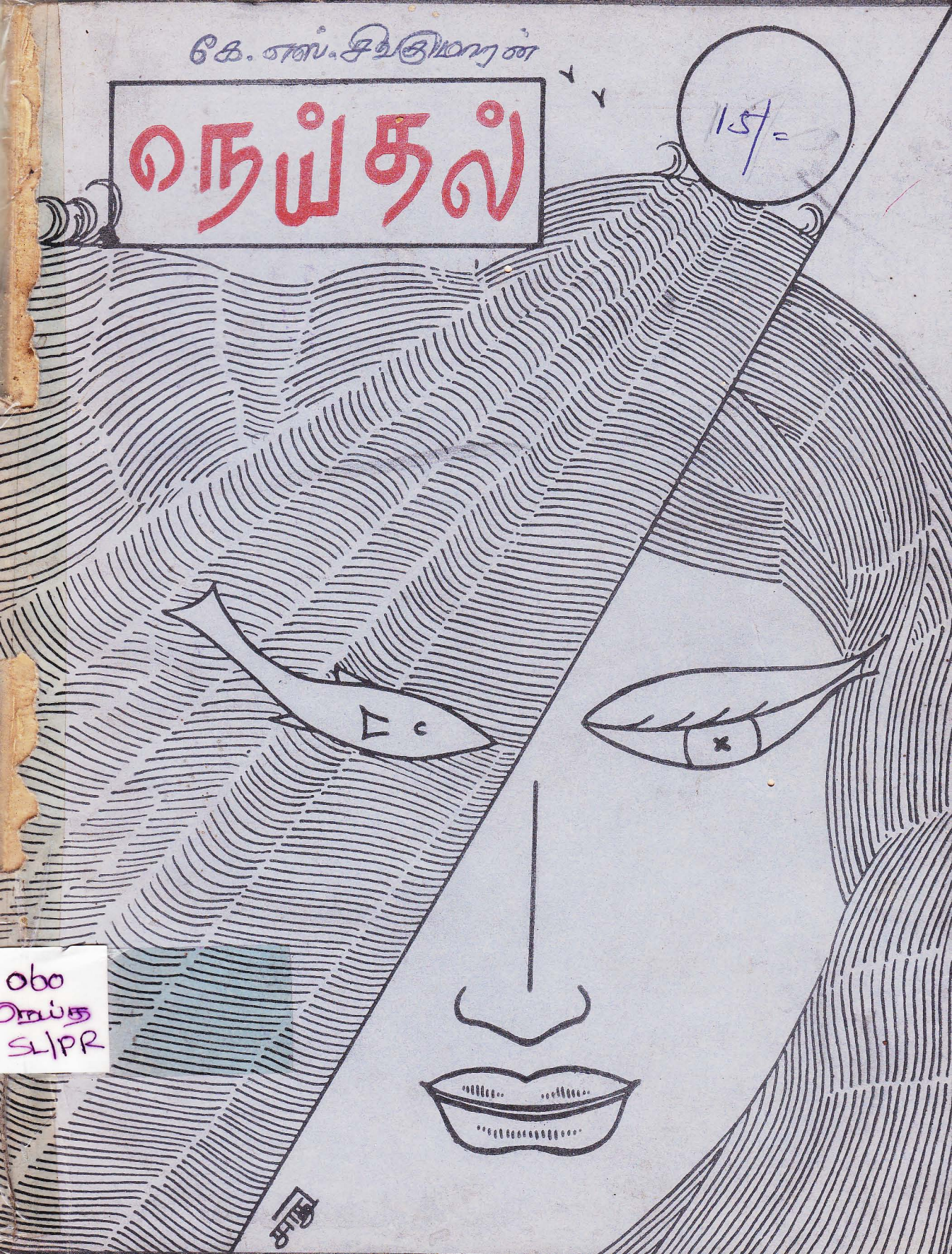
கே. எஸ். சிவகுமார்

நெய்தல்

15/ =

obo
நெய்தல்
SLPR

சுரு

GOOD NEWS!

for DIESEL ENGINE OWNERS

WALKERS have installed the latest most sophisticated **HARTBRIDGE** electronic test and servicing equipment and stock a complete range of **C. A. V.** replacements parts for the convenience of diesel engine owners at the Company's Motor Repair Workshops

KOLLUPITIYA

Tel: 27811

KANDY

Tel: 215 & 581

TO BE INSTALLED SHORTLY IN

GALLE

Tel: 280 & 281

JAFFNA

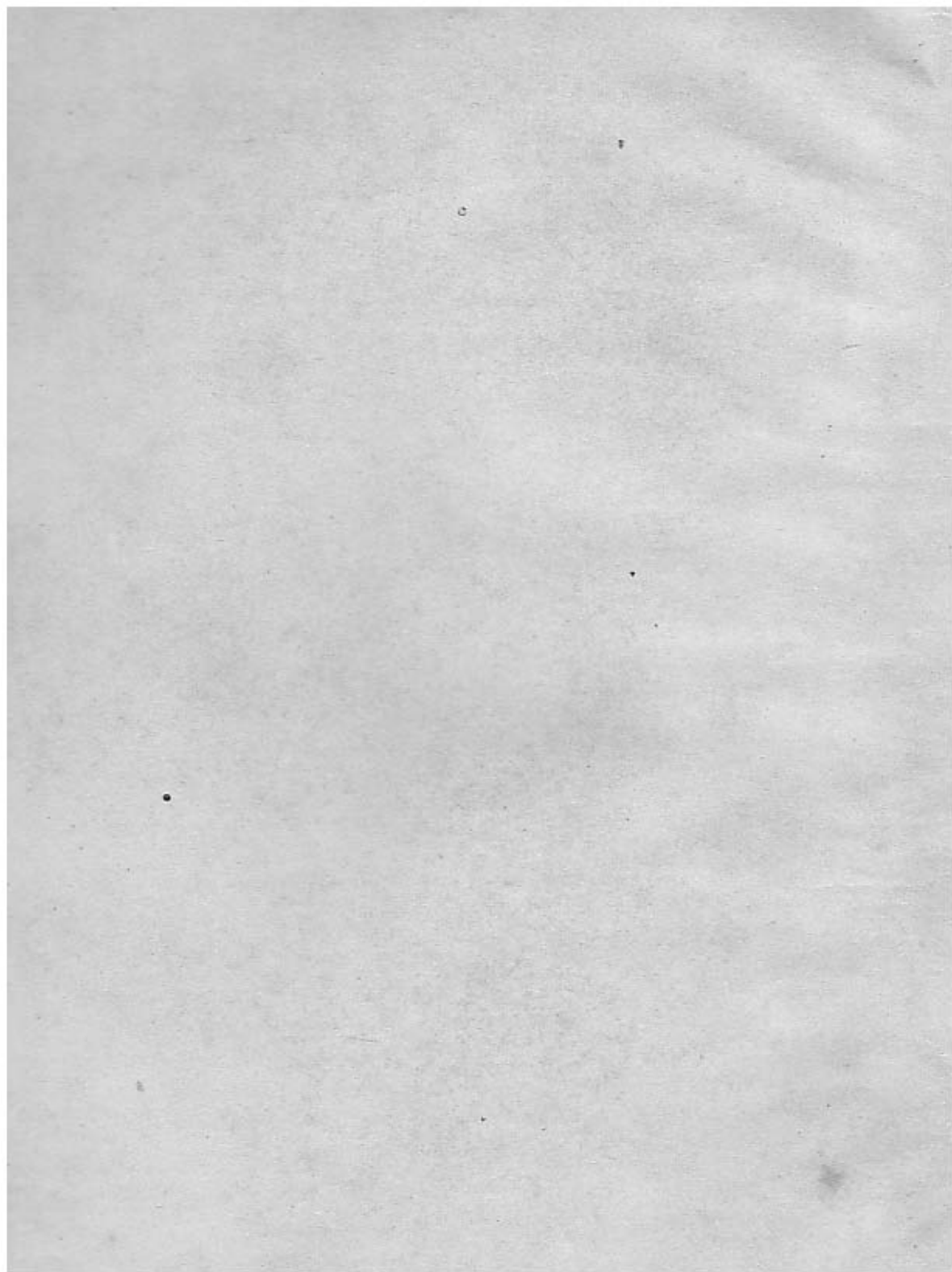
Tel: 7031

WALKER SONS & CO. LTD.

P. O. Box 166

COLOMBO.

151

== நெய்தல் ==

4வது ஆண்டு மலர்

தொகுப்பாளர்:

மு. புஷ்பராஜன்

34684

வெளியீடு:

குருநகர்

நெய்தல் வளர்ச்சி மன்றம்

எமது மன்ற "நெய்தல்" மலருக்கு எருவூட்டி,
மலர் செழுமை பூரிப்பில் வெளிவர தமது விளம்பரங்களை
தந்துதவிய பெரியோர்களுக்கு

எம்

நன்றி

✽

✽

✽

எமது விளம்பரதாரர்களையே ஆதரியுங்கள்.

புனித யாகப்பர் ஆலயம்,
குருநகர் – யாழ்ப்பாணம்

அலை கடலை ஆளும் நெஞ்சத்தினர் கலை உலகிலும் கரைகண்ட
வம்சத்தினர் என்பதன் சிறந்த எடுத்துக்காட்டே நெய்தல் வளர்பிறை
மன்றத்தினரின் “நெய்தல்” என்னும் வெளியீடு! கலைச் சுவையும் இலக்
கிய எழிலும் மையமாக இழைந்தோடும் இப்படையல், வருங்கால எம்
சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அடிகோல வேண்டும் என ஆண்டவனை இறைஞ்சு
கிறேன்!

அருட்திரு சுவரிமுத்து . அடிகள்

நெய்தல் வளர்பிறை மன்றத்தின் நாலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை முன்னிட்டு வெளிவரும் இம்மலருக்கு என் ஆசியை அளிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆரம்ப காலந்தொட்டு இம்மன்றம் ஆக்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருவது பெருமைக்குரியதே. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகக் குருநகர் மக்களுக்கு இது அரும்பணிகள் புரிந்து வருவது யாவரும் அறிவர். பலதுறைகளில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர் இம்மன்ற அங்கத்தினர். விளையாட்டுத்துறையிலும் சரி நாடகத்துறையிலும் சரி தீவிர முயற்சியுடனும் தணியா ஆர்வத்துடனும் உழைத்து வருகின்றனர் என அறிவோம். சிறப்பாகச் சேவை புரிவதில் இவர்கள் பயன்தரு வழிகளில் செயல்புரிந்துள்ளார்கள். அங்கத்தவரின் தனி உயர்வுக்கும் ஊர்மக்களின் பொது வளர்ச்சிக்கும் இவர்கள் சேவை பல வழிகளில் உதவி வருகிறது.

புனித சந்தியோகுமையோர் ஆலயப் பங்கில் நான் கடமையாற்றியபோது எனக்கு வலக்கரம்போல் நின்று துணைபுரிந்ததை நாம் மறக்க முடியாது. பங்கிலுள்ள வறியவருக்கென நிதி திரட்டும் நோக்குடன் நான் எடுத்த முயற்சிகள் சித்தியாவதற்கு இவர்கள் பெரிதும் துணைசெய்தற்காக என் உளம் உவந்த நன்றியை அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவருக்கும் இத்தருணத்தில் தெரிவிக்கிறேன்.

இவ்வளவு காலமும் பங்குக்கும் ஊருக்கும் இவர்கள் ஆற்றிவந்த சேவைகளை புகழ்ந்து பாராட்டுவதுடன் இம்மன்றம் இறைவன் துணையுடன் வளர்பிறையேபோல் தளர்விலாது வளர்ச்சியுற்று விளங்கவேண்டுமென்பது என் ஆசி. வருங்காலம் இளைஞர் கையில் உள்ளது. வாழ்க்கைச் சிற்பிகள் இளைஞரே. வாழ்க்கை முன்னேற்றப்பாதையைச் செவ்வனே அமைக்கத் தகுதியும் ஆற்றலும் பெறவேண்டியவர் அவர்களே. இம்மன்ற அங்கத்தவராகிய எம் அன்பிற்குரிய இளைஞரை நல்லதேவன் நிறைஅருள் பெருக ஆசீர்வதிப்பாராக.

உங்கள் அன்புத்தந்தை
பெனற் கொன்ஸ்ரன்ரைன்

குருநகர் நெய்தல் வளர்பிறை மன்றம் தனது நான் காவது ஆண்டு விழாவினைக் கொண்டாடுகின்றதென, நான் அறிகின்றேன். இவ்வைபவத்திலே கலந்து கொள்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். குருநகர்ப் பகுதியில் சமூக, கலாசார நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிப்பதற்கு இம்மன்றம் செய்யக்கூடிய அரும்பெருந் தொண்டினை உணர்ந்து தான், நான் அதன் காப்பாளராகியதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்.

இப்பகுதியில் இளைஞர்களுக்கு மட்டுமன்றி குருநகர்ப் பகுதியிலே வாழக்கூடிய அத்தனை மக்களினதும் கலாசார வளர்ச்சிக்கும் இம்மன்றம் தூண்டுகோலாக இருந்து மேன்மேலும் வளர்ச்சியுறுமென நான் திடமாக நம்புகின்றேன்.

28-11 71

சி. எக்ஸ். மாட்டன்
(நா. உ.) யாழ்ப்பாணம்

எம். எஸ். பேரீன்பநாயகம்
மாநகரசபை உறுப்பினர்
2ம் வட்டாரம்

பல்வேறு துறைகளில் வேகமாக முன்னேறிவரும் நமது சமூகம்; கலை இலக்கிய துறையிலும் முன்னேறி வருவது பாராட்டக் கூடியதே. ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை நிலையை வருங்கால சமூகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுவது இலக்கியங்களே. இப்பணியின் வெளிப்பாடே நெய்தல் வளர் பிறை நாடகமன்றத்தினரின் "நெய்தல்" வெளியீடாகும். இம் ஆரிய

முயற்சிநீடித்து நிலை பெற்று வளர என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள் என்றும் உரியதே.

ஜே. ஏ. செல்வநாயகம் ஜே. பி.
மீன் வியாபாரி
(இலங்கை அரசாங்க மீன்பிடி
ஆலோசகர் சபை அங்கத்தவர்)

1774, கடற்கரை வீதி,
குருநகர்,
யாழ்ப்பாணம்.
23-1-1971

மன்றம் தனது நாலாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை முன்னிட்டு
“நெய்தல்” மலரை வெளியிடுவது குறித்து பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

இளம் உள்ளங்களின் ஆக்கபூர்வமான எண்ண அலைகள் நாடகம்
கட்டுரை பாட்டு ஆதியாம் பல வடிவங்களில் உருவாகவேண்டுமென்பது
எனது பேரவா.

நெய்தல் காரிருள் களையும் இளஞாயிறென எமது சமூகத்திலுள்ள
குறைகளைக் களைந்து சமூகசேவை செய்யும் ஒரு நற்றொண்டனாக
தொண்டாற்ற வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

நெய்தல் வளர்பிறை மன்றத்தின் செயற்குழு 1971

காப்பாளர்கள்:

- அருட்திரு N. M. சவிரிமுத்து
(கட்டளைக்குரவர் புனித ஜேம்ஸ் தேவாலயம் யாழ்ப்பாணம்)
அருட்திரு பென்ற் கொன்ஸ்ரன்ரைன்
(கட்டளைக்குரவர் புனித ஆனன் தேவாலயம்)
திரு. C. X. மாட்டன் (நா. உ.)
Dr. A. L. ஏபிரகாம் (மா. ச. உ.)
Dr. J. P. C. பிலிப்
திரு. J. F. சிக்மறிங்கம் (B. A.)
,, M. S. பேரின்பநாயகம் (மா. ச. உ.)
,, J. A. செல்வநாயகம் J. P.

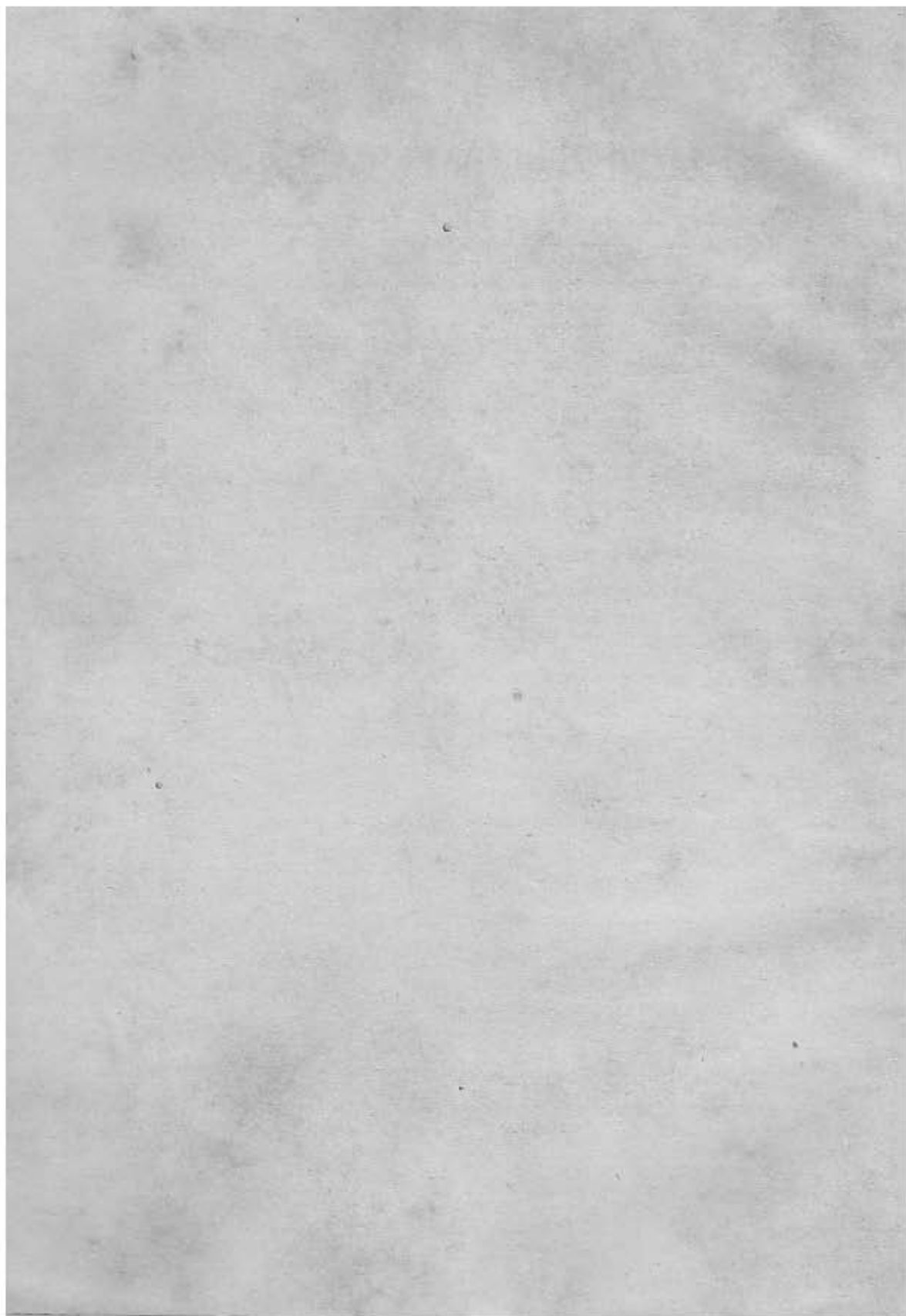
தலைவர்:	சி. கிறிஸ்தோப்பர்
உபதலைவர்:	பி. கிறேஷியன்
செயலாளர்:	கெ. இராசநாயகம்
உபசெயலாளர்:	அ. ஜெயசீலன்
பொருளாளர்:	அ. ஜெயசீலன்
பரிசோதகர்:	கி. கிறிஸ்ரியன்
விளையாட்டுச் செயலாளர்	அ. செபஸ்ரியன்
உப விளையாட்டுச் செயலாளர்	அ. குணசேகர்
நாடகச் செயலாளர்	தி. கிறிஸ்தோத்திரம்
உபநாடகச் செயலாளர்	அ. செபமலை

நிர்வாகக்குழு:

- மா. மனுவேற்பிள்ளை
மு. மரியதாஸ்
ம. மரியநாயகம்
கி. சின்னத்தம்பி
கி. பட்டுராஸ்.

உள்

	பக்கம்
தொகுப்பாளர் கருத்து	
நெய்தல் வளர்பிறை மன்றத்தரர் இன்று — செயலாளர்	1
ஈழமும் இருகண்ணும் — நீ. மரியசேவியர்	2
நெய்தல் — வித்துவான் புலவர் வேல்மாறன்	3
சிற்பக்கலைஞரிடம் சில கேள்விகள்	8
ஊழின் வலி — தூயமணி	9
அகப்பரிசோதனையற்ற இன்றைய நாடகங்கள் எதற்காக? — ஜே. எம். இராசு	10
ஓர் இதயம் வறுமை கொண்டிருக்கிறது — அ. யேசுராசா	14
மனிதா — ச. தங்கராசா	17
தற்கால ஒவியக்கலை — அ. மாற்கு	18
விரக்தி — வேங்கைமார்பன்	20
பல்துறைக் கலைஞர் எஸ். என். ஜேம்ஸ் அவர்களின் பேட்டி	23
சலிப்பு — யோ. மரியாம்பிள்ளை	26
இசைக்கலையும் எமது சமூகமும் — ஈ. பாக்கியநாதன்	29
ஒரு வாசகனின் அபிப்பிராயம் — குருநகரோன்	31
திரைப்படத்துறையில் வடக்கின் வீழ்ச்சியும் தெற்கின் எழுச்சியும் — மு. புஷ்பராஜன்	34

தொகுப்பாளர் கருத்து

நெய்தல் வளர்ப்பிறை நாடக மன்றத்தின் நான்காவது ஆண்டு நிறைவு விழாமலர் உங்கள் கரங்களில் வீற்றிருக்கிறது. மன்றத்தின் நான்காவது ஆண்டு விழாவாக இருந்தபோதிலும் இதுவேமுதல்தழாகும். இதற்கு முன்னடந்த நிறைவுவிழாக்கள்; சிறு சிறு விளையாட்டுப்போட்டிகளுடன் நிறைவு எய்தியது. ஆனால், இவ் ஆண்டுசிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, நாடகம் போன்ற பல போட்டிகளுடன் இம் மலர் மூலம் நிறைவு எய்துகிறது. இப்போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற விடயங்கள் கால இடைவெளிக் குறுக்கம் காரணமாக இம்மலரில் இடம் பெறவில்லை அடுத்த மலரில் அவைகள் நிச்சயம் இடம் பெறும்.

இதற்கு முன் இங்கு எத்தனையோ மலர் வெளியீட்டுக்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. புத்தாளி, கிறிஸ்மஸ் ஒளிமலர் உலகின்ஒளி போன்ற பல மலர்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவற்றுடன் நெய்தல் இதழும் கலக்கின்றன. ஆனால் இந் 'நெய்தல்' மலரே ஒரு கலை இலக்கிய மலராகும் என்பதை இம்மலரை கையில் ஏந்திய உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஒரு காலத்தில்; ஒரு காலத்திலென்ன இப்பொழுதும் குருநகர் என்றால் எம்ஜி யாருக்கும் விவாதிக்கும் கவரிக்குள் விசியடிக்கும் கூட்டம் தான் அங்கு வாழ்கிறது என்றும், இருவருக்கும் மன்றம் அமைத்து மோதலிற் மக்கள் கூட்டம் என்றும், பலர் கூறும் தூரத்துக் குரல்களை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. இங்கு நாடகமன்றங்களையும், சமூக முன்னேற்ற மன்றங்களையும் தவிர வேறு மன்றங்கள் இல்லை என்பதை இங்குள்ள எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது. ஆனால் இத்தூரத்து குரல்கள் இங்குள்ள இலக்கிய மனத்தை அறிய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இங்கு; பல கலைத்துறைகளுக்கு திறமை வாய்ந்தவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தமது திறமையை விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ள மனமில்லாதிருந்த காரணங்களினால் மற்றையவர்கள் இவர்களை அறிய முடியாமல் போய்விட்டது இங்கு 'குருநகர் கலைக்கழகம்' என்ற இயக்கம் ஆண்டுதொறும் நிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம் போன்ற பல போட்டிகளை வைத்து திறமையானவர்களுக்கு பரிசு வழங்குகின்றது. இது அன்பர் அரங்கு என்று கூடி பல இலக்கிய விடயங்களை, விவாதிக்கிறது. இங்கு மேடை ஏற்றப்பட்ட நாடகங்களைப்பற்றிய விவாதங்கள், இன்றைய சினிமாவின் சமுதாயத்திற்கு நன்மையா தீமையா? சமுதாய உயர்ச்சி எளிமையிலா? ஆடம்பரத்திலா, பண்பில் இராாமனா இராவணனா சிறந்தவன் என்பதுபற்றி விவாதமேடை அமைத்து, விவாதிக்கிறது.

இவ்வாறு இங்கு பல இலக்கிய விடயங்கள் நடந்தும் இந்நகரை ஏன் மற்றவர்கள் ஒரு கலை இலக்கிய பாலைவனம் என்று கருதுகிறார்கள். இக்கருத்தை எப்படி நீக்குவது என்ற சிந்தனையின் பிரசவம்தான் இந் 'நெய்தல்' வெளியீடு.

இவ்வாறு இங்கு பல இலக்கிய விடயங்கள் நடந்தும் இந்நகரை ஏன் மற்றவர்கள் ஒரு கலை இலக்கிய பாலைவனம் என்று கருதுகிறார்கள். இக்கருத்தை எப்படி நீக்குவது என்ற சிந்தனையின் பிரசவம்தான் இந் 'நெய்தல்' வெளியீடு.

'கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல்' என்பது ஆண்டுதொறும் இங்குள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் மீன்மீடித்தலைத் தொழிலாகக்கொண்டு வாழ்வதால் அம்மக்களது கருத்து வெளியீட்டை தாங்கும் இம்மலர் நெய்தல் என்றும் தலைப்பெகியுள்ளது மிகப்பொருத்தமானதேயாகும். இம்மலர் உள், வெளி என இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. 'உள்' என்னும் பகுதியில் உள்ள படைப்புக்கள் அத்தனையும் எம் சமூகத்தில் வாழும் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களாகும். 'வெளி' என்னும் பகுதியில் உள்ள படைப்புக்கள் பல வெளி இடங்களை சார்ந்த படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களாகும்.

இங்கு எமது சமூகத்தில் உள்ள சிற்பக் கலைஞர்கள், ஒலியக்கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள் பலர் தமது படைப்புக்களை என்ன காரணமோ தரவில்லை. அதேபோல் வெளி என்னும் பகுதியிலும் பல எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புக்களை, —இலக்கிய கருத்துக்களை—வசதியின் காரணமாக அனுப்ப முடியவில்லை. நாங்கள் எதிர்பார்த்தது போல் இவர்களது படைப்புக்களை பெற்றிருந்தால் இம்மலர் இன்னும் செழுமை வாய்ந்த மலராக இருந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

வணக்கம்.

சுதேச வைத்தியசாலையும் கட்டு வைத்திய நிலையமும்

134, பாங்ஷால் வீதி புதுமை மாதா கோவிலடி,
யாழ்ப்பாணம்.

பலரைப் பாழாக்கும் கிரந்தி முதல் கிருமி தோஷம், கணை
மாந்த வகை நீங்க!
குழந்தைகளையும் பெரியோரையும் வாட்டும் தொய்வு முதல்
சகல சளி வியாதி நீங்க!
சுரம், சன்னி முதல் வாதம், சோர்வுவகைப் பிணி பல நீங்க!
கழிச்சல் முதல் குன்மம், பாண்டு, காமாணை செங்கமாரி நீங்க!
மேகம் முதல் துர்த்தாது போன்ற மர்ம நேர்ய்கள் நீங்க!
வீட்டுக்குவீடு பற்றித் தொற்றும் கிரங்கு முதல் பல அவியல் நீங்க!
தீச்சுட்ட புண் முதல் நாட்பட்ட புண் வரை விரைவில் ஆற!
முள் விஷம் முதல் பல கட்டுவகை சிக்கிரம் குணமாக!
கர்ப்பிணிகள் முதல் சிறுவருக்காகிய கிரந்தி எண்ணெய்கள்

சகலதுக்கும் எம்மை நாடுங்கள்

சுன்னாகம் கபிரியேல் வைத்தியசாலையைச் சேர்ந்த
வைத்திய கலாநிதி, ஜி. எட்வேட் L. A. M. P.

சுன்னாகம் வல்லிபுரநாதபிள்ளை வைத்திய சந்ததியினர்
வைத்திய கலாநிதி, M சுவாமிநாதர் L. A. M. P.

நோவுக்கும் வாதத்திற்கும் சிறந்த நோ எண்ணெய்
“ கபிரியேல் பெயின் ஓயில் ”

சகல விரணங்களையும் ஆற்றவல்ல புண்களிம்பு
“ கபிரியேல் ஓயின்மென்ற் ”

எல்லா வகை வேதனைகளையும் தணிக்கவல்லது
“ கபிரியேல் ஸ்பெசல் பாம் ”

தயாரிப்பாளர்கள் :

GABRIELS

(Pharmaceutical & Perfumery Works)

GABRIEL DISPENSARY

CHUNNAKAM.

Inquire for details: Dr.G. EDWARD L.A.M.P.

நெய்தல் வளர்பிறை மன்றத்தார் இன்று

1. கழகத்தின் அங்கத்தினர் தொகை 34
2. 14-6-1968ல் கழகத்தின் முதலாவது நிறைவு விழாவினையொட்டி ஓர் மெய்வல்லுனர் போட்டி ஒன்றை நடாத்தியது, பிரதம விருந்தினராக அருட்திரு பெனற் கொன்ஸ்ரன்ரைன் அடிகளார் கலந்து கொண்டார்.
3. கழகம்: பல நாடகங்களை சமூக முன்னேற்றத்துக்காக உருவாக்கியுள்ளது. அவற்றுள் "இதயக்குமுறல்" "அமரதீபம்" "பிராயச் சித்தம்" நெஞ்சின் அலைகள்" "நீதி சாவதில்லை" என்னும் நாடகங்கள் மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தன.
4. கழகம்: குருநகர் கலைக்கழகம் தமது 10வது ஆண்டு நிறைவு விழாவினையொட்டி 1969ல் நடாத்திய மெய்வல்லுனர் போட்டியில் முதலாவது இடத்தையும் 14-1-1970ல் குருநகர் இளைஞர் கலைக்கழகம் நடாத்திய உதைபந்தாட்டப் போட்டியில் A. பிரிவிலும் B பிரிவிலும் சம்பியன் பட்டத்தையும் 24-7-70ல் வல்வெட்டித்துறை உதயசூரியன் கழகம் நடாத்திய "கயிறு இழுத்தல்" போட்டியில் முதலிடத்தையும் பெற்றது.
5. குருநகர் கலைக்கழகம் ஒழுங்கு செய்து வரும் சிரமதானங்களிலும் சுகாதார விழாவினையொட்டி நடைபெற்ற சிரமதானத்திலும் அருட்திரு N. M. சவிரிமுத்து அடிகள் ஒழுங்கு செய்த சிரமதானத்திலும் பங்கு கொண்டது.
6. கிறிஸ்மஸ் தினத்தையிட்டு அருட்திரு பெனற் கொன்ஸ்ரன்ரைன் அடிகளார் 1968ம் 1969ம் ஆண்டுகளில் நடாத்திய நத்தார் சிறுவர் தினவிழாவுக்கு கழகம் முக்கிய பங்கு எடுத்துக் கொண்டது.
7. சமயக்கடன்களை மக்கள் அறிந்து ஆயத்தம் செய்யும் பொருட்டு யேசுவின் திருப்பாடுகளின் செபம் (பசான்) ஒவ்வொரு வருடமும் பெரிய வெள்ளிக்கிழமைக்கு முன்வரும் கிழமைகளில் வாசிக்க ஒழுங்குசெய்துள்ளது.
8. ஒவ்வொரு வருடத்திலும் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் 2-1-1970ல் நடைபெறுகின்றது.
9. சினேக பூர்வமாக உள்ளூர் கழகங்களுடன் உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் பங்குபற்றும்.

ஈழமும் இரு கண்ணும்

நீ மரியசேவிபர்

நீருயர்ந்து நெல்லுயர்ந்த ஈழம்—என்றும்
பேருயர்ந்து மேலுயர்ந்து வாழும்

ஈழம் எங்கள் நாடு என்று முரசு கொட்டுவோம்—அன்பு
வாழும் தங்க வீடு என்று கைகள் தட்டுவோம்
வாளை எட்டும் மலைகள் எங்கள் வீரம் காட்டுதே—முத்து
மீனைக் கொட்டும் கடலும் எங்கள் ஓரம் நாட்டுதே

மயிலும் மானும் குயிலும்
கானின் வளத்தைக் காட்டுதே—தே
இலையும் தென்னை பனையும்
எங்கள் நிலத்தை ஊட்டுதே

எழிலும் தமிழும் சுவை சிங்களமும்
வனப்பைத் தீட்டுதே: பல
தொழிலும் துறையும் கலையும்—மலட்டுத்
தனத்தை ஓட்டுதே.

ஒரு கண்

அலை கடலை ஆளும் எங்கள் வீரம் வீரம்—இன்பக்
கலை வடிவில் வாழும் நெஞ்சு ஈரம் ஈரம்

வானில் உள்ள மீன்கள் இனத்தைப் படித்துப் பார்க்கலாம்-கடல்
வாழும் அமுத மீன்கள் தரத்தைச் சுவைத்துப் பார்க்கலாம்
கானம் பாடும் பறவை இனத்தைத் தரையில் பார்க்கலாம்-ஏலை
ஏலோம் என்று இசைக்கும் குலத்தை நுரையில் பார்க்கலாம்.

மறுகண்

பாரம் தாங்கும் பூமி அன்னை
உணவு தந்து காரும் எம்மை
உணவு தந்து காரும் எம்மை

I

1. நாட்டில் உயிர்கள் வாழ வேண்டும்
வீட்டில் உயர்வு காண வேண்டும்
ஏட்டில் உழவர் பெருமை வேண்டும்
பாட்டில் கடமை பேண வேண்டும்

II

- 2: நிலத்தை உழுது பதமை செய்து
நெல்லும் கதிரும் தழைக்க வேண்டும்
பலத்த அளவில் பயிரும் செடியும்
பலனை அளிக்க உழைக்க வேண்டும்.

நெய்தல்

வித்துவான், புலவர் 'வேல்மாறன்'

(தமிழ் விரிவுரையாளர், அக்குவைனஸ் கண்டி.)

பழந்தமிழ் நூலோர் நிலனை முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை எனக் கண்டனர். முல்லை என்றால் காடும் காடு சார்ந்த நிலனாகவும், குறிஞ்சி என்றால் மலை யும் மலை சார்ந்த நிலனாகவும், மருதம் என்றால் வயலும் வயல் சார்ந்த நிலனாகவும், நெய்தல் என்றால் கடலும் கடல்சார்ந்த நிலனாகவும் வரையறைப்படுத்தினர். இவ்வரையறுப்பில் பாலைக்கென ஒரு தனி நிலம் கிடையாது. ஆகையால் எல்லா நிலத்தை யும் சார்ந்து வருதல் நோக்கு அதை "நடுவுநிலைத் திணையே" (தொல். பொ. 9) என்றனர். அதல்லாமல் முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் திரிந்த நிலன் எனவும் 'பாலை' யைக் கண்டனர்.

"அவற்றுள்,

நடுவ னைந்தினை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாந்திய பண்பே"

(தொல். பொ. 2)

"முல்லையும் குறிஞ்சியு முறைமையிற் திரிந்து
நல்லியல் பறிந்து நடுக்குதுய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்"

(சிலப். காடு. 64 - 66)

இவற்றுள் கடலும் கடல் சார்ந்த நெய்தலைப்பற்றிக் கூறுவதே இப்பகுதியின் நோக்கம்.

கடவுள் வழிபாடு

இன்று காணப்படும் மனித வர்க்கம் எத்தனையோ யுகங்களைக் கடந்துவிட்டு தன் நாகரீக வரலாற்றைக் கூறத் தலைப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு யுகமும் பல்லாயிரம் ஆண்டுக் காலங்களைக் கொண்டவை. ஆதியில் மனிதன் விலங்குகளோடு தானும் ஒரு விலங்குக் கூட்டமாகத்தான் வாழ்ந்திருக்கிறான். அக்கூட்டத்தில் 'மனிதன்' என்ற இனமே பிரிக்கப்படவில்லை. காலகெதியில் நடமாடும் அவ்வுயிர் வர்க்கத்

தில் இருந்து ஒரு வர்க்கம் உணர்வின் வயத்தலால் பிரிந்து ஒதுங்கி தனக்கென்ற ஒரு வாழ்வியலை அமைக்கத் தலைப்பட்டது. இவ்வர்க்கந்தான் நாளடைவில் மனித வர்க்கமாக மாறியது. எல்லா உயிர்களுக்கும் உணர்ச்சி உண்டு என்றாலும், உணர்வின் வயத்தலே மனித வர்க்கத்துக்கு இருப்பதுபோன்று அவ்வளவு நிரம்பியதாக ஏனைய மிருக வர்க்கத்துக்கு இருப்பதில்லை. மனித வர்க்கத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியின் ஆரம்பக்கட்டமே உணர்வின் வயத்தல் தான். இயற்கையின் சூழலில் - அதன் தாக்கத்தில் - முற்றாகத் தாக்குண்டு வாழ்ந்த ஆதிமனிதன் தன்னிலும் மேலான ஓர் உன்னத இயக்கம், இவ்வியற்கையுள் - பிரபஞ்சத்துள் - இருப்பதாக உணரத் தலைப்பட்டான். அவ்வுணர்வின் முடிவு தான் 'கடவுள் வழிபாட்டுக்கு' ஏதுவாய் அமைந்தது.

பழந்தமிழர் கடவுள் வழிபாட்டினைத் தாம் வாழும் நிலத்தின் இயல்பு நிலையோடு பொருந்துவதாகத்தான் செய்தனர். கடவுளின் தத்துவ நிலையையும் தாம் வாழும் நிலன் - வாழ்வியல் - இவைகளுக்கமையவே கண்டனர் என்னும் உண்மையைத் தொல்காப்பியர் கூற்றினால் அறியக்கிடக்கின்றது.

மாயோன் மேய கடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்த லெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

(தொல். பொருள் 5)

இவற்றுள் கடலும் கடல் சார்ந்த பெருமணல் உலகமாகிய நெய்தல்நில மக்கள் 'வருணனை'க் கடவுளாக வழிபட்டனர். வருணக்கடவுளை வழிபடும் முறையைச் சங்க இலக்கியங்களுள் காணக்கூடியதாய்

இருக்கின்றது. மீன்பாடுவளைத்துத் தொழில் செய்யுங்காலத்தில், அந்நிலத்துத் தலை மக்களாகிய நுளையர்க்கு வலைவளந் தப்பி விட்டால் உடனே நுளைச்சியராகிய அந்நிலத்து மகளிர் தம் சுற்றத்தாருடன் கூடி சுறா மீனின் கொம்பினை நட்டு, தாம் விரும்பிய பண்டங்களைப் படைத்து வணங்கும் போது வருணன் வெளிப்படுவான்.

“சீனைச் சுறுவின் கோடுநட்டு
மனைச் சேர்த்திய வல்ல னங்கிலுன்”
(பட்டினப்பாலை 86-87)

“கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கி”
(அகநானூறு 110)

“அணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி
யாயு மாயமொ டயரும்”
(அகநானூறு 240)

தீணப்பகுப்பில் நெய்தல்

பழைய இலக்கண நூலோர் பொருள் இலக்கணத்தை, ‘அகம்’, ‘புறம்’ என இரு பெரும் பிரிவாகப் பகுத்தனர். அவற்றுள் அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் கைக்கிளை, பெருந்திணை ஒழிந்த ஐந்திணைகளாகிய முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஒவ்வொன்றுக்கும் முறையே ‘முதற்பொருள்’, ‘சுருப்பொருள்’, ‘உரிப்பொருள்’, என்ற மூன்று பகுப்பு நிலைகளும் இடம்பெறுகின்றன.

“முதல்குரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே
நுவலுங் கலை முறை சிறந்த நனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங்கலை”
(தொல். பொருள் 3)

நிலம் பொழுது ஆகிய இயல்பு நிலைகள்தான் முதற்பொருளில் அடங்குமாதலால் நெய்தல் நிலம் கடலும் கடல் சார்ந்த நிலன் எனவும், அந்நிலனுக்குரிய பொழுது ஏற்பாடு எனவும், வகுத்தனர்.

“————— ஏற்பாடு
நெய்த லாதல் மெய்பெறத் தோன்றும்”
(தொல். பொருள் 8)

தொல்காப்பியர் முதலான பழைய இலக்கண நூலோர், நிலத்தின் இயல்பு, அந்நில மக்களின் காதல் ஒழுக்கம் பற்றிய உரிப்பொருள், இவற்றின் தன்மைகளுக்குக் கேற்பதான் அவ்வவ் நிலனுக்கு அவ்வப் பொழுதை மிகவும் நுட்பமாக வரையறை செய்தனர்.

ஞாயிறு தன் வெஞ்சுடரை முடக்கிக் கொண்டு மறைகின்றான். அந்நேரத்தில் கடற்கரைக் கானலோ தன்மை பெறுகின்றது. பறவையினங்கள் தாம் தங்கும் இடம் நோக்கிச் சிறகடித்துப் பறந்து செல்வதுபோல், காதலனும் தன் காதலியைச் சந்திக்கும் குறியிடந் தேடிச் செல்வதும்; அவ்வேளை பால்நிலா பரந்த கடலிடத்தும், வெள்ளிய மணற்பரப்பிலும், அழகிய கானலிலும், எறிப்பதும்; காதலன் வராததுகண்டு காரிகையானவள் காதல் நோய் மிகுதியால் கடலை நோக்கியும் புலம்பித் தவிப்பதும்; அப்புலம்பலிலே காமக் குறிப்பு வெளிப்பட்டு நெய்தலுக்குரிய உரிப்பொருள் (தொல். பொருள் 14) அவ் ஏற்பாட்டின்கண் சிறப்புற்று விளங்குதலால் ஏற்பாட்டை (எல் - சூரியன். பாடு - மறைதல்) - மாலையை - அந்நிலத்துக்குரிய பொழுதாய் வரையறை செய்தனர் போலும். இவ்வரையறுப்பின் சிறப்பினைக் காரண காரிய முகத்தால் நச்சினார்க்கினியர் (தொல். பொருளதிகாரம்) விளக்குகின்றார்.

“நெடுவேள் மார்பி லரம் போலச்
செவ்வாய் வானந் தீண்டி னருந்து
பைங்காற் கொக்கிள நிரைபறை யுகப்ப
வேல்லைபயப் பையக் கழிப்பிக் குடவயிற்
கல்சேர்த் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு
மதரெழின் மழைக்கண் கலுழ விவளே
பெருநா ணணிந்த சிறுமென் சாயன்
மாணலஞ் சிகதய வேங்கி யாளு
தரரெடங் கிளளே — —”
(அகநானூறு 120)

“அகல்கூர்லம் விளக்கும் தன்பல்கதிர் வாயகப்
பகல் நுங்கியது போலப் படுகடர் கல்சேர
இகல்மிகு நேமியான் நிறம்போல இருள்இவர
நிலவுக் காண்பது போல் அணிமதி ஏர்தர்”
(கலித்தொகை நெய்தல் 2)

“கானல் மாலைக் கழிப்புக் கூம்பு”
(அகநானூறு 40)

“பொன்மலை சுடச்சேய்ப் புலம்பிய இடன்
நேர்க்கித்
தன்மலைந்து உலகேத்தத் தகைமதி ஏர்தர்”
(கலித்தொகை நெய்தல் 9)

கருப்பொருள் ஆய்வு

நிலம், பொழுது ஆகிய முதற்பொருள் ஒழிய அடுத்து நிற்கும்பொருள் கருப்பொருளாகும். கருப்பொருளில், - தெய்வம், உனது, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, யாழ் என்பன அடங்கும்.

தெய்வம் உனதுவே யாரும் புட்பறை செய்த யாழின் பகுதியொடு தொகை அய்வகை பிறவுங் கருவேன மொழிப

(தொல்: பொருள் 18)

தொல்காப்பியர் ஒவ்வொரு நிலத்துக்கு முரிய கருப்பொருளை இவைதாம் எனப் பிரித்து ஒதாது எல்லாத் திணைக்கும் பொதுவாகவே கூறியிருக்கின்றார்.

கருப்பொருள் இயங்குதிணை நிலத்திணையாக இருப்பதால் ஒரு நிலத்துக்குரிய - திணைக்குரிய - கருப்பொருள் இன்னொரு நிலத்துக்குரியதாய் மயங்கும். இந்நவீன காலத்தில் இவ்வாறான மயக்கம் சலபமாக இடம்பெறக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. எக்காலத்துக்கும் பொருந்தக்கூடிய இலக்கண வழக்குக் கருதித்தான் ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் உரிய கருப்பொருள் இவைதாம் எனப் பிற்காலத்து ஆசிரியர் (நம்பியகப்பொருள் 20, 21, 22, 23, 24) வரையறை செய்ததுபோல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வரையறை செய்திலர். இதுபற்றி மிக நுட்பமாய் கருப்பொருள் மயக்கம் என்னும் பகுதியில் விளக்குகின்றார்.

“எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும் அந்நிலம் பொழுதொடு வராவாயினும் வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்.”

(தொல். பொருள் 19)

ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் உரிய கருப்பொருளை, தொல்காப்பியர் அக் கருப்பொருளின் நுட்பம் அறிந்து வரையறை செய்திலராயினும் அக்காலத்தில் உரையாசிரியர் இளம்பூரணர், நச்சினர்க்கினியர் முதலானோர் வரையறைப்படுத்திச் செல்லத் தவறவில்லை.

நெய்தல் நிலப்பகுதியில் வாழும் மக்களைப் ‘பரதவர், நுளையர், அளவர்’ என்பர். இவர்களுள் தலைவராயினரைச் ‘சேர்ப்பன’ என்றும், ‘புலம்பன்’ என்றும் சிறப்பித்துக் கூறுவர். கடற்காக்கையும், மீன்களைப் பிடித்துண்ணும் புள்ளினங்களும் இந்நிலத்துக்குரிய பறவைகளாகும். இங்குள்ள மக்களின் பிரதான தொழில் மீன்பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல், இரண்டுமாம்.

ஊர்கள், - ‘பட்டினம், பாக்கம், கும்பம்’ என்னும் பெயர்களுடன் அழைக்கப்படும். நீர் நிலைகள் - ‘கடலும், கழியும், பொய்கையும், உவர்நீர்க் கேணி’யுமாகும். கழிகளில் முதலைகளும் சிறுமீன் இனங்களும், கடலில் சுரமீன் போன்ற பெரும்மீன் வகைகளும், சிறுமீன் வகைகளும் வாழும். கழிக்கரையிலும் பிறஇடங்களிலும் ‘புன்னை, கைதை’ முதலிய மரங்களும், நெய்தல், ஞாழல், கண்டல், முண்டகம், முள்ளி, அடம்பு முதலிய செடி கொடிகளும் வளர்ந்து காணப்படும். மக்கள் வாழும் இடங்களில் மீன்கோட்பறையும், நாவாய்ப்பம்பையும், விளரி, யாழ் இசையும், செவ்வழிப்பண்ணும், இசைக்கப்படுகின்றன. மீன்கள் உணக்குதலும், அவ்வுணக்கும் மீன்களைக் கவரும் புள்ளினங்களை ஒப்புதலும், உப்பளத்தில் உப்புப்படுத்தலும் நாவாய்களிற் சென்று மீன்பிடித்தலும், ஆகிய தொழில்கள் நெய்தல்நிலப் பகுதியில் பொதுவாய் எல்லா மக்களிடத்தும் நிகழ்கின்றன.

உரிப்பொருட் சிறப்பு

உரிப்பொருள் என்றால் உரிமையாகிய பொருள் என விரியும். அவ்வுரிமையாகிய பொருள் அவ்வவ் நிலத்து மக்களுக்கே உரித்தாய் விளங்குவதாம். எந்நிலத்து மக்களும் அகத்தையே மிக முக்கிய இடமாகக் கொண்டு தம் வாழ்வியலைச் செம்மையுற நடாத்துகின்றனர். வாழ்வின் செம்மைப்பாட்டுக்குப் புறத்தைவிட அகந்தான் மிகமிக முக்கியமானது என்பது அக்காலத்திய தமிழறிஞரின் ஐரமித்த கருத்தாகும். அதனால்தான் சங்க இலக்கியங்களின் தொகுப்பிலே அகத்துறை இலக்கியம் மலிந்து காணப்படுகிறது.

அகத்தின் நடுவன் ஐந்திணைப் பகுப்பைக் கூறவந்த தொல்காப்பியர் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் பற்றிக் கூறுங்கால் இம்முன்றையும் முறை சிறந்தனவே எனக்கூறி உரிப்பொருளுக்கு உயர்ந்த இடத்தை அளித்துள்ளார். (தொழ். பொருள் 3)

குறிஞ்சிக்கு புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பாலைக்கு பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும், முல்லைக்கு இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும், மருதத்திற்கு ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் என உரிப்பொருளை முறைப்படுத்தியுள்ளனர்.

“புணர்நல் பிரிதல் இருத்தல் இங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங்களைத் தீணுகுரிப் பொருளே”

(தொல். பொருள் 14)

உண்மையன்பால் உள்ளம் பிணைப்
புண்டு வாழும் காதலரிடையே கடமை
காரணமாகப் பிரிவு நேர்ந்தவிடத்து பிரிந்த
காதலர் ஒருவரை ஒருவர் நினைந்து உள்
ளம் நெகிழ்ந்து இரங்குதலும், அவ்விரங்கு
தலுக்குரிய நிமித்தமும் இந் நெய்தற்
திணைக்குரிய உரிப்பொருளாய் விளங்குகின்
றது.

இவ்வுரிப்பொருள் ஏனைய நிலத்து
உரிப்பொருள்களைவிட உள்ளத்து உணர்ச்சி
யாலும், அவ்வுணர்ச்சியின்மீது எழுந்த
உணர்வாலும், மக்களை ஈர்க்கக்கூடிய
தாய்ப் பழந்தமிழ் அகத்துறை இலக்கியங்
களான குறுந்தொகை, நற்றிணை, அக
நாலாறு, கலித்தொகை, ஐங்குறுநாறு
ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றது. இந்
நெய்தலுக்குரிய உரிப்பொருளை ஆராயத்
தலைப்பட்ட நச்சினூர்ச்சினியார்,

“இனிக் கடலுங் கானலுங் கழியுங்
காண்டொறும் இரங்கலும், தலைவன் எதிர்ப்
பட்டு நீங்கியவழி இரங்கலும், பொழுதும்
புணர்துணைப் புள்ளுங்கண்டு இரங்கலும்
போல்வன இரங்கல். அக்கடல் முதலிய
னவுக் தலைவன் நீங்குவனவும் எல்லாம்
நிமித்தமாம்” (தொல். பொருள் 14 நூற்
பாவிளக்கம்) என்றார்.

அந்திமாலைப் பொழுதிலே ஆரணங்கு
ஒகுத்தி, தன் தலைமகன் சிறைப்புறத்து
நின்று கேட்பத் தோழிக்குத் துயருற்றுச்
சொல்லுகின்றாள். —

“அம்ம வாழி தோழி நார்அற
தீல் விடுங்கழி நீலங் கூட்பும்
மாலை வந்தன்று மாறி
காலையள்ள காலமுந் துறுத்தே”

(ஐங்குறுநாறு 115)

நெய்தல் நிலப்பரப்பிலே பெரும் நில
புலங்களையுடைய தலைவன் வரைவிடை
வைத்துப் பிரிந்து இப்போது அவள்
மெலிந்த தோளை நலம்பெற வைக்க
வந்துவிட்டான், வந்தவன் சிறைப்புறத்தா
னாக இருக்க, அவனது வருகையை அறிந்
தும் அறியாதவள்போல் தலைவியானவள்
அவன் கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லு
கின்றாள்.

“அம்ம வாழி தோழி நலமிக
நல்ல வாயின வளியமென் ரோளே
மல்லல் இருங்கழி மலிநீர் விரியும்
மெல்லம் புலம்பன் வந்த மாறே”

(ஐங்குறுநாறு 120)

களவின்பத்தில் மூழ்கிய தலைமகன்
ஒருவன் காலமெலாம் அவ்வின்பத்தையே
அனுபவித்து வாழலாமென எண்ணினான்.
ஆனால், தலைமகளோ அவனிடம் சேர்ந்து
இல்லற வாழ்வான கற்பியல் வாழ்வைக்
காணத்துடித்தாள். அத்துடிப்பு நிலையை
அவன் சிறைப்புறமாக இருக்கும்போது
வெளிப்படுத்தியே விடுகின்றாள்.

“தேறுகநிர் இன்றுயில் பகவாய் தீறக்கும்
பேதை நெய்தற் பெருநிர்ச் சேர்ப்பதற்கு
யான் நினைந்து இங்கேஐக, நோய் இகந்து
அறனிலானன் புகர, ஏற்
பெறீனும், வல்லேன்மன் தோழி யானே”

(நற்றிணை 275)

— — — சான்றோர்

“கடநிலை குன்றலும் இலி’ என்று, உடல்
[அமர்ந்து
உலகம் கூறுவது உண்டுள்ள, நிலைய
நாயம் ஆகலும் உரித்தே — போது அவிற்
புனை ஒங்கிய காளற்
தண்ணம் துறைவன் சாயல் மாப்பே”

(நற்றிணை 327)

மாரியின் அடைமழை கொட்டும்
கூதிர் காலத்திலே காதலனைப் பிரிந்த
காதலி பேதுற்றுத் தவிக்கின்றாள். அத்
தவிப்பினை உணர்ந்தும் உணராதவள்போல்
தோழி பருவவரவினை வற்புறுத்துகின்றாள்.
அவ்வற்புறுத்தலோ தலைவிக்கு மேலும்
தாங்கொண்ணாத துன்பத்தையே அளிக்கின்
றது. அத்துன்பத்தின் தாக்குதலில் உந்
தப்பட்டு உடனே தன் தோழிக்கு ஏதேதோ
உரைத்து விடுகின்றாள் அத்தொகை.

“யாது செய்வாம் கொல்தோழி!—நோதல்
நீர்எநிர் கருவிய கார் எநிர் இளைமறை
ஊதைஅம் குளிப்போடு பேதுற்று மயங்கிய
கூநிர் உருவின் கூற்றம்
காதலர்ப் பிரிந்த எற்குறித்து வருமே”

(குறுந்தொகை 197)

‘நெய்தல்’ திணைப் பெயர் காரணம்

கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதி ‘பெருமணல் உலகம்’ (தொல் பொருள் 5) என்று குறிக்கப்பட்டனும், சான்றோர் பலரும் பெருமணல் உலகம் என்னுது அந்நிலத்தில் காணப்படும் ‘நெய்தல்’ பூவையே சிறப்பாக எடுத்து அந்நிலத்துக்குப் பெயராக வழங்கினர்.

நெய்தல், தாமரை ஆம்பல் முதலிய வற்றைப் போல கொடியும் இலையும் உடையது. இதன் இலை யானைக் கன்றின் காதபோலும் வடிவியுடையது. இவ்விதழின் மேற்புறத்து அடிப்பகுதி முற்றும் கருத்து மகளிர் கண்போலவே இருக்கும்.

“— — — இருப்பிடி

நெய்தற் பாசடை புரையும் அஞ்சேவி
பைதல்அற் குழி”

(நற்றிணை 47)

“நீலநறு நெய்தலிற் போலிந்த உன்கண்”

(புறநானூறு 144)

மணி நிறமான இம்மலர் வைகறைப் பொழுதிலே மலரும். இம் மலரோடு வேறு பல பூக்களையும் அவற்றின் தழைகளையும் கலந்து உடைபோலத் தொடுத்து இளமகளிர் அணிந்து கொள்வர். அத்தோடு தம் கூந்தலிலும் குடுவர். ஆடவர் செருந்தி முதலிய மலர்களோடு தொடுத்து தாராகவும் அணிந்து கொள்வர்.

“மணி நிற நெய்தல்”

(ஐங்குறு நூறு 96)

“மணிகலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தல்”

(பயிற்றுப்பத்து 30)

“— — — நெய்தல்

போன்படு மணியிற் போற்பத் தோன்று”
(ஐங்குறுநூறு 184)

“வைகறை மலரும் நெய்தல்”

(ஐங்குறுநூறு 188)

“நெய்தல் நறுமலர் செருந்தியோரு வினாஇக்
கையுனை நறுந்தார் கமழு யாப்பன்”

(ஐங்குறுநூறு 182)

இன்றோன்ன பல சிறப்புக்கள் நெய்தற் பூவுக்கு இருப்பதினால்தான் கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதிக்கு நெய்தல் என்றே பொருத்தமுற வழங்கினர் இலக்கிய இலக்கண நூலோர். இவ்வாறே ஏனைய திணைகளுக்கும் அவ்வத்திணையிலே உள்ள பூக்களின் சிறப்பு கருதியே வைத்துச் சென்றனர்.

இதுவரையும் கூறியவற்றால், திணைப் பகுப்பில் நெய்தலைக் கூறி அங்கு நிகழும் கடவுள் வழிபாட்டையும், நிலத்தன்மை, பொழுது ஆகிய முதற்பொருளையும், மக்கள் யாவர் என்பதைக் கூறியதோடு அவர்கள் தொழில், ஏனைய உயிர் வர்க்கங்களான விலங்கு, புள், மீன், மரம் பூ ஆகிய கருப்பொருளையும், அக ஒழுக்கமான உயிர்ப்பொருளின் சிறப்பினையும், நெய்தல் திணைப்பெயர்க் காரணத்தினை சுருக்கமாக ஆய்ந்து காட்டியுள்ளேன்.

சுவையான ஐஸ்பழம், ஐஸ்கிரீம்
பருகவேண்டுமா?

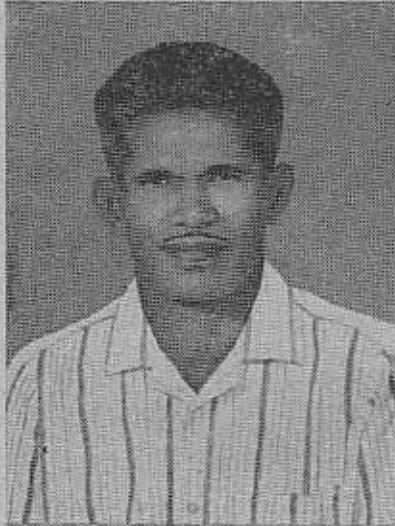

சுயாஸ் கபே

ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

“சிற்ப கலைஞரிடம் சில கேள்விகள்”

[இவர் ஒரு மேசன் தொழிலாளி, இவர் தமது வேலை தவிர்ந்த ஓய்வு நேரங்களில் சிற்பங்கள் செய்துபவர். கிறிஸ்தவ சமய சிற்பங்களையே இவர் பெரும்பாலும் செய்துக்கு பவர். மரத்திலும், சிமெந்திலும் சிற்பங்களை செய்துக்கும் வல்லமை உடையவர். இவருக்கு நவீன ஓவியங்களில் ஈடுபாடும் ஆர்வமும் உண்டு.]

ஆ. கிறிஸ்ரியன்

கேள்வி: சிற்ப கலையை பற்றி சிறிது கூற முடியுமா?

பதில்: இது ஒரு மகத்தான கலை. இதனைப்பற்றி வாயால் சொல்லி சரியாக புரிய வைக்கலாம் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இதுமனித எண்ணங்களுக்கு உருவம் கொடுப்பவையாகும். இவ் அருமையான கலையை ஒரு குருவின் கீழ் இருந்து கற்று தேறுவது மிகவும் நல்லது. ஆனால் என் சுய முயற்சியாலேயே

இக்கலையில் நான் முன்னேறியுள்ளேன். இக்கலையைப்பற்றி சிறிது கை தேர்ந்தவர்களிடம் படித்திருக்கிறேன் முதலில் இச் சிற்பங்களை கிளேயிலும் பின்னர் சிமெந்து, மரம், பிளாஸ்டர் பரீசிலும் செய்தேன். இக்கலையில் நான் மிக முன்னேறவேண்டும் என்பதே எனது நீண்டநாளைய அவாவாகும்.

கேள்வி: எவ்வளவு காமலாக இதில் ஈடுபடுகிறீர்கள்.

பதில்: இதில் பத்துவருடங்களாக ஈடுபட்டு வருகிறேன் இது எனது முழு நேர தொழில் அல்ல, நான் மேசன் தொழில் செய்கிறவன். ஓய்வு நேரங்களிலேயே இவற்றை செய்கிறேன்.

கேள்வி: நீங்கள் செதுக்கிய சிற்பங்களில் உங்களுக்கு பிடித்தமான சிற்பங்கள் எவை என்று கூற முடியுமா?

பதில்: எனது படைப்புக்கள் எல்லாமே எனக்கு பிடித்தமானவையாகும். ஆதலால் எது பிடித்தவை எது பிடிக்கவில்லை என்பதை கூறமுடியாது.

கேள்வி: உங்கள் கலையைப்பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயமும் உங்கள் ஊரின் அபிப்பிராயமும் என்ன?

பதில்: எனது அபிப்பிராயத்தை முதலில் கூறிவிட்டேன். ஊரை பொறுத்தவரையில் இக்கலையையே அல்லது நான் வடிக்கும் சிற்பங்களை பற்றியோ குறைகளை நேரில்

கூறமாட்டார்கள். பொது மக்களிடம்தான் கேட்கவேண்டும். எது எப்படி ஆயினும் சில எதிர்ப்புக்கள் இருந்துதான் தீரும் அது சமுதாய நியதி எவர் எவ்வாறு கூறினாலும் நாம் நமது முயற்சியில் இருந்தால் தான் முன்னேறலாம். இதை விரும்பிக் கற்க சிலர் முன்வரமாட்டார். ஏனெனில் இவர்களுக்கு இதன் மகத்துவம் புரியாது அப்படி அவர்கள்

முன்வந்தாலும் திடீர் ஆசையில் வருவதால் சிலகாலத்தின்பின் ஆர்வம் இழந்து விடுவார்கள் எமது சமூகத்தில் இக்கலையில் ஈடுபாடு உடையவர்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம். நமது சமூகத்தில், லீயோ என பிரசித்தி பெற்றவரும், நானும், இன்னும் இரண்டோமூன்று பேர்கள் தான் இருக்கின்றோம்.

ஊழின் வலி

மழை தூறிக்கொண்டிருக்கும்; வானமெங்கும் மையிருட்டில் மூழ்கியதோ! இருளின் ஓச்சம் நூனாயாத இடமில்லை, அமைதி காணா அலைமோதிக் கொண்டிருக்கும் கடலின் மீது அசைந்தாடிவரும் ஓடம் ஆற்றவொண்ணை - வழிகொண்டு மூழ்கியது ஓட்டி வந்தோன் அஞ்சாமை எஞ்சியதும் அணைந்து போக அண்டியதும் சுற்றத்தார் மனைவி மக்கள் அத்தனையும் மனக்கண் முன் நிழலிட்டார்கள் ஐயையோ என் ஆவி அணைந்து போனால் ஆண்டவனே என் பெண்டில் பிள்ளையெல்லாம் வையத்தில் வாழ்வதற்கு வழிவேறு உண்டோ வையகத்தை வாழ்விக்கும் ஐயனே நின் வழித்துணையே அல்லாது வேறொன்றில்லை. ஐயய்யோ ஐயய்யோ என்றவன்தான் அலறினான் உளறினான் ஆழியின் நீர் அதிகாலை மீதினிலே அவனுடலை அலைமோதும் கடல்மீது சுமத்திற்றங்கே அவன் பெண்டிர் பிள்ளையங்கு வந்ததில்லை ஆண்டவனும் இதைக் காண ஏனோ இல்லை. ஆற்றாத பசிகொண்ட நரியே அவனுடலைச் சுவைத்துண்ண வந்ததன்றோ.

“அகப் பரிசோதனை அற்ற இன்றைய நாடகங்கள் எதற்காக ....?”

யே. எம். இராசு

25, கார்மேல் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சமீப காலமாக சமூகத்தில் பெருமளவு நாடகங்கள் தமிழ்மொழியில் எழுதப்படும் நடிக்கப்பட்டும் வந்தன. அரங்கேற்றப்படும் இந்நாடகங்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு தமிழ்மொழியில் நாடக இலக்கியம் வளர்ந்துள்ளதென்று கூறமுடியாது.

நாடகம் ஓர் தலைசிறந்த கலைவடிவம். இது உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கு மொழி நலம் கொடுத்து, கலைஞரும் பார்வையாளரும் பரஸ்பர உணர்வு நிலையில் உறவாடவைக்கும் உயர்ந்த சாதனமாகும்.

இத்தகைய வளமான நாடக இலக்கியம் தமிழ்மொழியில் உண்டா ....? தமிழ் மொழியில் சிறப்புற வளர்ச்சியடைந்து நிற்கின்றதா? இன்று இதன் நிலையும் செல்லும் திசையும் என்ன.....? இன்றைய சமூக இலக்கிய உலகைப்போன்று (நாவல், சிறுகதை, கவிதை) தனக்கென்று தனித்தன்மையமைத்து சீரியலான ஓர் பார்வையின் நாடகங்கள் நடைபெறுகின்றனவா...? என்பன போன்ற பல்வேறு கேள்விகள் இத்துறைபற்றிச் சிந்திக்கும்போது நம்முன் எழுந்து நிற்கின்றன.

யதார்த்தம், வாழ்க்கையின், நிதர்சன உண்மை, நாடக நுணுக்க உத்திகள், இலக்கண அமைப்பு, நவீன பார்வை, சுயசிருஷ்டிகள், பாத்திரதர்மம் என்ற பல்வேறு அளவுகோல்களைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து, தமிழ் நாடக இலக்கியம் இந்நவீன யுகத்தில், இன்றைய காலகட்டத்தில் வெகு உயர்ந்த இரசனுக்குட்பட்டுச் செல்லவில்லை என்பது பொதுவான ஒரு ஒரு கருத்தாகும். இந்நிலையில் தமிழில் நாடக இலக்கியம் உண்டா என்பதை முதலில் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

கடல் கோளும் கபாடபுரமும்

முத்தமிழின் முடிபான தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்று பாரம்பரியப் பெருமை பேசும் நாம் தமிழில் நாடகத்தமிழ் என்று ஒன்று இல்லையென்பதை உண்மையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தமிழில் நாடகத்தமிழ் இல்லையென்றதும் ஆர்பரித்துக் கிளம்பும் தமிழின் தனிப் பெருங்காவலர்கள், பூம்புகாரும் கபாடபுரமும் கடல்கோளுக்கு இலக்கானதைச் சுட்டிக்காட்டி கடல் எத்தனையெத்தனை நாடக இலக்கியங்களையெல்லாம் விழுங்கிக் கொண்டது தெரியுமா? என்று கடல்கோள்காலம்வரை இழுத்துச் சென்று ஒரே அழுக்கில் நம்மை அமிழ்த்திவிடுகின்றனர்.

கடைசித் தமிழைக் கடற்கோள் கொண்டு சென்றது. உண்மையாயின், கடற்கோள் நிகழ்ந்து இற்றைக்கு எத்தனை ஆண்டுகள் சென்றுவிட்டன? கடற்கோள் காலத்திற்கும் இன்றைக்கும் இடையில் சென்றுபோன பல்லாயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மத்தியில், பல மொழிகள் புதிதாக இலக்கணம் வகுத்து புத்தாலக்கியங்கள் சமைத்து இன்று முன்னேறிவிட்டனவே? ஆங்கில இலக்கியத்தை எடுத்துப் பார்த்தால்கூட சென்றுபோன நூறுவருஷங்களில் தானே அவ்விலக்கியம் உலகின் தலையான இலக்கியமாக வளர்ச்சி அடைந்தது. நாடகமேதை சேக்ஸ்பியர் கூட வாழ்ந்து மறைந்து நாநூறு வருஷங்கள் தானே கழிந்துள்ளன. கடற்கோளுக்கும் சேக்ஸ்பியர் காலத்துக்குமிடையில் கூடவா நமதினம் நாடக இலக்கியம் ஒன்றினைச் சிருஷ்டிக்கவில்லை. சகலதுறை வளர்ச்சிகளையும் கருத்திற்கொண்டு இதனை நாம் சிந்தித்துப்பார்ப்போமேயானால், நமதினம் எப்போதோ நிகழ்ந்துவிட்ட ஒன்றை எடுத்துக் கூறி தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றி வந்துள்ள வெறும் கையாலாகாத் தனம் நன்கு புலப்படும்.

இத்தகைய பாரம்பரியப் போதை காரணமாகத்தான் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஏனையதுறை இலக்கிய வளர்ச்சிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்ற நமது தமிழ் நாடகக்கலை இலக்கியம் வளர்ச்சியுறவில்லை என்பது நன்குபுரியும். இந்நவீன யுகத்தாலும் இப்போதை தெனியாத பட்சத்தில் தமிழுக்கென்று நாடக இலக்கியம் செய்வதென்பது முயற்கொம்புதான்.

இந்நிலையில் இன்று எம்மிடம் நாடகத் தமிழ் என்று ஒன்று இல்லை என்பதை ஏற்று வெகுநீவிரமாக இத்துறையினில் ஈடுபட்டால்தான் சிறப்பான நாடக இலக்கியம் ஒன்றினைத்தோற்றுவிக்கவும், அத்தகைய இலக்கியத்தான் தமிழுக்கு வழங்கவும் முடியும். முத்தமிழைப் பொறுத்து நாடகத்தமிழ் எனும் ஒரு ப்தம் இருப்பதைப் பார்த்தால், தமிழில் நாடகம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கொள்வதற்கும் இடமிருக்கிறது. இருப்பினும் இந்த இடத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு முத்தமிழ் என்று முழக்கமிட்டு முரசறைவதால் எவ்வித பிரயோசனமும் ஏற்பட்டுவிடமாட்டாது. இவ்வேளை உள்ளது இயலும் இசையும் தான். முத்தமிழின் கடைசித் தமிழ் இனிமேல்தான் தோன்றவேண்டும்-இல்லை, தோற்றுவிக்கவேண்டும்.

மிளி நாடகங்கள்

உலக நாடக இலக்கியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் எல்லாவற்றிற்கும் முன்னோடியாக கிரேக்க நாடக இலக்கியங்கள் தான் முன்னிற்கின்றன. நாடகக்கலை மன்னர்களான சொபாக்கிளில், யூரீப்பிடேஸ், அரிஸ்டோ, பென்ஸ், போன்ற விற்பன்னர்களைக் குறிப்பிடலாம். கி. மு. 326-ம் ஆண்டளவில் கிரேக்க சக்கரவர்த்தி இத்தியாவிற்கு வந்ததாக சரித்திரம் சாற்றுகிறது. எனவே இவனுடன்தான் நாடகக்கலையும் இத்தியாவிற்கு வந்ததென நாம் கொள்ள இடமுண்டு. இந்நாடகங்களினை முன்னோடியாகக் கொண்டுதான் பின்னர்வந்த காளிதாசன் போன்றோர் நாடகங்களை சிருஷ்டித்து இருக்கவேண்டும். தமிழைப் பொறுத்தவரை பம்மல் சம்பந்த முதலியார், ராவ்பகதூர் சுந்தரமயினி, போன்றோரையும் பின்னால் வந்த டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள். நவாப்ராஜமாணிக்கம் போன்றோரையும் குறிப்பாகச் சொல்லலாம். இப்படிச் சொல்வதின் நிமிர்த்தம் தமிழில் முறையான நாடகம் எழுதப்பட்டு விட்டதென்று அர்த்தமில்லை.

மக்களுக்குப் பிடித்தமான நாடகங்களை எழுதியவர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் என்றபோதும் இவைகள் நாடக இலக்கணத்திற்குட்பட்ட முறையான தமிழ் நாடகம் எனக்கொள்ளும் அதே சமயம் இது முற்றிலும் கவிதை நாடகமாக அமைந்திருக்கின்றபடியால் போதியளவு மேடையில் வெற்றி கொள்ளவில்லை. இப்படிச் சொல்வதின் நிமிர்த்தம் தமிழில் கவிதை நாடகத்திற்கு இடமில்லை என்று அர்த்தமாகாது.

டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள், நவாப்ராஜமாணிக்கம் போன்றோரின் நாடகங்கள் எல்லாம் சினிமாப்பானியில் அமைந்துள்ள போதிலும் நடிப்பும் நாடக இலக்கணத்திற்கு உட்பட்டு நிற்பதை குறிப்பிடலாம். ஆனால் ஏனைய நாடக அம்சங்கள் அத்தனையும் இரசிகர்களைத் திருப்திப்படுத்தவும், பணம் சேர்க்கும் வியாபார நோக்குடனும், அமைக்கப்பட்டுள்ள நவீன மேடைக் காட்சிகள் கொண்டுள்ளனவே தவிர உண்மையான நாடக இலக்கணத்திற்குட்பட்டு அமைக்கப்பட்ட நாடகங்கள் எனக்கொள்வதற்கு இடமில்லை.

இவ்வேளை நமது நாட்டு நாடக இலக்கியங்களை எடுத்துப்பார்க்கும்போது, நல்ல கனமான அம்சங்கள் இடைக்கிடையே காணப்பட்டாலும், உலக நாடக இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியுள்ள ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து போதியளவு எழுச்சி வெளிப்பாடுகள் இங்கு இல்லையென்பது உண்மை. இந்தக் கசப்பான உண்மையை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றால், இன்றைய நாடக உலகின் அடிப்படையை அலசி ஆராய்ந்து நவீன சத்திர சிகிச்சை செய்ய வேண்டும்.

இங்கு அரங்கேற்றப்படும் நாடகங்கள், நாடக விழாக்கள், நாடகப்போட்டிகள் எல்லாம் புராண, இதிகாச, இலக்கிய, பிறமொழிபெயர்ப்பு முதலியவற்றின் ஏக போக ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டவையாகவே சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. இதனைத் தவிரும் பரமாகச் சொல்வதென்றால், பெருவாரியான நாடகக் கதைகருக்கள் புராண, இதிகாச, இலக்கிய, நாடோடிக் கதைகளிலிருந்து அப்பட்டமாகவும், பிறமொழி நாடகங்களிலிருந்து புதுப்புதுக் கண்ணோட்டத்துடனும், தென்னிந்திய சாக் கடைச் சஞ்சிகைகளிலிருந்து வெளிவரும் சிறுகதைகள், சமூக நாவல்கள் என்பவற்றிலிருந்து கதைக் கருக்களைக் கத்தரித்து, சிறுசிறு குவியல்களாக்கி, எழுதப்படும்,

ஓட்டு நாடகங்களும், நகைச்சுவை என்னும் லேபிளில் நகையுமின்றி - சுவையுமின்றி, வெறும் திண்ணப்பேச்சுக்களையும், தவறணைக் கதைகளையும், பரிதாபகரமான அங்கவீனமுற்ற மனிதர்களை பாத்திரங்களாக்கி, அதுவும் இவர்களின் உளவியல் கோளாறுகளினால் ஏற்படும் பெலவீனங்கள் சிரிப்புக்குரியதாக்கி இரக்கப்பட்ட வேண்டியவர்களை இம்சை செய்வதும், குறிப்பாக பெண்களையே வசைபாடும் நாகரீகமற்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களை 'கொண்ணைத்' தனமாக பேசி நடிக்கப்படுவதுமான 'மினி' நாடகங்களே இன்று நடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இதுவுமின்றி மதராஸ் அட்டைக் கத்தி வீரர்களினதும், கர்ஜஜினை வீரர்களினதும் முத்திரை குத்தி நடிக்கப்படுவதுதான் தலைசிறந்த நடிப்பு என 'பம்மாத்தி' செய்வதுமின்றி, இங்குள்ள கலையார்வம் நிறைந்த இரசிகர்களை ஏமாற்றி, பொதுவான நாடக அடிப்படை அம்சங்களையும் புறக்கணித்து, நாடகமென்ற பெயரில் மட்டரகமான நாடக விபச்சாரம் புரிவதுமின்றி, புதிய பரம்பரையினரையும் குரையடிசெய்துவிடும் இவர்கள் தமக்கென்று ஓர் தனித்தன்மையை ஏற்படுத்தாமல், தாமே ஓர் கதைக் கருவினைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் பல நாடகக்கலைஞர்கள் மேற்கூறியவற்றினைநோக்கி 'நாயோட்டம்' ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தனித்தன்மை வேண்டும்

உலகில் எந்த ஒரு நாடும், எந்த ஒரு இனமும், தனது தனித்தன்மையான கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் என்பவைகள் பிறநாட்டின் கலைத்தாக்கத்தால், ஊடுருவலால், அமிந்துபோக, நசிந்துபோக, அநுமதித்ததாக சரித்திரமே இதுவரை கிடையாது. இப்படி இருக்கையில் நாளை மறைந்துபோகும் தென்னிந்திய சினிமாக்களின் ஊடுருவலை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, 'இதுகள்' தான் நமது கலைகள் என்று நிர்ணயித்துக் கொண்டும் செயற்படும் பலர் இங்கே உண்டு. இந்த கையவர்களின் சினிமா அருட்டுணர்வின் அடிப்படையில்தான் முக்கால்வீதமான நாடகங்கள் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஈழத்தமிழர்களுக்கென்று தனித்தன்மை பெற்ற கலை, கலாச்சாரம் உண்டு என்பதை புரிந்துகொள்ள மறுப்பவர்களும், புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களும்

மான இவர்களின் வக்கரித்த புக்கா இவர்கள் தென்னிந்திய MOUTH PIECE களாக ஆக்கியிருப்பது ஒன்றும் ஆச்சரியமான தல்ல இதாலும் முக்கியமான ஓர் விஷயம் என்னவென்றால், இங்குள்ள அநேகமான நாடக எழுத்தாளர்கள் நாடக இலக்கணத்தையோ, நாடகங்களுக்குள்ள பொதுவான அடிப்படை அம்சங்களையோ கண்டெடுத்தும் பார்க்காது எழுதவும் நடாத்தவும் முற்பட்டுள்ளமையே தான். தமிழில் புதுமையான பரிசோதனையும் ஏற்படவேண்டும் எனும்போது, ஒலி, ஒளி, காட்சி அமைப்பில் மட்டும் தான் இவையுண்டு என்று இவைகளில் பரிசோதனை செய்ய முற்படுவோர் நாடகத்தின் 'ஆண்மா' வை மறந்துவிடுகிறார்கள். இத்தகைய இலக்கியத் தன்மை கைவிடப்பட்டபுறப்பரிசோதனைகள் மூலம் இலக்கியத்திற்கு என்ன லாபம்...? இத்தகை புறப்பரிசோதனைகளின் மூலம் 'கணநேர' கைகட்டல் பெறுவகைத்தவிர வேறு எதைச் சாதித்துவிடமுடியும்...?

நாடகம் படைக்க முற்படுவோர் சகல நாடகங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டிய அடிப்படைத் தன்மைகளைப் பற்றி அவசியம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இன்றேல் எப்படி அகப்பரிசோதனை செய்யமுடியும்...? நாடக விமர்சன சம்பிரதாயத்தின்படி, அகப்பரவசப்படுத்தல், அறிவூட்டும் தன்மை, சுவைநிறைந்த பொழுது போக்கு, எனும் மூன்று பண்புகள் ஒரு நாடகத்தில் அவசியம் இருக்க வேண்டும். கிரேக்கநாடகங்களை ஆராய்ந்து நாடகத் தன்மைகள் வகுத்த அரிஸ்டோற் நூல் சிக்கல் ஏற்படுத்தும் முற்பகுதி, சிக்கலைத் தவிர்க்கும் பிற்பகுதி, என இரு பகுதிகள் அவசியமானவை என குறிப்பிடுகிறார். இதனை பின்னால் வந்த நாடக அறிஞர்கள் வியாக்கியானித்தபோது நாடக அமைப்பில் ஐந்து (5) பகுதிகள் அவசியமெனக் கூறியுள்ளனர். (1) பொருள்விரித்தல் (2) சிக்கல் ஏற்படுத்துதல் (3) அதனை உச்சமாக்குதல் (4) சிக்கலைத் தீர்த்தல் (5) சிக்கலை முற்றாய் அவிழ்த்தல். முடிவு என்பனவாகும். இந்த நாடகத் தன்மை தரும் அங்கங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும் அதே சமயம், இன்றைய சமூக நாடகாசிரியர்கள் முதல்வராக கருதப்படும் 'பெர்ணாட்டேஷா, இல் ஐந்து பகுதிகள் வரிசையில், சிக்கல்தீர்த்தல் என்பதற்குப் பதிலாக, சர்ச்சை அல்ல ஆய்வு எனும் பகுதி இடம் பெற வேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்.

இந்நிலையில் சமூக நாடகமென்றால் என்ன எனும் கேள்வி நம்மத்தியில் தோன்றுகிறது. நமது சமுதாயத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு, சமுதாயப் பிரச்சனைகளை உள்ளடக்கியதாக சிருஷ்டிக்கப்படும் நாடகங்களெல்லாம் சமூகநாடகங்கள் எனும் சிறப்புப்பெயரை பெறத்தகுதியுடையனவாகும். இதற்குள்ளும் அடிப்படையான ஓர் அம்சம் ஒன்று உள்ளது. அதாவது ஒரு நாடகக்கதை ஏதாவது ஒரு போராட்டத்தை சம்பவங்கள்மூலம் உணர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதாகும். ஓரளவுக்கு கூறப்பட்டுள்ள இந்த பொதுவான அம்சங்கள் உள்ளடக்கி நாடகங்கள் இங்கு நாடாத்தப்படுகின்றனவா....?

நாடகத்தின் ஜீவன்

இன்றைய நாடகங்கள் யாருக்காகப் படைக்கப்படல் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தெளிவு இன்றையக் கலைஞர்களுக்கு அவசியம் இருக்கவேண்டும். இத்தகைய எண்ணத்தெளிவு இன்றையக் கலைஞர்களுக்கு இருக்குமேயானால் மேற்கூறியதன்படி 'நாயோட்டம்' ஓடவேண்டிய அவசியமே இராது. சமுதாயப்பிரச்சனைகளை அவசிய ஆராய்ந்து சிறந்த சிந்தனையைத் தூண்டும் கருத்து நாடகங்களே இன்று வேண்டப்படுகின்றன. இந்நாடகங்கள் பலவற்றை இப் சன் எழுதி பெருவெற்றி கண்டுள்ளார், சமூக நாடகத்துறையில் வெற்றி கண்ட இதர பல நாடகாசிரியர்கள் உள்ளனர். பெர்னாட்டே, செக்கோல், கோர்க்கி, எமிலிசோலா, கொகல், பிரான்டெல்லோ, ஆர்தர் மில்லர், ஜீன் போல், சாத்ரே, ஒஸ்கார் வைல்ட், சோமர் செட்மோம், என்போராவர். ஆனால் இவர்களெல்லா

ருமே கருத்து நாடகங்களை எழுதிவிடவில்லை, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர். என்றாலும் உலகின் மிகச்சிறந்த நாடகாசிரியர்கள் சகலரும் தமது நாடகங்களை நடித்து நாடகங்களாக தந்துள்ளனர். ஒரு நாடகம் நாடகாசிரியனின் சிந்தனையின் எதிரொலிகளை நமக்குக் காட்டவேண்டும். வெறும் கதையை மட்டும் கூறிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இதன் காரணமாகத் தான் உலகப் புகழ்பெற்ற நாடக ஆய்வாளர் ஜியோர்க் ஜீன் நாதன் என்பவர் சிறந்த நாடகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்— "சிறந்த நாடகமென்பது கவலையும் களிப்பும் கொண்ட ஒரு சிறந்த மனிதனின் இதயத்தாலும் சிந்தையிலும் ஏற்படும் ஒரு சிறந்த ஐயப்பாட்டின்மீது அம் மனிதனின் செய்யும் சிந்தனையாகும்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே இன்று நமக்கு வேண்டப்படும் நாடக இலக்கியத்தை தமிழில் தோற்றுவிக்கவும், நவீன சத்திர சிகிச்சை செய்யவும், எமது தனித்தன்மையை கட்டியெழுப்பவும், உலக நாடக இலக்கியங்களுடன் ஒத்துப்போகும்ளவிற்கு வெகு தீவிரமாக கருத்துள்ள சிந்தனையைத் தூண்டும் நாடகங்கள் நாம் சிருஷ்டிக்கவேண்டும். சட்டம் போட்டு தடுக்க முடியாத சமூகக் குறைபாடுகள் இங்கு ஏராளமாக மலிந்துள்ளன. இவைகளைத் தவிர்க்கவும், எமதினத்தை ஐக்கியப்படுத்தி தேசிய ஒற்றுமையை பலப்படுத்தவும், அறிவுபூர்வமாக சிந்தித்து சமூகத்துறையில் தற்புதுமையை ஏற்படுத்தி புத்தெழுச்சி சமைக்க முன்வரவேண்டும்.

மீன்பிடித் தொழிலாளர்களே! யாழ்ப்பாணத்தில்

உங்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய

- நூல்கள் — நைலோன் — குறுலோன்
- வலைகள் — " " "
- கபிறுகள் — " " "
- மிதப்புக் கட்டைகள் ○ தங்ககூசிகள் ○ தூண்டில்கள்
- தண்ணீர் ரம்கள் ○ சாயப் பவுடர்கள் ○ குங்குலியம்
- போட் என்ஜின் உதிரிப்பாகங்கள்

ஆகியனவும் மற்றும் பல மீன்பிடி உபகரணங்களும்

சிறந்தனவாக, நம்பிக்கையானவையாக குறைந்த விலையில் வாங்குவதற்கு இன்றே வருக!

நித்தியா ஸ்ரோஸ்

17, ஜூபிலி பஜார், (ராணி தியேட்டர் அருகே) யாழ்ப்பாணம்.
கிளை: நித்தியா ஸ்ரோஸ் வாசிகசாலையடி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

‘ஓர் இதயம்,

வறுமை கொண்டிருக்கிறது....!’

அ. யேசுராசா

அரைநாள் நித்திரையில் கழிந்து போனது. மெயிலில் வந்த அலுப்பு; மத்தியானம் சாப்பிட்ட பிறகும்—; சாய்வுக்கதிரையில் சிறு கண்மூடல்.

யாரோ தோளில், தட்டியதைப் போல...: முழித்தால் தேத்தண்ணீருடன் அக்கா, தம்பியும் கடலால வந்திற்றான்: சூசினிக்குள் சாப்பிட்ட படி, அவன்....

‘எட, அப்ப நாலுமணிக்கு மேல போல’: அவசரம்.

‘எங்க போகப் போறாய்’—அக்கா ‘உப்புமால் கந்தோருக்கு. பெடியங்க பந்தடிப்பாங்க; பாக்கலாம்’.

‘உப்புமால் கந்தோர்; பந்தும், பெடியங்களும். ஓ! இந்தப் பின்னே ரங்கள்....’. கால்கள் பரபரக்கின்றன. ‘நானும் பந்தடிக்கலாம்; சீ! களைக்கும். ஒரு வருஷம்—வினையாடாம விட்டு’

‘சவக் கொழும்பு — வினையாடக் கூட ஏலாது...’

கனநானைக்குப் பிறகு சைக்கில் ஓட்டம். ஓடுறது கஸ்ரம்: காத்தாக்கிடக்கு. சோழகமும் எழும்பியிற்றுது....!

‘இதென்ன! ஒருத்தருமில்லாம, வெறும் வெளி. இவங்களெல்லாம் எங்க போயிற்றாங்க: காத்தெண்டு வரயில்லையா...?’

வெட்ட வெளி.

புல்லு மேயிற மாடுகள்: பின்னால தூரத்தில சவக்காலே. தொங்கலில் கடலருகில் ஒற்றைத் தென்னை —

சோழகத்தின் வீச்சில் ஓலைகளை, ஆட்டியபடி.

‘சீ!’. ஏமாற்றத்தில் எரிச்சல்.

திரும்பி வந்து வீட்டுக்குள் முடக்கம்.

இருட்டிவிட்டது. 7 மணி. வாசிக சார்க்குப்போற முந்தின நேரம்; பார்க்குக்கும் போகலாம்.

இதென்ன... ரோட்டில, மெழுகு திரியைப் போல கைற்றுக்கள்: மங்கல் வெளிச்சம். பார்க்க ஒருமாதிரி.

வாசிகசாலையிலும் முந்தியப் போல கலகலப்பில்ல. வெளிகைற்றும் மங்கல்: இதில, ‘காட்ஸ்’ வினையாட ஏலாதுதான்!—அதனால்தானா?

உள்ளே படந்தட்டிப் பார்க்கின்ற இரண்டு சின்னப் பெடியங்கள். கையில பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்கள்; ரியூசனிற்குப் போயிற்று வந்தவங்கள் போலிருக்கு.....

பேப்பர் பார்க்கிற ‘யூலியசின்ர தகப்பன்: புத்தகமேசைகளும் வெறு வாங்குகளும்.

சும்மா தட்டிப்பார்த்தபடி..... ஒன்றையும் வாசிக்க மனமில்லை: முந்தி இப்படியில்ல.—வெளியேறல்.

‘சுப்பிரமணிய பார்க்கும்’ அழுது வடியு...து. ‘தரின்ன தரின்ன...’ வெறும் இழவைக்குரல்—றேடியோவில்.

றேடியோவுக்கு முன்னால், கல் சீற்றுகளில் அந்தப்பழையகோஷ்டி. இப்பவும், அரசியல் அரட்டை அடித்தபடிதான்.....

பின்புறம் ஒரே அமைதி. வெளிக் கேற் றை ஒளி படிந்தபடி தண்ணீர்த் தடாகம். சறுக்கீஸ், அந்த நெடிய மரங்கள் இருளிலும் — ஒளியிலும் கலந்தபடி.....

மனிதர்களில்லாத, இந்த வெறும் தனிமை—இப்பிடிக்கவேயில்ல.

முந்தி,—மனநிறைவும்: உள்ளக் கிளர்ச்சிகளும்!

தனிமையில்—றேடியோச் செய்தி முடியும்வரை, மெல்லிய ஒளிபடர்ந்த மக்கிப்பாதையில் சிறு உலா!: நிறை வாகத்தானிருக்கும்.

'தனிமை'. இதுக்கு அர்த்தமிருக் குமா...?

இப்ப 'இது' விசர்த்தனம். ஆக் களோட புழங்கவேணும்: உலகத் தில, நான் மட்டுந்தானா?

'ரோபின்சன் குரூசோக்கள்'; இப்ப இது ஏலாது.

II

ஒரு நாள் கழிஞ்சு போச்சு. கிறீஸ்துராசாவை, ஏன் காணயில்ல .... ?

ஓ! இண்டைக்கு ஞாயிற்றுக் கிழமை; கடலுக்குப் போகாகினம்.

''கிறீஸ்துராசா''

அவன் இல்லத்தம்பி. போனகிழ மதான் தானையடிக்குப் போனவன்: அங்க, தங்கு வேலையாம்''—வெளி வந்தபடி கிறீஸ்துராசாவின் அம்மா.

''தங்கு வேலைக்கு....அங்க ஏன்?''

''அங்க மேசன் வேலைக்குத்தம்பி. அவன் இப்ப, கடலுக்குப் போற யில்ல''

கிறீஸ்துராசா இல்லாம, லீவு எப்பிடிக்க கழியும். ஓ! அந்தாள், இஞ்ச நிண்டிருந்தால்... .. என்ர போக் குக்கு, புத்தகங்கள். ஊர்க்கதைகள் நல்லாய்க் கதைக்கலாம்.

மனம் நெருங்கிய ஒரேசினேகித னைக்க, கிறீஸ்துராசா!

வேற ஆர்.....?

வெட்ட வெளி.

'சென்லாயிஸ்,' 'அல்போன்ஸ்..?' சும்மா சிரிப்பதோடசரி. அந்த வாசியசாலையடிப் பெடியங்களட போக் கும், வேற.

'அப்ப ஒருத்தருமே, இல்ல.....'

பத்து மணியின் இளவெய்யில், வாசிகசாலை முன்னால் நிழல் வாடி மரத்தின் கீழ் கும்பல்; யேக்கப்பினர தேத்தண்ணீர்க் கடையிலும், பட குப் பெடியங்கள்.

ஓ! இண்டைக்குத் தொழில் ஒண் டும் போகாதெல்லா....!; அதா....ன்.

குறுக்காகக் கடந்தபடி 'தேவ தாஸ்'.

இதென்ன.....கண்டுங் காணாத மாதிரி; சும்மா சிரிக்கவுங் கூடாதா?

ஏன், நான் தன்னப் பொருட் படுத்தமாட்டனெண்டா?; அப்படி யென்ன நான் மாறியிற்றன்....

இந்தப் போஸ்ற்மாஸ்ரர் அன் சிக்னலர்ஸ்'; கொளும்பில வேல. இதாலயா? அதுவும் இந்த ஒரு வகு ஷத்துக்குள்ளயா..?

காட்ஸ் விளையாடுகிற படகுப் பெடியங்கள்: சவையோடு மொய்த் துப் பார்க்கும் கும்பல்.

அவங்களுக்கு நான் முக்கியமில்ல. முந்தி. நானும் அவங்களைப் பொருட் படுத்தயில்லயே: அவங்கள் ஏன் என் னட்டக் கதைக்கப் போறாங்க.

நெருங்காத முகங்கள்.

பதட்டமாப், இயல்பில்லாமல் வாசிகசாலையில்—ஏங்குகிற மனம்.

'ஓ! ஊருக்கு ஏன் வந்தன்?'

எரிச்சலோடு, தனிமை வறட்சி யில் மனம்புறைய திரும்பிவந்து

வீட்டில்—சாய்வுக்கதிரையில் ஒடுக்கம். புத்தகங்களோடும், இராவரைக்கும் அதிலேயே.

III

‘வெளியில எங்க போறது? ஆர்ப்பாக்கலாம்...’

‘ஓ!’—எரிச்சல். ‘இண்டயோட மூண்டுநாள்: இன்னும் அஞ்சுநாள் கிடக்கு’

‘கொழும்புக்குப் போனால்...?’

கொழும்புக்கு...? சைவக்கடை; ஒற்றைத் தனியறையின் மூன்றாவது கட்டில்—அதில் ஒடுங்கியபடி.....

‘வெள்ளவத்தையில் இருந்து கோட்டைக்கு, கோட்டையில் இருந்து வெள்ளவத்தைக்கு’

ஒவ்வொருநாளும், அர்த்தமில்லாமல் மெஷினைப் போல... ..

‘‘இதென்ன, சும்மா நெடுக வீட்டுக்குள்ளயே. வெளியில போய், நாலுமணிசரோட கதைச்சுப் புழங்கன்: சும்மா விசரன் மாதிரி யோசிச்சபடி’’

—அம்மாவிற்கும் என்னைப் பார்க்க எரிச்சல்போல: அவ எரிச்சல்படுகிறார்.

‘‘ஆரோட போய்க் கதைக்கிறது’’

‘‘இவர்தான், ஒரு புதுமாதிரியான மணிசன்: அப்ப ஏன் இஞ்சவந்தனி?’’

ஏன் இஞ்ச வந்தனி?

ஏன் இஞ்ச வந்தனி?

சுற்றிச் சுற்றி வந்தபடி அந்தச் சொற்கள். ‘ஓம்! நான், ஏன் இஞ்ச வருவான்? வறண்டு போகலா?’

‘அம்மாவே கேட்டாச்சு’

அம்மா எங்கே? வெளியால எங்க யோ போயிற்று போல ; ஆளைக், காணன்.

‘இந்த எரிச்சலில இருந்து, விலக வேணும்: சும்மா ஏன் இஞ்ச. இப்ப அஞ்சரை மணிதானே: இண்டைக்கு மெயிலுக்கே போயிரலாம்.’

வெளியில கிடந்த உடுப்புகளை,

அடுக்குவதில் அவசரம், அக்காவையும் காணயில்ல: பக்கத்து வீட்டில போல...

தங்கச்சி தனியத்தான் வீட்டில. ‘கன நாளைக்கு இஞ்சவரப்தடாது. எப்படியோ சவக்கொழும்பிலதான்.....’

ஒற்றைச் சூட்கேசோடு, வெளி வாசலுக்கு வந்தபோது—கதவைத் திறந்தபடி, அம்மா.

‘‘எங்க சூட்கேசுங் கொண்டு...?’’ அவவிற்கு ஆச்சரியந்தான்.

‘‘நான் கொழும்பிற்குப் போறன்’’

‘‘இதென்ன...ன்...ன் திடிரெண்டு. இன்னும் லீவு கிடக்கே!’’

அவவிற்குப் பயம்போல.....: ஏதோ நான் அவையளவிட்டு விலகப் போறதைப்போல.....

எரிச்சல் பட்டபடி மௌனமாக, நான்.

அம்மா அழுகிறார். ‘‘எனக் கொண்டும் விளங்க இல்ல;

எங்களில உனக்கென்ன கோவம்? நீ இப்ப, முந்தின ஆளில்ல: உன்னப் படிப்பக்க, நான் எவ்வளவு கஸ்ரப் பட்டான்’’

‘‘இதென்னண ஒண்டுமில்லாத துக்குச், சும்மா அழுதுகொண்டு’’.

இதே, ஏதோ நான் அவவைப் பேசுகிறதைப் போல— அவ விந்நினைப்பு.

‘‘ஒரு தாய் சொல்லுறதக் கேக்க வேணும்; இதென்ன திடிரென எங்களை யெல்லாம், நீ மறக்கப்போறியா’’...?

எனக்கு எரிச்சல், ட்றெயினுக்கும் நேரம் போகுது. ‘‘எனக்குத் தெரியா: நான் போறன்.’’

நான், திரும்பிப் பார்க்க இல்ல. ஸ்ரேசனுக்கு ஞாயமான தூரம் நடக்க வேணும். கூட வர, ஒருத் தருமே இல்ல....

தனிய சூட்கேசும், நானும், ‘பீச்சுரோட்’ சந்திலைற்றில், சிறிது தூரம் நிழலும்.. ..

மனிதா

ச. தங்கராசா

1. ஒன்றே மனதில் எண்ணடா! - தினம்
ஒதா மனமே மண்ணடா!
நன்றே என்றால் நவிலடா! - நீ!
நானென் நெண்ணம் தவிரடா?
2. புனிதா(ய்) புகழை தேடடா? - அதை
பிழையாய் தேடிந் கேடடா!
மனிதா வாழ்வே பொய்யடா! - நீ!
மரித்தால் மண்தான் மெய்யடா!
3. இனிதா யேதும் எய்யடா! - அதை
இல்லா போழ்தில் செய்யடா!
கனிவா வேய்நீ பேசடா! - ஈனக்
கனியா நெஞ்சை ஏசடா!
4. அஞ்சே நென்று சொல்லடா! - உன்
அறியா மையை வெல்லடா!
அஞ்சே நென்று துள்ளடா! - மனத்
தூய்மை அன்பை அள்ளடா.
5. பஞ்ச நேரைய ஓட்டடா! - பசும்
பாசக் கதிரை நாட்டடா!
விஞ்ஞா எளிமை காட்டடா! - நீ
வீணர் தன்னை தாக்கடா!
6. பஞ்சே மனதாய் கொள்ளடா! - படு
பாவ செயலைத் தள்ளடா!
கொஞ்ச மாய்நீ மாறடா - தூய
கொள்கை யில்நீ தேறடா.

தற்கால ஓவியக்கலை

— அ. மாற்கு —
(Dip. in Art College of Fine Arts)

“ஓவியமாவதுயாதெனில் வர்ணத் தால் காவியம் செய்யும் கலை” நவீன ஓவியக்கலை 18 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே ஆரம்பமாயிற்று. விஞ்ஞான யுகம் ஆரம்பமானதிலிருந்து விஞ்ஞானம், ஓவியம், சிற்பம், நடனம், சங்கீதம், கட்டிடக்கலை போன்ற பல கலைகளிலும் புகுத்தப்படலாயிற்று.

அந்நேரக்கு ஓவியக் கலையிலும் புகுத்தப்பட்டது. 18 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 20ம் ஆம் நூற்றாண்டு வரை அதாவது இன்றுவரை சித்தி திரச் சரித்திரத்தில் நவீன ஓவியம் என்ற வகையில் பல பிரிவுகள் தோன்றி வளரலாயின. அவை தன்மை நவீனம் (Realism) தொடக்கம் வர்த்தகச் சித்திரம் (Commercial) வரை வளரலாயிற்று.

சென்ற நூற்றாண்டிலிருந்து ஓவியக் கலையில் (Impressionism) பதிவு நவீனம் கனவடிவ நவீனம் (Surrealism) அடிமன நவீனம் போன்ற பலமுறைகள் தோன்றலாயின. இவற்றுள் பதிவு முறை புதியதோர் திருப்பத்தை உண்டாக்கியது எனலாம்.

செசான் (Cezanne) என்பவரையே நவீன ஓவியத்தின் தந்தை எனலாம். இவர் கூறுவது “இயற்கையிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வட்டம், சதுரம். கோணம் முதலான வடிவங்கள் உண்டு. (Picasso) பிக்காசோ (Brague) பிறேக் (Chagall) சாகோல் போன்றோர் இப்பாணி ஓவிய மரபை வளர்த்து வந்துள்ளனர்.

கனவடிவ நவீனம் (Cubism) அடிமன நவீனம் (Surrealism) முறை

ஓவியங்களே நவீன ஓவியத்தில் முதன்மைபெற்று விளங்குகின்றன.

கனவடிவ ஓவியங்கள் (Cubism) Geometrical shapes) செம்மை (வடிவங்களால் அமைக்கப்படுகின்றன. இம்மரபு ஓவியங்கள் பிக்காசோ (Picasso) வினாலும் துணிகரமாகப் புகுத்தப்பட்டன. இம்மரபு ஓவியத்தில் இயற்கையின் தோற்றங்கள் முறிக்கப்பட்டும் மாற்றப்பட்டும் இருக்கும் இவற்றிற்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாக இருந்தது புதுமையை புகுத்த வேண்டுமென்ற அவாவே. இவ்வித அவாவினால் தான் மனித சமுதாயமே முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றது. இவ்வித புதுமையை புகுத்தும் நோக்கமே ஓவியக்கலையில் பலவிதத்தில் புகுத்தப்பட்டு பல பிரிவுகளாலும், பல பாணிகளாலும் (Technique) வளர்க்கப்படுகின்றது.

சந்திரனைப்பற்றி இதிகாசக் கதைகள் சொல்லித்திரிந்த மனிதன் அதை எட்டிப்பிடிக்கும் அளவிற்கு வரவில்லையா? எட்டிப்பிடித்து விட்டாலும் அதோடு நின்றுவிடுவானா இன்னும் அடுத்த கோளங்களையும் பிடித்து ஆராயவே முனைவான். அதேபோன்றுதான் ஓவியக்கலையிலும் பல பல ஆராய்ச்சிகளையும் முறைகளையும், பாணிகளையும் ஆக்க மனித மனம் ஆவல்கொண்டுள்ளது.

இக்கட்டுரையை எழுத உதவிய நூல் இளங்கதிர்.

(பேராதினைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு—64-65)

புகை இன்பம் பெற

பாலக்காடு

ஆர். வி. ஜி.

பீடிகளையே பாவியுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

வ. வ. இராமசாமிப்பிள்ளை அன் சன்ஸ்

47, பிச்சேட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

 230

தந்தி: ஆர்.வி.ஜி.

நம்பிக்கையான இடம்!

நிதானமான விலை!!

வாடிக்கைக்காரர்களை திருப்திப்படுத்துவதே
எமது நோக்கம்!

உங்கள் திருநாட்களுக்குத் தேவையான
கேக் வகைகளுக்குரிய சாமான்கள்
மற்றும்

தேவையான உணவுப் பொருட்கள்
எங்களிடம் குறைந்த விலையில்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

கமலா ஸ்ரோர்

பாங்சால் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

[தொலைபேசி 7148]

விரக்தி

— வேங்கைமார்பன் —

நித்திரையில், தேச அலுப்பின் காரணமாக, காலை அங்குமிங்குமாக, உழட்டிக் கொண்டிருந்தான்- பூராசா.

நித்திரை வரவேண்டும், வரவேண்டும் என சண்களை இறுகமூடிப்படுத்திருந்தானேதவிர, நித்திரை வரவில்லை, சில வேளைகளில் சிறிது சண் அயர்ந்து திடுக்கிட்டு விழித்து விடுவான். இப்படித்தான் இப்பொழுதும் விழித்தான்.

அலுப்பின் காரணமாக அங்குமிங்கும் உழன்றதால் ஒரு நிலையில்லாத சாரத்தை ஒரு கையால் பிடித்து எழுந்து, வலப்பக்கமும் இடப்பக்கமுமாக ஆட்டி உதறி சாரத்தை உடுத்துகொண்டு கதவைத் திறந்து வெளியில் வந்து வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தான்.

வானத்தின் பின் நிலவு தன் வெள்ளையை எங்கும் இதமாக பரப்பிக்கொண்டிருந்தது. அவற்றின் ஒளி அவன் வீட்டின் முன்வளவில் வைக்கப்பட்டிருந்த பூவரசமரஇலைகளுக்கூடாக பாய்ந்ததன் காரணமாக முற்றத்து மணலில் பூவரசமர நிழல்கள் பரந்து படிந்து ஒரு புதிய அமைதியை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தன.

“ஆனெழுப்ப இன்னும் நேரம் கிடக்கு”

தனக்குள்ள்தானே எண்ணிக் கொண்டு, முற்றத்தின் இடப்பக்க மூலையில் சிறுநீர் கழித்து விட்டு, மீண்டும் வீட்டினுள் வந்து படுத்து விட்டின் முகட்டைப் பார்த்தபடி கிந்தனையில் ஆளந்திருந்தான்.

“இண்டைக்கு தொழிலுக்கு போறதா” போகாம விடுவதா?”

இந்த இரண்டு கேள்விகளும் மீள்வாலால் கடலில் ஏற்படும் சுழியைபோல் அவன் நினைவில் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

“போகாம விடுவம்”

“போயும் என்னத்த கண்டது”

இன்று தொழிலுக்கு போகக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் தான் இரவு சாப்பிட்டுவிட்டு படுத்தான். அப்படி திட்டமிட்டு படுத்துக்கொண்டானே தவிர,

தொழிலுக்கு போகாமல் விட்டால், என்னத்த சாப்பிடுவது என்ற கேள்வியும், அதே சுழிப்பில் அதையும் மீறி ஏழுந்து. அவனை நித்திரை கொள்ளவிடாமல் தடுத்துத் தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

“போகாம விடுவம்”

இவ்வார்த்தையே மீண்டும் மீண்டும் காரணமில்லாமல் அவன் மனதில் சுழித்துக்கொண்டிருந்தது இன்று சனிக்கிழமை ஆனபடியால் இந்த எண்ணம் அவனுக்கு இன்னும் அழுத்தமாக படிந்துகொண்டிருந்தது.

அந்த குருநகர் மீனவர்களுக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை தொழிலுக்குபோகாத நாள். ஆனபடியால்: பூராசா வெகு ஆவலுடன் ஒவ்வொரு வாரமும் அந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையை எதிர்பார்ப்பான். அன்று விடியும்வரை நிம்மதியாக ஆசைதீர நித்திரை கொள்ளலாம் என்பதே. மற்றைய நாட்களில் எவ்வளவுதான் நித்திரை வந்தாலும் தொழிலுக்கு போகவேண்டுமே என்று நிர்ப்பந்தத்தினால் அந்த நித்திரையை பலவந்தமாக முறித்துக்கொண்டு தொழிலுக்கு போயே ஆகவேண்டும். ஆனால் அந்த விடிய வெள்ளாப்பு நித்திரை கொள்வதன் சுகத்தின்மேன்மையை—இன்பத்தை — அந்தத் தொழிலாளிதான் அறிவான்.

வாரநாட்களில் தொழிலுக்கு போகாமல் விட்டால், அடுத்தநாள் தொழிலுக்கு போயே ஆகவேண்டும். ஆனால், சனிக்கிழமை அல்லது திங்கள்கிழமை தொழிலுக்கு போகாமல் விட்டால், ஞாயிறுடன் சேர்த்து இரண்டுநாள் தொழில் இல்லை. இதுவே பூராசாவின் எண்ணத்திற்கு இன்னும் ஆழமாக வலுக்கொடுத்தது. கடந்த மூன்றுமாதங்களாக தொழிலுக்கு அதிகம் உழைப்பும் இல்லை, உள்ளதும் உடையதும் மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாயே.

அதிகாலை மூன்று மூன்றரை மணிக்கு ஆள் எழுப்பினால் விடியச் சோற்றையும், பழங்கயிறறையும் எடுத்து கொண்டு, தூக்கக்கலக்கத்தில் அங்குமிங்குமாக ஆடி

அசைந்து கடற்கரையை அடைந்து படகில் ஏறினால்; சோளாகத் தலைக்காற்றிற்கு படவு அங்குமிங்குமாக ஆடி ஒரு நிலையில்லாமல் உலாஞ்சி பொங்கி எழும் கடலைகளோடு மோத, அதில் எழும் தண்ணீர்த் திவலைகள் படவுமீது அமர்ந்திருக்கும் தொழிலாளிகள் மேல் மழைமாதிரி அள்ளி கொட்ட, மழையில் நனையும் கோழிகள் மாதிரி வலைகளின்மேலும் படவு எஞ்சின் கூடுகளின் மீதும் குதித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் மீனவர்கள். இவ்வாறு கடலடிபட்டு இரண்டுபாடுவளைத்து மீன் பிடிக்க நான்குமணிக்கு மேலாகிவிடும். பின்பு மடிவாரி, வலை ஏற்றி, வீடு வந்து கடல்கசிவு போக்க குளித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு உழைப்புக்காக வாங்கி பாதியை மனைவியிடம் கொடுத்துவிட்டு மீதியை கடலடிபட்ட தேக்கத்திற்கு கள்ளுக்குடிக்க சென்றால் குடித்துவிட்டு வீடுதிரும்ப இரவு எட்டு மணிக்கு மேலாகிவிடும். பின் இரவு சாப்பாட்டை முடித்துவிட்டு படுத்தால் மீண்டும் அதிகாலை மூன்று மூன்றரைமணிக்கு ஆள் எழுப்ப தொடங்கிவிடுவார்கள். மீண்டும் அதே பல்லவி. இதுதான் இங்குள்ள மீனவர்களின் சராசரி வாழ்க்கை.

இந்த வாழ்க்கையில் பூராசா மிகவும் மனமுடைந்துபோய் விட்டான். இந்த மூன்று நான்கு ரூபாயை கொண்டு நாலு பிள்ளைகளையும் தாயையும் எப்படி காப்பாற்ற முடியும். உழைப்பு காசை வாங்கியதும் அதில் எதுவும் தனக்கென எடாமல் அப்படியே மனைவியிடம் கொடுத்து விடுவான். அவளும் இவனது பரிதாபத்தை பார்த்து ஒரு இருபத்து ஐந்து சதமோ அல்லது ஐம்பது சதமோ கொடுத்து விடுவான். அதற்குமேல் கொடுத்தால் அவளால் வாழ்க்கை செலவுக்கு என்ன செய்ய முடியும்.

அந்த காசை வாங்கி இரண்டு நாள் அல்லது மூன்றுநாள் சேர்த்து கள்ளுக்குடிக்க போய்விடுவான். எத்தனை நாள் விடிய சோற்றுக்கு கறிலில்லாமல் சம்பல் அரைத்துக் கொண்டு போயிருப்பான். இருந்துவிட்டு ஒரு நாள் மீன் அதிகமாக பிடிபட்டால் சம்மாட்டி, மொத்தப்பணத்தின் பெரும்பகுதியை கள்ள கணக்கின் மூலம் தான் சுருட்டிவிட்டு மிகுதி பணத்தை தொழிலாளிக்கு பகிர்ந்த போது கிடைத்த காசை எண்ணி மனதுள் எத்தனை தரம் குழறிபுறுபுறுத்திநுக்கிறான், இப்படியும் ஒரு வாழ்வா? என்று அடிக்கடி குமுறியிருக்கிறான்.

புரண்டு படுத்து கொண்டான். அவன் அப்படி புரண்டும்போது அவ்வது வலதுகை அவனது மனைவியின் மேல்பட்டது. அந்த திரிவிளக்கின் மங்கல் ஒளியில் தன் மனைவியை பார்த்தான்.

குழந்தைக்கு பால் கொடுத்தபடியே தூங்கியதால் சட்டையின்சீழ் அலுப்பினுத்தி இரண்டு களன்று அதன் வழியே ஒற்றைமுலை வெவியேதெரிய அந்த ஒரு வயது குழந்தையை அணைத்தபடி படுத்திருந்தாள் கிறிஸ்தினா. மற்ற மூத்த இரண்டு சிறுவர்கள் சற்றுதூரத்தில் படுத்திருந்தார்கள் அவர்கள் அங்குமிங்கும் உழன்றதால் தலையணை இடம் பெயர்ந்து கிடந்தது. அடுத்த சிறுமி; பிறந்தமேனியாக தாயின் காலின்மேல் தலையை வைத்து படுத்திருந்தது

பூராசா!

பூராசா!!

பூராசா!!!

ஆள் எழுப்ப தொடங்கி விட்டார்கள். மூன்றுமுறை கூப்பிடுவது கேட்டும் எவ்வித குரலும் கொடுக்காமல் இருந்தான். ஏனெனில் இரவில் பசாசு மனிதர்போல் வந்து ஏமாற்றி சென்றுவிடும் என்றும் பசாசு மூன்று முறை மட்டுமே கூப்பிடுவதும் என்பதும் இம்மக்கள் நம்பிக்கை.

"பூராசா! நாலாவது தடவையாக.

"ஓமோம்."

"ஓமும்பு ஓமும்பு படவடிக்கு ஆக்கள் போயிற்றினம்.

"ஓமோம் நடவாறன்."

சும்மா வருகிறேன் என்று கூறினானே தவிர அவனுக்கு தொழிலுக்குபோக மனதில்லை.

ஆள் எழுப்பும்போது "இம்" என்று சோம்பல் முறித்து புரண்டு படுத்தாள் கிறிஸ்தினா அவள் தன் கணவனை சுரண்டி:

"என்னங்க ஆள் ஒளிப்பியிற்றங்க!"

"ம்".....

அடித்தொண்டையில் இருந்து நசித்து எழுந்தது அவன் குரல். இப்படியான ஓசை எழுந்தவுடன் தன் கணவன் தொழிலுக்குபோக பஞ்சிப்படுகிறார் என்று அவளுக்கு தெரியும். அவளுக்கு நித்திரை எங்கே போனதென்றே தெரியவில்லை. அன்றைய உழைப்பை கொண்டு அன்றைய சீவனம் நடத்தும் அவளுக்கு சனிக்கிழமை தொழிலுக்கு போகாட்டி அன்றைய உழைப்பு இல்லை அடுத்தநாள்?—

ஞாயிற்றுக்கிழமை.

இரண்டு நாளை உழைப்பு இல்லை.

“என்னங்க”.

மெதுவாக குரல் கொடுத்தான்.

ம் -...

இண்டைக்கு சனிக்கிழமைனாத்து
நிண்டா நாளைக்கு என்னங்க செய்யிறது.

ம்.....ம் . ...

மீண்டும் வெளிவந்த அவனது ஓசை
தன் சொல்லை ஏற்பது போலவும் மறுப்
பதுபோலவும் இருந்தது அவளுக்கு.

அவள் சொல்வது அவனுக்கு நியாய
மாகவே தோன்றியது. அவனுக்கு இரண்டு
நாளின் சுகம் அவளுக்கோ இரண்டுநாளின்
உழைப்பு இல்லையே என்ற ஏக்கம். அவ
னுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை.

“என்னங்க தொழிலுக்கு போறீங்களா”
ஏக்கத்துடன் கேட்டாள்.

ம்... போகத்தான் வேணும் தனக்கு
விருப்பமில்லை என்பதை நாசூக்காக
உணர்த்த சற்று எரிச்சலுடன் கூறினாள்.
அவன் மனம் மடி நெருங்கிய காரல்
போல் படபடத்துக்கொண்டிருந்தது.

“போவமா?

“போகாம விடுவமா?

“போகாட்டி!

சற்று நிதானித்தான். “காலமசாப்பாட்
டுக்கு புள்ளகள் அழும் மத்தியானம் எப்
பிடியோ கடன்பட்டு சமைப்பாள் நாளை”

“ஞாயிற்றுக்கிழமை”

அவன் ஞாயிற்றுக்கிழமை வீட்டில்
நிற்கும்போது கால சாப்பாட்டிற்கு பிள்ளை
கள் அடப்பிடிக்கும் பொழுது காசில்லாத
காரணத்தால் சினந்து பிள்ளைகளுக்கு
அடிப்பாள் கிறிஸ்தினை-இதை கண்டு எரிச்
சலுடன் ‘சீ! ஏனிந்த வீட்டில் நிப்பான்’
என்று எழுந்து போய்விடுவான். போகும்
பொழுது இதுகளின்ர கரச்சல் இவ எப்
பிடிதான் தாங்கிறுளோ தெரியவில்லை”
என்று எண்ணுவான். இதைவிட பசிக்கும்
போது குழந்தைகள் தாயிடம் அடிவாங்கி
தன்னிடம் வந்து அழும் அந்த துயரமுகங்
கள் எல்லாம் அவன் கண்முன் தோன்றி
யது.

நீண்ட சிந்தனைக்குப்பின் நீண்ட பெரு
மூச்சு ஒன்று வெளிவந்தது.

“.. போவம் ..நிண்டு என்ன செய்யிற!”
என்று மனதுக்கு சாதகமாக கூறிக்
கொண்டு எழுந்து, மடிப் பெட்டியை
திறந்து வெற்றிலை பாக்கு எல்லாம் சரியாக
இருக்கின்றதா என பார்த்துவிட்டு, கச்சை
சீலைத்துண்டை எடுத்து கழுத்தில் கட்டி
விட்டு விடியச் சோற்றை எடுத்து இடது
கையால் அணைத்துப்பிடித்து அதன் மேல்
மடிப்பெட்டியை வைத்து வலது கையில்
பழங்கபிற்றை கொழுவிக்கொண்டுகதவை
திறந்து கடற்கரையை நோக்கி நடக்க
தொடங்கினாள்.

“சீ! இப்பிடியும் ஒரு சீவியமா” என்று
அவன் மனம் வேதனையில் கருகிக்கொண்டே
இருந்தது.

ஹோட்டல் றியோ

ஐஸ்கிரீம், ஐஸ்பழம், மற்றும் குளிர்மானங்களுக்கும்
சாப்பாடு சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும், மற்றும்
முட்டை ரொட்டி, கொத்துரொட்டி ஓடருக்கும்
குறித்த நேரத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

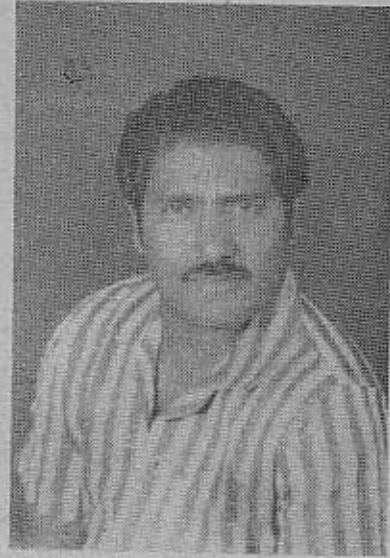
ஹோட்டல் றியோ

55, பிரதான வீதி

யாழ்ப்பாணம்

பல்துறைக் கலைஞர் எஸ். என். ஜேம்ஸ் அவர்களின் பேட்டி.

[இவர் எஸ். என். கபே என்ற தேவீர்க்கடையை நடத்தி வருகிறார். இவர் புல்லாங்குழல், மோர்சங், மென்ரிலின், கொன்னக்கோல், ஆகிய துறைகளில் தனது புலனை செலுத்தி வருகிறார், இவரது கடைமில் அதிகாலை நான்கு அல்லது ஐந்து மணிபோல் இவரது மோகமான புல்லாங்குழல் ஓசை ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும். மாலை ஐந்து மணியில் இருந்து ஏழு மணிக்கு இடையே உள்ள நேரங்களில் இவரது மென்ரிலினை, அன்றி மோர்சங்கோ ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். சில இரவுகளில் இவரது கடைமில் சங்கீதத்தைப்பற்றிய உரையாடல்கள் நடையெற்றுக் கொண்டிருக்கும். வண. நி. மரியசேவியர் அவர்களின் திருமறை நாடகங்களுக்கு இவரே மோர்சங் வாசிப்பவராகும். இக்குருவின் வானொலி நாடகங்களுக்கு இவரின் மோர்சங்கே ஒலித்தது. இதோ அவரின் பேட்டி]

கேள்வி: தங்களுக்கு எந்த எந்தத் துறையில் ஈடுபாடு அதிகம் என்று கூற முடியுமா?

பதில்: எனக்கு கர்நாடக இசை, ஓவியம் ஆகிய துறைகளில் அதிக ஈடுபாடு உண்டு. மனித உணர்வின் மென்மையான பகுதிகளை வருடிக்கொண்டிருப்பவை இத்துறையாகும். சங்கீதத்துறையில் நாதஸ்வரமும், வயலினும் மிக உன்னதமான உணர்ச்சிக் கருவிகளாகும். நாதஸ்வரத்தை பொறுத்தவரையில் எனக்குப் பிடித்தவர் காரைக்குறிச்சி அருணாசலமாகும். நமது இலங்கையில் அளவெட்டி பத்மநாதனும் இத்துறையில் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவர். அடுத்தது வயலின் இந்த வயலினில் தமிழகத்தில் சௌடையர், சும்பகோணம் இராசமாணிக்கம் பிள்ளை ஆகியவர்களின் வயலின் இசை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. அதிலும் சௌடையர் வயலின்

வாசித்தால் .. .. . ஆ! அதை எப்படிச் சொல்வது. அடுத்து இங்கு சோமஸ்கந்தசர்மா என்னைக்கவர்ந்தவராகும். அடுத்தது ஓவியம். ஓவியத்தைப் பொறுத்தவரை எனது தந்தை செபஸ்டி நீக்கிலாஸ் ஒரு கை தேர்ந்த சிற்பியும் ஓவியக்காரருமாகும். அதன் வம்சத் தொடர்பு காரணமாகவோ என்னவோ எனக்கு இது இயற்கையாகவே கைவந்த கலையாகிவிட்டது. [அவர்களடையில் உள்ள காந்தி, நேரு, கென்னடி ஆகியோரது ஓவியங்களைக் காட்டி.] இதோ இருக்கிறதே இவ் ஓவியங்களே என்னை மிகவும் கவர்ந்த ஓவியங்களாகும். இவை குருநகர் கலைக்கழகம் நடாத்திய ஓவியப் போட்டியில் பரிசு பெற்றவையாகும். இவற்றைப்பார்த்த எல்லோரும் இது வர்ண துரிகையினால் தீட்டப்பெற்ற ஓவியங்கள் என்றார்கள்

ஆனால் அவை முழுவதும் சோக்கி
னால் தீட்டப்பட்டவையாகும்.

கேள்வி: தாங்கள் இப்பொழுது
எந்த எந்தத் துறையில்
ஈடுபடுகிறீர்கள் என்று கூறமுடியுமா?

பதில்: ஓவியம், புல்லாங்குழல்,
மென்ரிலின், ஆகியவைக
ளாகும். இவற்றைவிடத் தனியாக
அதிலும் குறிப்பாக - இன்னும்
சொல்லப்போனால் ஒரு பரிசுத்த
மான உணர்வோடு கொன்னக்கோல்
என்ற துறையாகும். இந்த கொன்
னக்கோலைப்பற்றி நிறைய கூறவேண்
டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால்
அதை விரிவாகக் கூறமுடியவில்லை.
சுருக்கமாக சொன்னால் அது தெய்
வாம்சம் பொருந்திய ஒப்பற்ற ஒரு
துறையாகும். இதனால்தான் இதை
நான் சாஸ்திரீக முறைப்படி பயின்
றேன்.

கேள்வி: தாங்கள் இவ்வாத்தியங்
களை கர்நாடக முறைமூலம்
இசைக்கின்றீர்களா? அல்லது தற்
கால சினிமா முறையின் மூலம்
இசைக்கின்றீர்களா?

பதில்: சினிமாவா! சீ! சீ!! நான்
இவற்றையெல்லாம் கர்
நாடக இசைமூலம் வாசிப்பதே
வழக்கம். அதுவே என் விருப்பமு
மாகும்.

கேள்வி: இத்துறையில் தங்கள்
மனதைவிட்டு நீங்காத சம்
பவங்கள் உண்டா? அவற்றைப்பற்றி
சிறிது கூறமுடியுமா?

பதில்: நான் ஆரம்பத்தில் கொன்
னக்கோல் பயின்று மேடை ஏறிய
பொழுது பலர் என்னைக் கேலிசெய்து
நகைத்தார்கள். ஆனால் நான்
பல கச்சேரிகள் செய்தபின்பு எனது
கலையின் மகத்துவம் விளங்கிக் கொள்
ளப்பட்டது. பின்னர் என்னைக் கச்சே
ரி மேடைகளில் கண்டதும் என்னை

கொன்னக்கோல் வாசிக்கும்படி கூச்
சலிட்டு என் வாசிப்பைக்கேட்டு
மகிழ்ந்தார்கள். இதை நினைத்து
சில வேளைகளில் நான் சிரிப்பதும்
உண்டு. மற்றது: அன்று நான் மட்
டக்களப்பில் கொன்னக்கோல்
வாசித்துக்கொண்டிருந்தேன். வாசிப்
பின் அரைவாசிப்பாகம் முடிந்து
கொண்டிருந்தது. மக்கள் ஆரவாரத்
தால் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டிருந்
தார்கள். இதைக் கண்டதும் என்
நெஞ்சம் நிறைந்தது. என் உணர்ச்சி
யைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல்
ஆர்ப்பரித்த மக்களை அமைதியாக
இருக்கும்படி கையைக் காட்டினேன்.
அப்பொழுது அப்படிக்கைகாட்டு
வது தவறுதான். ஆனால் இசையின்
மகத்துவத்தில் ஈடுபட்டு மெய்மறந்து
இருந்த நேரத்தில் மக்களின் ஆர்ப்
பரிப்பு ஓயுமட்டும் இசை பிரவா
கத்தை நிறுத்த முடியாமலே அவ்
வாறு செய்தேன். இது ஒரு சுவை
யான நிகழ்ச்சி. இன்னொன்று 1945ம்
ஆண்டு வடமாகாண சனசமூக நிலை
யங்களுக்கு இடையில் இசை, நாட
கம், போன்ற துறைகளில் ஒரு
போட்டி நடைபெற்றது அப்பொ
ழுது நான் சரஸ்வதி மகேசுவரி
என்ற இராகத்தைப் புல்லாங்குழ
லால் வாசித்து முதற்பரிசைப் பெற்
றேன். முதற் பரிசாகிய வெள்ளிப்
பதக்கத்தை சேர். யோன் கொத்த
லாவலையிடம் பெற்ற அந்த நிகழ்ச்சி
யையும் அந்த நாளையும் என்னால்
மறக்கமுடியாது.

கேள்வி: எமது பகுதியின் கலை, இலக்
கியம் சம்பந்தமான அபிப்
பிராயம் என்ன?

பதில்: எமது பகுதியில் சங்கீதத்
துறையில் ஈடுபாடு உடைய
வர்கள் குறைவு என்பது மிகவும்
வேதனைக்குரிய ஒரு விஷயமாகும்.
இங்கு பலர் சங்கீதம், நாட்டியம்
போன்ற வகுப்புகள் நடாத்த
முயற்சி எடுத்தார்கள் ஆனால் என்ன

காரணமோ தெரியவில்லை அம் முயற்சி தோல்வியடைந்து நிறைவேற முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால் முயற்சி செய்து நமது வருங்கால சந்ததிகளை இத்துறையில் பயிற்றி வந்தால் நாம் இத்துறையில் மிக முன்னேற்றம் அடையலாம். இதனால் நமது நாட்டுக்குத்தான் பெருமை. சங்கீதத்துறையைவிட இலக்கியத்துறையில் நாம் சிறிது முன்னேறியுள்ளோம். முன்பு சிலர்

இருந்தார்கள் அவர்களது அசட்டையோ என்னவோ அத்திறமையை தம்முள்ளேயே அழுக்கி வைத்திருந்தார்கள். அதை வெளிகொணரும் முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபடவில்லை. ஆனால் இன்று சிலர் அவர்கள்விட்ட தவறை செய்யவில்லை. இவர்கள் அடிக்கடி பத்திரிகையில் எழுதுவதை நான் அறிவேன். இவற்றிலும் பல புதியவர்கள் முயலவேண்டும்.

றலி சயிக்கிள்

றலி சயிக்கிள் உப உறுப்புக்கள்

மற்றும் நேடியோ பற்றறி வகைகளும்

சுவர்க்கடிகாரம், கைக்கடிகாரம் மேசை மணிக்கூடுகள்

யாவற்றிற்கும்

ரதிவாச் வேக்ஸ் அன் ஸ்ரோர்ஸ்

மணிக்கூடு திருத்துவதில் பிரசித்தி பெற்றவர்கள்.

ரதி வாச் வேக்ஸ் அன் ஸ்ரோர்ஸ்

44, 46 கஸ்தூரியார் வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி 7103.

சலிப்பு

(யோ. மரியாம்பிள்ளை - குருநகர்)

இன்று வேலையில்லை.

போய் நாளைக்கு வா - நகரசபை ஓவசியரின் குரல் கனத்து ஒலிக்கிறது.

அவன் பரிதாபமாக நிற்கின்றான். இன்றைக்கும் வேலையில்லையே என்ற நினைப்பு அவனுக்கு வேதனையைத் தந்தது. இன்றைக்கு மட்டும்தான் வேலையில்லையென்றால் அவன் கவலைப்பட்டிருக்கமாட்டான். ஆனால் இந்த வருடம் பிறந்த நாள் தொடக்கமே அவன் வேலைசெய்த நாட்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அது அவனது அவ்வருட தலைவிதி.

விடியற்காலை எழுந்து முகம் கழுவிவிட்டு சாப்பாட்டுக்காக ஏதோ பலகாரத்தை "கொஞ்சமாகச்" சாப்பிட்டு விட்டு தண்ணீரால் வயிறை நிரப்பி வேலைக்கென்று புறப்படுவான்.

இங்கு வந்தால் வேலையில்லை... சே! என்ன? வாழ்க்கை விரக்தியுடன் தலையை ஆட்டிக்கொண்டான்.

கஷ்டம் நாள்முழுவதும் கஷ்டம். கட்டிட வேலையில் கூலியாளாக அவன் இருந்து பட்ட கஷ்டங்கள்...

கட்டிட வேலையைப்பற்றி வேடிக்கையாகக் கூறுவார்கள். கருக்கலில் எழுந்து வேலைக்குப்போய் மாலை இருட்டியபின் வேலைவிட்டுத் திரும்புவதென்று''

ஊர் முதலாளி ஒருவரிடம் அவன் வேலைக்குச் செல்லத் தொடங்கினான். முதலாளி ஊரில் வீடுகள் கட்டு

வதற்கு கொன்ராக்ற் எடுப்பவன். முதலாளியின் நினைவெல்லாம் லாபத்திலேயே இருக்கும். அவன் லாபம்...? இவர்களின் கூடிய உழைப்பு. இதற்காக அவன் தரும் ஊதியம் முன்பு மூன்று ரூபா. முதலாளி நிற்கும் சமயத்தில் "மேசன்" மார்கள் "டேய்" கல்லைக் கொண்டு வா, சீமேந்தைக் கொண்டு வா, என்று பத்தரைக் கட்டை சுதியில் கத்துவார்கள். அதே சமயம் வேறொரு "மேசன்" கலவை ஒழியுது சீக்கிரம் கலவையைப் போடு என்பான்.

முதலாளிக்குப் பரம திருப்தி. கொன்ராக்ற் நடப்பதாது.

"டேய் அந்த ஆறு அடி மட்டப் பலகையை எடு" அவன் கைக்குப் பக்கத்திலேநான் இருக்கும் அந்த மட்டப்பலகை. ஆனாலும் அவன் அதை எடுக்காமல் இவனையே கூப்பிடுவான். வீட்டில் வேலைக்காரர்களை வைத்து அதட்டி அதிகாரம் பண்ணி வேலை வாங்காததை இவர்கள் மூலமாக நிறைவேற்றி மனதைச் சாந்திப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் போலும்.

வேலை முடியும் சமயத்தில் "டேய் வாளிக்குள் தண்ணீர் கொண்டு வா" அவன் தண்ணீர் கொண்டுவந்து வைக்க அவர்கள் அதில் முகம் கழுவ வார்கள்.

"டேய் மட்டப்பலகையை எல்லாம் துடைத்து வை, தண்ணீரில் கழுவாதே மண்ணில் அழுத்தித்

துடை. சாந்தசுப்பை, தூக்குக் குண்டு, நீர்மட்டம், நூற்கயிறு, கவனம். வேலைக் கஷ்டம்போக இவர்களுக்கு குற்றேவல் செய்து முடித்து விடு திரும்புவதற்கு இரவாகிவிடும்;

அவன் இளம் வயதிலேயே திருமணம் செய்துவிட்டான். இங்குதான் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் இல்லையே. அதை மனதில் கொண்டுதான் என்னவோ மூன்று குழந்தைகளுக்கு தந்தையாகிவிட்டான். நான்கு வருடங்களில் மனைவி மக்கள் இவர்களுடன் தன் வயிறும் நிரப்பவேண்டும். மூன்று வேளைக்கு இல்லாவிடினும் ஒரு வேளைக்காவது வேண்டுமே. வேலையில்பட்ட கஷ்டங்களினால் அலுத்து விட்டிற்கு வரும் அவன் எப்படி மக்களுடன் அன்பாகப் பேச முடியும். எதற்கெடுத்தாலும் சினந்து பேசத் தொடங்கினான்.

“டேய் அதுகள் எங்கே?”

“அதுகள் படுத்துட்டுங்க”

ஆரம்ப காலத்தில் மனைவி மேலிருந்த அன்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறையத் தொடங்கியது. ஏதோ சாப்பிடுவதாகப் பாவனை பண்ணி விட்டு பாயிலே படுத்துவிடுவான். அவன் மனைவி அவன் கால்களைப் பிடித்தவண்ணம் இருப்பான். அச்சமயத்தில் அப்பிடிப்பு அவனுக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கும். சில சமயங்களில் சீ..... காலைப்பிடித்தது போதும் போய் படு என்று சினந்து கொள்வான்.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வேலையில்லை. அன்றுதான் கணக்குப்பார்ப்பார்கள், காலை வெள்ளனையோடேயே போய் மற்றவர்களுடன் தானும் ஒருவராய் நிற்பான். “மு” வருவார், வந்தவுடன் கொன்ராக்ற் தட்டம் என்று பிலாக்கணம் பாடத் தொடங்குவார். “மேசன் மார்கள்” பார்ப்பார்கள் பழி தங்கள்மேல் விழாமலிருப்பதற்காக “இந்

தக் கூலியாட்கள் மிகவும் மோசம். இவர்களை வைத்து வேலை செய்தால் நட்டப்படாமல் என்ன செய்யும். வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏறுவது மாதிரி “மு” விடம் சொல்வார்கள்.

“அப்புறம் என்ன.....?”

“மு” ஒரு குட்டிப் பிரசங்கம் வைப்பார். இவையெல்லாம் அவனுக்கு பழக்கமாகிவிட்டது. ஒரு வழியாக சம்பளப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி விடுவான். சில சமயங்களில் முதலாளி “ஊரில் காசு நிற்கிறது. காசு அவர்கள் தரவில்லை. நாளை அல்லது மறுநாள் கணக்கை முடித்து விடுவேன் என்பார். அவரைத் தட்டிக்கேட்க முடியாது. காரணம் பகைத்தால் இல்வழைப்புக்கே மண்.

விரக்தியுடன் விதியை நொந்து கொண்டு சென்றுவிடுவான்.

மத்தியான வெய்யில்.....

அவன் “சவளால்” கொங்கிறீற் குளைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அரசாங்க செயலகம் - ஒன்றைக்கட்டி முடிப்பதற்கு அவசர அவசரமாக வேலை நடக்கிறது அன்று இரவு வேலை செய்யவேண்டும் “மு” கூறி விட்டார்.

குடும்பச்சுமை எண்ணுகின்றான். சோர்வு மறைகின்றது. இரவு மின்சார ஒளியுடன் வேலை நடைபெறுகின்றது. சரியாகச் சாப்பிடாத களைதலை இலேசாகச் சுற்றுவதுமாதிரி.

“ஏய் சீமேந்தைக் கொண்டுவா” இரண்டாவது சாரத்தின் மேல் இருந்த மேசனின் குரல்.

“இதோ கொண்டு வாறன்”

தாச்சிக்குள் சீமேந்தை நிரப்பி சார வழியாகச் செல்லுகின்றான்.

“அய்யா நீங்க விட்டிற்கு வரவில்லையா?” - மக்களின் குரல் கேட்டுப் பார்த்தவன் நிதானம் தவறிக் கீழே.....

நானேக்குத்தானே எனக்குக் “கரண்டி” தருவதாக பெரிய மேசன் சொன்னாரே. இவ்வளவு காலமும் கூலியாக நின்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேசன் வேலை பழகி ஓரளவு திருப்தி என்றவுடன் தலைமை மேசன் “சாந்தகப்பை” ஒன்று கொடுப்பான். அதைப்பெற்றபின் தான் அவன் மேசனாகக் கருதப்படுவான். அதைப்பெறவிருக்கும் சமயத்தில் சே... இந்தக் கால் நடக்க முடியாமல் இருப்பதைவிட இறந்திருக்கலாமே!

இப்பொழுதெல்லாம் அவன் வேலைக்குச் செல்வதில்லை. காலில் பத்துப் போட்டிருந்தார்கள். அவன் மனைவியே அவன் வேலையிடத்தை நிரப்பிவந்தாள். அவள் களைத்துப் போய் வரும் சமயத்திலெல்லாம் அவன் அவளை ஆறுதலாக அணைத்து

கால்களைப் பிடித்து விடுவான். அவள் மறுத்தாலும் கேட்கமாட்டான்.

காலம் தன் பயணத்தை தொடர்கிறது. இப்பொழுதெல்லாம் அவனால் நடமாட முடியும். மீண்டும் அவனால் கூலி வேலைசெய்ய கால்கள் இடம் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே தனக்குத்தானே “கரண்டி” வாங்கிக் கொண்டு மேசனாகின்றான்.

ஊரிலே அவனை மதிக்கவில்லை.

“யோன் நீ நகரசபை, பட்டின சபை இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றிற்கு வேலைக்குப்போ. அங்கு வேலை கஷ்டமாக இருக்காது”

“உண்மைதான்”

ஆனால்.....

இன்று வேலையில்லை ..... போ.

GANESH SARATHI TURNING WORKS

TURNING & WELDING

Experts in: DIFFERENTIAL HOUSING

புரி வெட்டுதல்

எலெக்ட்ரிக் வெல்டிங்

மற்றும்

லோஞ்சுக்குரிய சகல கடைச்சல் வேலைகளும் திறமையாக செய்து கொடுப்பதில் பிரபல்யம் வாய்ந்தவர்கள்.

கனேஸ் சாரதி

கடைச்சல் தொழிற்சாலை

Prop: S. சிவஞானம்

50, மானிப்பாய் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இசைக்கலையும் எமது சமூகமும்.

T. பாக்கியநாதன்

மிருதங்க வித்துவான்

இசையால் உன் நாமம் சொல்ல
இன்புறுவாய் இறைவா
தமிழோடு இசைபாடத் தருவாய்
அருள் நிறைவாய்.

உலகமெல்லாம் படைத்த இறைவன் மனிதனைத் தன் சாயலாகப் படைத்து தன்விச்சைகளை அவன் மூலம் வெளிப்படுத்த எண்ணி உலகத்தின் எந்த உயிரினங்களுக்கும் அளிக்கவிரும்பாத அந்த ஆறாவது அறிவைப்—பகுத்தறிவை அவனுக்கு அளித்து உலக ஜீவன்களின் செவிகளுக்கு இன்பத்தைக் கொடுக்கும்படியான நாத்ததை, பிரமநாத்ததை, ஓங்காரநாத்ததை, இசைவடிவாக்கி மனிதன் வாயினால் பாடவும் கையினால் இசைக்கவும் கருத்தினால் உணரவும் அருளினார்.

மேலும் அன்பே வடிவான ஆண்டவன் தான் இட்டபணியை தபஉணர்வுடனும் கடமை உணர்வுடனும், கண்ணியத்துடனும் சட்டுப்பாட்டுடன் சேர்ந்த விடாமுயற்சியுடன் செயல் புரிந்த சில தேவர்களைத் தன் சிந்தைக்குகந்தவர்களாக்கித் தேவா அம்சங்களை அருளி உலக அசைவுக்காக தான் அன்போடு ஆடிய இடையறாத ஆனந்தத் தாண்டவத்திற்கு அவர்களையே இசையாளர் ஆக்கினார் என்பது வரலாறு.

இந்த இசையாளர் வரிசையில் நான் முகக் கடவுளாகிய பிரமதேவன் நல்லதோர் இசைப்பாடகனாக அமைந்தார். மாண்புமிகு மாதர்குல மாணிக்கமாக விளங்கிய கலைவாணி மரகதவினைவாசித்து மகிழ்வித்தார். நந்திதேவர்ப் பெருமான் மத்தளம் ஒலித்து இறை, வனின் சிந்தை கவர்ந்தார். தும்புருவும் நாரதரும். யாழ் ஏந்திய கையினராய் இடையறாதுபாடி இறைவனோடு, இரண்டறக் கலந்தார்கள். இவர்களையே அன்பே உருவான இறைவன் தேவ மனிதர்களாக்கி தெய்வீக ஞானத்தை ஊட்டி மற்றவர்களுக்கு இசையைப் பயில்விக்கும் ஆசிரியர்களாக அமைத்தார். இத்தெய்வீக ஆசான்களிடம் இசைபயின்றவர்கள் பலர். சம்பளர், அசுவதரர்,

வாணன், அகத்தியர், சிகண்டியர், யாமனேந்திரர், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், பாண்டியன், மதிவாணன் இராவணன், அநுமான், மதங்கர், அருச்சுணன் இன்னும் அநேகர். இவர்களெல்லாம்முன்னே குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்களிடத்தில் இசைபயின்று இசையாளர்களாகி இசை இசைத்து இசையின் மேன்மையால் இறைவனை அழைத்து அவரிடத்தில் தாங்கள் விரும்பிய செல்வத்தையெல்லாம் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள் என்பதை அவருடைய சரித்திர வாயிலாகக் காணக்கூடியதாகவிருக்கிறது.

அத்தகைய தெய்வீக ஞானம் நிறைந்தவர்களால் ஏற்றிப் போற்றி வந்ததே இசைக்கலை! இதை நமது முன்னோர்களாகிய மூதாதையர் அதன் தெய்வீகத்தன்மையை உணர்ந்து தமிழ் மக்களாகிய எமது ஆத்மீக ஞானத்திற்கும், நாகரீக வாழ்விற்கும், இறைவழிபாட்டிற்கும், ஏன் நமது வாழ்வின் ஏனைய பகுதிகள் யாவற்றிற்கும் இசையை இணைத்து அதனோடு இரண்டறக் கலந்த நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள்.

மேலும் தெய்வ நம்பிக்கையும் நுண் அறிவும் உள்ள தமிழன் இசையை பல பிரிவுகளாக்கி நிரூபித்த. கீத வாத்தியம் என்றும், நிரூபித்தம் என்பது நடிப்பென்றும், கீதம் என்பது இசைப்பாடல் என்றும், வாத்தியம் என்பது இசைக்கருவிகள் என்று பிரித்து இவற்றுள் இசைக்கருவிகளிலும் தோற்கருவி, துணைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி என நாலுவகைக் கருவிகளையும் தனித்தனி நாற்பது வகைக்கு மேலாக இசைக் கருவிகளைக் கண்டறிந்தார்கள். அதோடு இசைக்கும் இலக்கணம் அமைத்து இலகுவான முறையில் சாதாரண மக்களும் சுற்றுணரும் வகையில் ஆக்கியதால் தமிழினம் தமது நாகரீக வாழ்வின் முன்னோடியாகவும் ஆத்ம நலத்தரும் ஒரு தொழிலாகவும் பேணி அன்றும் இன்றும் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

இத்தகைய மேன்மை நிறைந்த தெய்வீகம் பொருந்திய இசைக்கலையை எமது சமூக மக்கள் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்

மையோடு மதித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எமது சமூகத்தில் இசைக்கலையை முறையோடு கற்று அதன் பெருமையை வெளிப்படுத்த இதுவரை காலமும் தரமுள்ள இசைக்கலைஞர் தோன்றாத குறைபாடே எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது.

ஏன்? நமது அயலில் வாழும் மற்றைய சமூகத்தவர் சிலர் நம் நாட்டிலும் நம் அண்டை நாடாகிய இந்தியாவிலும் சென்று இந்த இசைக்கலையைப் பயின்று தரமிகு இசைக் கலைஞர்களாகவும், இசைப்பட்ட தாரிகளாகவும் இங்கு வந்து இந்நாட்டு அரசாங்கக் கல்விக்கூடங்களிலும் பொது ஸ்தாபனங்களிலும் சபாக்களிலும், மற்றங்களிலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் இசையாசிரியர்களாக அமைந்து அவ்வப்பகுதிகளில் உள்ள மாணவ மாணவிகளுக்கு இசையைக் கற்பித்து வருவதால் இம்மாணவ மாணவிகள் நல்லிளங்கலைஞர்களாகி வருவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்

றது. இதை எமது சமூகத்தில் வாழும் பெரியோர்களும் தாய்மார்களும் வாலிபர்களும் சிறுர்களும் இன்னும் பொதுஸ்தாபனங்களும், சனசமூக நிலையங்களும், மற்றங்களும் யாபேரும் ஒன்றுகூடி ஒருமனப்பட்டு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து எமது சமூகத்திலுள்ள கல்விக்கூடங்களிலாவது இசையாசிரியர்களை அமைத்து எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரின் இசைஞானத்தை தெய்விக வாழ்க்கையை வினாக்காமல் இத்நல்லிசையை பயிற்றுவிக்க வாய்ப்பைத் தேடித் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டு

“எம்மக்கள் இசைகேட்டு இன்புறு
நாள் ஒன்று தொலைவில்லை.”

எங்கள் சமூகம் ஓர் இன்னிசை மேடையாகும் என மனநிறைவேரூடு, இறைவன் தாழ் இறைஞ்சி, இருகரம் கூப்பி நிறைவு பெறுகிறேன்.

NATHAN WORK SHOP

நாதன் தொழிற்சாலை

93 மாசிப்பாய் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

சகல விதமான கடைச்சல் வேலைகளும், எலெற்றிக் காஸ்
வேல்டிங் வேலைகளும், லோஞ் சாப்ட் வேலைகளும்,
திறமையாக செய்து கொடுக்குமிடம்

“நாதன் வேக் சொப்”

Prop: Ranganathan

Manipay Road
Jaffna.

ஒரு வாசகனின் அபிப்பிராயம்!

குருநகரேரன்

[1969 ம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் 'தருமு சிவராமு' வினாள் எழுதப்பட்ட 'மௌனி சிறுகதைகள்' பற்றிய கட்டுரைக்கு எதிராக, சமுத்தின் சிறந்த நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவரான செ. கணேசலிங்கனும் கட்டுரையொன்றை எழுதிருந்தார். இதற்குப் பதிலளிப்பதற்காக எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை தினகரனுக்கு கொடுக்கப்பட்டபோது "தரமானதுதான்: என்றாலும் பிரபலமில்லாதவரின் கட்டுரையை எப்படிப் பிரசுரிப்பது?" என்ற அபிப்பிராயத்துடன், பிரசுரிக்கப்படாமல் விடப்பட்டது. அற்புதமான தனது சிறுகதைகளின் மூலம் நவீனத்தமிழிலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்த 'மௌனி' பற்றிய மாறுபாடான கருத்துக்களும் எதிரான அபிப்பிராயங் கொண்டவர்களைத்தாக்கிக் 'கொச்சைத்தனமாக' விமரிசிக்கும் கருத்துக்களும், சமீபகாலமாகவும் எமது கலை, இலக்கிய உலகில் வெளியிடப்படுவதினால் இன்றைய நிலையிலும் பொருத்தமானதே என்ற நம்பிக்கையில், இக்கட்டுரை இங்கு வெளியிடப்படுகின்றது.]

தினகரன் வாரமஞ்சரியில் (21-5-69) செ. கணேசலிங்கன் எழுதிய 'சமுதாயமும் இலக்கியப்பணியும்' என்ற கட்டுரையை வாசித்தபோது எனக்குத் தோன்றிய அபிப்பிராயங்களையே இங்கு எழுத முயல்கின்றேன்.

'கலை கலைக்காக' 'கலை மக்களுக்காக' என்ற கோசங்கள் எமக்குப் பழகியவை தான். அவற்றைப்பற்றி இப்போது ஆராயத் தேவையில்லை. 'கலை மக்களுக்காக' என்ற கருத்தை ஆதரிப்பவரான கணேசலிங்கன், அதன் சமுதாயப்பணியை ஆழமாக வற்புறுத்துகின்றார். ஆனால் சமுதாயப்பணி இருப்பதிலேயே அதனைச் சிறந்த இலக்கியமாகவோ, கலையாகவோ ஒப்புக் கொண்டுவிட முடியாது. சமுதாயப் பணியும் சார்ந்து கலை இலக்கிய வடிவங்கள், ஒரு முழுமையுடன்—நிறைவுடன் இருந்தாலேயே அவற்றைச், சிறந்த கலையாகவோ இலக்கியமாகவோ ஒப்புக்கொள்ள முடியும். அல்லாவிட்டால் சமுதாயப்பணி நிரம்பிய அறச்சொற் பொழிவுகள், ஒழுக்கக் கருத்துக்கள் உடைய மதக்கட்டுரைகள், சமூகச் சீர்திருத்த வாழிகளின் கட-

டுரைகள் என்பனவற்றிற்கும் இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கும், வித்தியாசம் இல்லாது போய்விடும்.

'கலை மக்களுக்காக' என்பதைக் 'கலை மனிதலிற்காக' என்று சொன்னால் இன்னும் பொருத்தமாகிடுக்கும் போலவத் தோன்றுகின்றது; மனிதனின் ஆசைகள், அல்லல்கள்; வாழ்விற்கான போராட்டத்தில் அவனின் வெற்றிகள், வீழ்ச்சிகள்; அவனின் மனவெழுச்சிகள் என்பவை இலக்கியத்தில் சித்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அது, அடிப்படையானதும்கூட மானிடத்தின் எழுச்சி வீழ்ச்சிகளை இலக்கியமாக்கும் போது, அதன் அங்கமாகிய தனிமனித வாழ்க்கை இலக்கியத்தின் பொருளாவதும் இயல்பானதே. தன் குழந்தையை இழந்த ஒரு தாயின் சோகம் அவனின் மன உணர்வுகள், இலக்கியத்தில் இடம்பெறக் கூடியதே. அப்படி இடம்பெற்றால் அதில், நாம் என்ன சமுதாயப்பணியை எதிர்பார்க்க முடியுமென்பது, எவர்க்கு விளங்கவில்லை; அப்படி ஒரு சமுதாயப்பணியை அதில் எதிர்பார்க்கமுடியாததினால் அந்தத் தாயின் சோகமும், மன உணர்வுகளும் தள்ளப்படவேண்டியதொன்றாகிவிடுமா? அத்தாயின் மன உணர்வுகள் கௌரவீக்கப்படவேண்டியது அவசியமே. இந்தத் தாயைப் போலவே மௌனியின் 'அவன்' என்ற பாத்திரம் இருக்கின்றது. வாழ்வில், ஒரு முழுமையாக இருந்தவள் தன்னை விட்டுப்போனதில் எல்லாமே போய்விட்டதான மனநிலையில், ஆழ்ந்த சோகத்தில் நிலைகொண்ட பாத்திரமாக அது அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தத்துயர் நிறைந்த மனிதனின் மன உணர்வுகள் மதிக்கப்பட வேண்டாமா? அந்தமனிதனின் உணர்வுகளுக்கு கௌரவ மளிப்பதனால் சமுதாயத்திற்கு என்ன தீங்கு வந்துவிடப்போகின்றது? 'காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி—நீள் கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்' என்று பறவைகளின்மேலும், சடப்பொருள்களின்மேலும் விரிந்த மனோபாவம் காட்டுபவர்கள்; மனிதரபிமானத்தைப்பற்றி உரத்து முழக்கமிடுபவர்கள், ஒரு துயர் நிறைந்த மனிதனின் உணர்வு

களுக்கு மதிப்பளிக்கக் கூடாதா? அப்படி அந்த மனிதர்களுக்கு மதிப்பளித்துத் தன் படைப்புகளில் சித்தரித்திருக்கும் மௌனியை, நாம் எப்படிக் குறைகூற முடியும்? கணேசலிங்கன் கூறுவதைப்போல் 'வெறும் முறிந்த காதலை'த் தன் படைப்புகளுக்குத் திருவாகக் கொள்பவரென' அவரை எப்படிச் சுழித்துவிட முடியும்? இதே 'முறிந்த காதலை'ப்பற்றி ஜெயகாந்தன் இப்படிச் கூறுகின்றார்:- "கைகூடிச் சுரைந்து போகின்ற இன்பமயமான காதல் நடைமுறைகளை விட, கைகூடாமற் போகிற துன்பியல் காதல் உணர்வுகளே காவியங்களுக்கு வித்தாக அமைகின்றன போலும்! அந்த ஏக்கங்கள் மகத்தானவை; அந்தத்துன்பங்களும், பெருமூச்சுக்களும், கண்ணீர்த் துளிகளும் வாழ்வின் பயன்கள் ....."

(பூர்விக்சொத்து - முன்னுரை)

மௌனியின் மொழிநடையைச் சிக்கல் நிறைந்து எளிதில் விளங்கமுடியாத சிறப்பற்ற நடைபெய்ச்சு, கணேசலிங்கன் கூறுகின்றார்.

"காலை நேரம் வந்தது. மூலை முடுக்குகளிலும் தோப்பின் இடைவெளிகளிலும் தாமதமாக உலாவி நின்ற மங்கலை ஊர்ந்து துரத்த ஒளி வந்து பரவியது."

"இரவின் இருளைத்திரட்டி அடிவானத்தில் நெருப்பிடப்பட்டதே போன்று கிழக்கு புனுகந்து, சிவந்து, தணல் கண்டது, காலைச் சூரியன் உதித்தான்."

"தெரியாததற்கும் அறியமுடியாததற்கும், பெயர் கொடுப்பதனால் தெரிந்ததெனக் கொள்ளும் மனிதர்கள்."

"உணக்காகத்தான் நான் காத்திருந்தேன்; ஆனால் இப்போது, உணக்காக நான் காத்திருக்கவில்லை."

என்பது போன்ற வசனங்களில் ஒரு கவித்துவமும், பொருட் செழுமையும் நிறைந்திருப்பதைக் கணேசலிங்கனால் அவதானிக்கமுடியவில்லையா? மறைமலையடிகளின் மொழி நடையை எளிமையான தெனச் சொல்லும் அவர் மௌனியின் நடையைச் சிக்கலானதெனச் சொல்வது அதிசயமே! சிறிது கூர்ந்து நோக்கி நடைநளினங்கடையோ கருத்துச் சிறப்புக்கடையோ கவைக்கத் தயாராயிலலாத வெறும் பொழுது போக்கு வாசகர்களுக்கு விளங்கவில்லையென்பதற்காக அதனை எளிமையற்றதெனச், சொல்ல முடியாது. நல்லவற்றை வழமையாக இனங்கண்டுகொள்ளும் சிறுபான்மையினரான

வாசகர் வட்டத்திற்கு, அது சிக்கல் நிறைந்ததாகவோ, அழகற்றதாகவோ இராது.

"மக்களின் இதயத்தை தொடாத அவரது (மௌனியினது) முயற்சியை மீண்டும் தமிழ் மக்கள் ஒதுக்கிவிட்டனர்"

"அவற்றில் (மௌனியின் 2000 பக்கக்குறிப்பில்) என்ன வெறுமை இருக்கும் என்பதைத், தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிவர்"

"மக்கள் ஒதுக்கிவிட்டதைத்தான் நூலுருவமாக்கி இது நல்ல பிரசாதம் சாப்பிட்டுப்பாருங்கள் என்று காண்பவர் களிடம் கட்டியடிக்கவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது" என்றெல்லாம் கணேசலிங்கன் கூறுகின்றார். யார் இந்த மக்கள் சனரஞ்சகச் சஞ்சிகைகளினதும்; சாண்டில்யன், மணியன் ஜெகதிர்பியன் போன்ற வெறும் தொடர்கதை எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்களினதும் எல்லையைக் கடந்து வராதவர்கள்தான் இந்தமக்கள். இந்த 'மக்கள்' மௌனியை மட்டுமல்ல தரமான விமர்சகர்களும், வாசகர்களும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய மற்றைத் தரமான இலக்கியப்படைப்பாளிகளையும் (கணேசலிங்கன் உற்படத்தான்) புறக்கணித்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். இதனால், இந்தப் பொழுது போக்கு வாசகர்கள் புறக்கணித்ததினால் மௌனியின் படைப்புத்தரமற்றதாகிவிட்டது; மௌனியும், 'மொனமாக இறந்து கொண்டிருப்பவராக' மாட்டார். அதைப்போல, இந்தப் பெரும் பான்மைமக்கள் ஆதரிப்பதுதான் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகள் என்று கணேசலிங்கன் கருதுவது, உண்மையாகியும் விடாது. பெரும்பான்மையினரின் அபிப்பிராயம் என்பது சனநாயகத்தில் செல்லுபடியாகலாம். இலக்கிய உலகில் அதற்கு இடமில்லை. இடமளிக்கப்பட்டால் சாண்டில்யனையும், மணியனையும் தான் மிகச் சிறந்த தமிழ்ப்படைப்பிலக்கியக்காரரென ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவரும்.

மேலும், கருத்துக்கள் விமர்சிக்கப்படுதலே வேண்டப்படுதலாயிருக்க அதை மீறி, ஆட்களையும் கணேசலிங்கன் விமர்சித்துள்ளார்.

"தருமுசிவராமு அவர்களுக்குக் கலை பற்றிய தெளிவான, ஆழமான கருத்து இல்லை"

"சுயநினைவற்ற சொற்குவியல்கள்; அவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள்போல் தரக்களாகத் தோன்றி 'ஆ, ஊ' என்று தலையில் கைகூப்பும் சில பூசாரிகள்."

என்றெல்லாம் தருமுசிவராமுவைத் தேவையற்றமுறையில் தாக்கியுள்ளார். ஓர் இலக்கியப்படைப்பில் தான் கண்ட சிறப்பைச் சொல்லமுயன்ற ஒரு சுவைஞன் கணேசலிங்கனின் கண்ணோட்டத்தில் 'தரக ராகவும்', 'மௌலிவழிபாட்டுக் காரராகவும்' ('பக்தராகவும்?') தென்படுவதும் வியப்பான செயல்களே.

மௌனியையும், அவரின், படைப்பாற்றலை அங்கீகரிப்பவர்களையும், "சிந்தனையைக் குழப்புவோர்" "வளர்ச்சியைத் தேக்கிப்பிடிக்க முயலுவோர்" என்று வேறுநோக்கங்கள் கொண்டவர்களாகச் சித்தரித்துக் காட்டமுயலும் கணேசலிங்கன், இறுதியில் 'பிற்போக்குவாதிகள்' என்று அரசியல் வாதிகளின் உரத்த தொனியிலும் கூறி

யுள்ளார். 'தமிழ் இலக்கிய அக்கறையாளர்கள்' என்பதைத்தவிர, வேறு நோக்கங்கள் கொண்டவராக மேற்கூறியவர்களைக் கருத இடமில்லை. சில கோட்பாடுகளுக்குள் எல்லைப்பட்டு நின்று மற்றவர்களையும் எல்லைப்படுத்தக், கணேசலிங்கன் முயல்கின்றார். பல்முனைப்பட ஆர்வமுனைப்புக்களினாலேயே தமிழிலக்கியத்திற்கு நவீனத்துவமும், வளமும் சேரும் என்பதால் விரிந்த களத்தில் நவீனத்தமிழ் இலக்கியத் தேடல் நடைபெறவேண்டுமென்பதையே தரமான வாசகர் வட்டம் விருப்புகின்றதல்லாமல், -எல்லைப் பிரச்சினைகளையல்ல.

[குறிப்பு:- தடித்த எழுத்துக்கள் மட்டும் என்னுடையவை.]

தரத்திற்கும் நீடிய உழைப்பிற்கும்
சிறந்த வெளிச்சத்திற்கும்

“யூ ஆசா பற்றரியே”

இன்றே வாங்குங்கள்

உங்கள் தேவைகளை நிவிர்த்தி செய்ய

வடமாகாண ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

துரை அன் கோ.,

ஸ்ரான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

கிளை:- கண்டிசேருட்:

பரந்தன்.

திரைப்படத்துறையில் வடக்கின் வீழ்ச்சியும் தெற்கின் எழுச்சியும்

— மு. முஷ்பராஜன் —

மனித உள்ளத்தின் பல்வேறு உணர்வுகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய எழுந்த ஒரு வடிவம்தான் கலை. இசை, ஓவியம், கவிதை, நாட்டியம், நாடகம் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களை கலை; தன்கர்ப்பத்துள் கொண்டிருக்கிறது. மனித மனச்சுவைகளுக்கு ஏற்ப கலைவடிவங்கள் பிரிந்து பிரசவமாகிறது. இந்த நூற்றாண்டின் அறிவியல் வளர்ச்சி நாடகத்திற்கு அளித்த புதிய வடிவம்தான் திரைப்படம்.

இன்றைய உலகில் மனித மனங்கள் மீது கூடிய கருத்து விளைச்சலை - தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியவை திரைப்படங்களாகும். சில மணித்தியாலங்களுக்குள் பல நூறு மக்களுக்கு ஒரு கருத்தைப்பரப்புவதற்கு இத்துறை மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. இத்துறை ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த - ஒரு சமுதாய எழுச்சியையோ அல்லது சமுதாய வீழ்ச்சியையோ ஆற்ற வல்ல சாதனமாக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இம்முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறை, அதுவும் தமிழ் சினிமாத்துறை ஈழநாட்டில் நிலையாக வேரூன்றவில்லை - கிளை பரப்பவில்லை. காரணம்; நமது ஈழத்துத் திரைப்படங்களைத் திரும்பிப்பார்க்கமுடியாதவாறு தமிழகத்தில் இருந்து பெருவாரியாக - குப்பைக்கணக்காகத் திரைப்படங்கள் இங்கு படை எடுக்கின்றன. இதனால் ஈழத்துத் திரைப்படங்களைப்பற்றிச் சிந்திப்பதைவிட தமிழகத்துத் திரைப்படங்களைப்பற்றிச் சிந்திப்பது நலம்.

திரைப்பட வரலாற்றில் தமிழக சினிமாத்துறை ஐம்பது அறுபது வருடங்களைத் தாண்டி வந்துவிட்டது. இத்தனை ஆண்டு இடைவெளிக்குள்; எத்தனையோ நடிகர்கள், நடிகைகள்; நூறு, நூற்றிருபத்தைந்து படங்கள் நடித்துவிட்டதாகப் பாராட்டு விழாக்களும் பொன்னாடை போர்த்தலும் நடைபெற்றன. இப்படி எண்ணமுடியாததரமற்றபடங்களைக் குவித்

ததுதான் அவர்கள் திரைப்படத்துறையில் செய்த மறக்கமுடியாத சாதனையாகும். இச்சாதனைக்குள் தரமான திரைப்படங்கள் என பொறுக்கி எடுத்தால் விரல் மடிப்பதற்கு ஒருகைவிரல்களே அதிகமானதாக இருக்கிறது. “தென் இந்தியாவின் சங்கீதம் உலகிலேயே முதன்மையான தொன்று; தென் இந்தியாவின் நடனம் உலகம் எங்கும் உள்ளவர்களால் மிகவும் போற்றி ரசிக்கப்படுகிறது. தென் இந்தியாவின் பண்டைக்கால சிற்பங்கள் ஈடு இணையற்றவை. இப்படியாக ஒரு உன்னதமானதும் ஆழமானதுமான கலைமரபை வளர்த்து வந்திருப்பவர்கள் சினிமாத்துறையிலே இத்துணை பின்தங்கி இருப்பது ஏமாற்றமும் வேதனையும் அளிப்பதாகும்” என்றார் சிங்கள திரைப்பட நெறியாளரான லெஸ்ரர் யேம்ஸ் பிரிஸ் என்பவர். பல்வேறு கலைத்துறைகளில் முன்னேறியுள்ள தமிழகம் ஏன் திரைப்படத் தொழிலில் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பது இங்கு அவசியமாகிறது.

சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில்; அதன் வெற்றிக்குக் கதையம்சமும், நெறிப்படுத்தும் துறையும் மிகமிக முக்கியமானதாகும். திரைப்பட வெற்றிக்கு அதன் எந்த அம்சம் முதன்மையானதெனக் கருதுகிறீர்கள் என்ற கேள்விக்கு “கதைதான் முதன்மையானது. சக்தி வாய்ந்த ஒரு கதைக்கு படத்தில் மற்ற அம்சங்கள் குறைபட்ட போதிலும் கூட-ரசிகர் களைக் கலந்து வைத்திருக்கும் லயம் உண்டு என்கிறார்” லெஸ்லர். எனவே தமிழகத்தின் திரைப்படக் கதை பற்றிப்பார்ப்போம்.

தமிழகத்துத்திரைப்படக்கதைகள் பெரும்பான்மையாக ஒரே கதையின் ஒரே மாதிரியான சம்பவக்கோர்வைகளைக் கொண்டு திரும்பித் திரும்பி மாறிமாறி வந்து புதுமை என்ற வேபிலை ஒட்டுவதே தவிர, அங்கு எந்தப் புதுமையும் இல்லை. அது ஒரு அரைத்த மாவைத் தண்ணீர்விட்டு அரைக்கும் ஒரு வேலையாகும். இன்றைய தமிழ்

சிவிமாக்கதைகள் எப்படிப்பட்டவை. என்பதைப்பற்றி கே. பாலதண்டாயுதம் பிள்ளை வருமாறு கூறுகிறார். “ஆலைத் தொழிலாளி வேலை முடிந்து சென்று கொண்டிருக்கிறான். திடீர் என்று கப்பலைப்போல் ஒரு கார் வந்து அவனை இடிக்கிறது. மூர்ச்சையாகி விடுகிறான். நினைவுவரும்பொழுது கண் திறந்து பார்த்தான். பக்கத்திலே அழகிய நங்கை நிற்கிறாள் கவலை தேய்ந்த முகத்தோடு. இருப்பது ஆஸ்பத்திரி என்பதை உணர்கிறான். அந்த நங்கைதான் கார் ஓட்டியவள். அவள் அந்த ஆலைத் தொழிலாளி வேலை செய்யும் ஆலைச்சொந்தக்காரராகிய பெரும் முதலாளியின் ஒரே மகள். அவளுக்குக் கார் விபத்துக்குள்ளாகிய ஆலைத்தொழிலாளியீது காதல் பிறக்கிறது. அவளையே மணந்துகொள்ள அப்பாவின் சம்மதத்தைப் பெறுகிறான். அப்பன் அந்த ஆலைத்தொழிலாளியை முதலாளியாக்கி சம்மதம் கொடுக்கிறான். ஆகா! என்ன அதிசயம் தொழிலாளி முதலாளியாகி விடுகிறான்” என்று கேலியாகக் கூறுகிறார். இன்னும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால்; ஒருவன் ஒருத்தியை காதலிப்பான். அந்தக் காதலனை, அவன் காதலியின் தங்கையோ அன்றி தமக்கையோ அவளும் காதலிப்பான். அந்தக்காதலி இதை அறிந்து தன் காதலைத் தியாகம் செய்து தன் சகோதரிக்கு மூடித்துவைப்பான். [இதற்கு காதலன் மறுப்புத் தெரிவிக்க மாட்டான். ஆனால் அவனை பின்னர் காதல் தெய்வீகமானது என விளக்கமும் கொடுப்பான்] பின் அவனை நினைத்து அவள் கன்னியாகவே காலத்தைக் கழிப்பாள். சிறிது காலத்தின்பின் இவர்களது முன்னைய காதல் வாழ்க்கை அவளுக்குத் (சகோதரிக்கு) தெரிகிறது. அதை அறிந்து அவள் அக்காவிற்குத் துரோகம் செய்ததாகக் கூறி சாவதற்கு ஓடுவாள். இதை அறிந்த சகோதரி தன் மரணத்தின் மூலமாக இருவரும் இன்பமாக இருங்கள் எனக் கடிதம் எழுதி மடியில் செருகிக் கடலில் விழுந்து இறந்து விடுவாள். பின்னர் சடலம் கண்டுபிடித்தபோது மடியில் இருந்த கடிதம் படிப்பார்கள். [கடலில் விழுந்தாலும் மை அழியாமல் இருக்கும்.] ஒற்றுமையாகி விடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட கதைகளையே வைத்து மாறிமாறி மாரடிப்பார்கள். இன்னுமொரு வேடிக்கை; எல்லா தயாரிப்பாளர்களும் கதையை வைத்துக் கொண்டு நடிக்களைத் தேடுவார்கள். ஆனால் நடிக்களை வைத்துக்கொண்டு அவர் குணங்களுக்கு ஏற்ப கதை பண்ணும் தலைகீழ் வழக்கம் தமிழகத்தின் திரைப்படப் புதுமைகளில் ஒன்று.

இனி நெறிப்படுத்துதல்: “ஒரு படம் தரத்திலே வெற்றி அடைவது இயக்குனரின் திறமையைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. எந்தவிதமான தலையீடும் இன்றி சுதந்திரமாக இயங்க ஒரு இயக்குனர் அனுமதிக்கப்பட்டால்: அவரால் நிச்சயம் தரமுள்ள படத்தைத் தயாரிக்கமுடியும் என்பதில் ஐயமில்லை” என்கிறார் சர்வதேச திரைப்பட நெறியாளர்கள் ஒருவரான - சத்தியஜித்ரே என்பவர். இத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நெறிப்படுத்தும் துறை: தமிழகத் திரைப்படத்தில் பெறுமதியற்று, செல்லாக் காசாகி வருகிறது. ஒரு கனவுக் காட்சியில் கனவு காண்பவர் முகத்தில் வட்டவட்டக் கழி போட்டால் அவர் திறமையான நெறியாளர் என்று நினைக்கிறார்கள். ஒருவர் இறப்பதற்கு முன் அந்த இறக்கப் போகிறவரின் படம் விழுந்து நொருங்கினால் அவர் திறமையான நெறியாளர் என்று நினைக்கிறார்கள். இதனால்தான் அமாவாசைக்குக் கூட அல்லி மலர்வதாகக் காட்டுகிறார்கள். எத்துணை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுறை, பலனற்றே போய்விட்டது. பெரும் பான்மையான தமிழ்ப்படக் கதாநாயகிகள் காதலிப்பார்கள். ஆனால் காதலனிடமே கேட்பார்கள் காதல் என்றால் என்ன? எப்படி? என்று. சிலருக்கு அதுவும் பட்டணத்தில் படித்த நாகரீக நங்கைகளுக்கு முதலிரவு என்றால் என்னவென்று தெரியாது. காதலன்தான் பாட்டின்மூலம் விளங்கப்படுத்துவான். இன்னும் தமிழக திரைப்படங்களைப் பிடித்த ஒருபாரியநோய் பாட்டு, முகக்கழுவப்பட்டு உடுப்புமாற்றப் பாட்டு, தண்ணீர் ஆள்ளப் பாட்டு, காதலன் காதலியை சைக்கிள் ஓட்டப்பழக்கும்போது பாட்டு, இப்படி எல்லாமே பாட்டு பாட்டு. எல்லாருமே திடீர் களிகள் - காளமேகங்கள், இவ்வாறு வாழ்வில் நடைபெறமுடியாத - பாத்திர இயல்புக்கு மீறிய-சம்பவங்களை எல்லாம் கதையாக்கி, இயற்கைக்கு ஒவ்வாத தேவை அற்ற பாடல்களையும், மேல்நாட்டு நடனங்களையும், ஆடை குறைப்பு உடல் நெளிவுகளையும் காட்டி, பணத்திற்காகக் கலையை விபசாரத்தனத்தில் ஈடுபடுத்தி வருகிறார்கள். “தமிழக சினிமாவில் காட்சி சம்பந்தப்பட்ட ஆபாசம் மட்டுமல்ல, கருத்து சம்பந்தப்பட்ட ஆபாசம், கலை சம்பந்தப்பட்ட ஆபாசம், என்று எல்லாத் துறையிலும் ஆபாசம் மலர்ந்து தமிழ் சினிமாவே ஒரு ஆபாசக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. தமிழ் சினிமாக்கலை வளர்ந்திருக்கிறது. எனில் அது இந்த ஆபாசங்களையே அதிகம் வளர்த்திருக்கிறது என்றுதான் பொருள்

என்கிறார் ஜெயகாந்தன். இவ்வாறு பல துறைகளில் செழுமையற்று மெலிந்திருக்கும் தமிழக திரைப்பட தயாரிப்பாளர்கள்; சில தனிப்பட்ட நடிப்புக்கு முதுகு சொறிந்து அவர் பின்னால் நின்று அவரின் செல்வாக்கைக்கொண்டு கலரிக்குள் விசிலடிக்கும் குஞ்சுகளை மனதிற்கொண்டு, பணம் சம்பாதிக்கும் முயற்சியில் இறங்கி தரங்கெட்ட போலிவாழ்க்கையையும், இனக்கவர்ச்சியையும் காட்டி இதைத்தான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று கூறி மீண்டும் மீண்டும் காட்டி, அதற்கு ஒரு அழுத்தம் கொடுப்பது பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்கமே தவிர, கலை நோக்கமல்ல, அவர்களது நோக்கமே பணம்! பணம்!! பணம்!!! இங்கு '20 நூற்றாண்டின் மாபெரும் கலாசாரப் படுகொலை தமிழ் சினிமா' என்ற லெஸ்ரர் யேம்ஸ் பிரிசின் கூற்று அவதானிக்கப்படவேண்டும். இத்தனைக்கும் '30 வருட காலத்தில் ஒரு ஜெயகாந்தனைத் தவிர வேறு ஒருவரும் இல்லை என்றார் அவர் மேலும். ஏனெனில் இவர் ஒருவர் தான் தென் இந்திய திரைப்பட வரலாற்றில் இரு நல்ல படங்களை அளித்தவராகும். அவை 'உன்னைப் போல் ஒருவனும்', 'யாருக்காக அழுதான்' இவற்றும். உன்னைப்போல் ஒருவன் இலங்கையில் திரையிடப்படவில்லை. ஆனால் மிகத் தரமானவர்களால் பாராட்டப்பட்டது. சிறந்த விமர்சகர்கள் ஒருவரான வெ. சாமிநாதன்: 1965-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாத தீபத்தில் 'ஒரு படம் ஒரு பார்வை' என்ற கட்டுரையில் இப்படத்தை ஒரு தமிழ்ப்படம் என்று கூறுகிறார். அவர் ஒரு தரமான விமர்சகர் ஆன படியாலும் தரமான திரைப்பட விமர்சகர் ஆனபயாடியிலும் தரமான திரைப்படக் கண்ணோட்டங்கள் பற்றி விளிவாக்கக்கூறிய படியாலும் அவரது கூற்றை மதிக்கிறோம். நம்புகிறோம். அடுத்தது 'யாருக்காக அழுதான்.' இது ஜெயகாந்தனது இலட்சியப்படமல்ல வியாபாரப்படம். ஆனால் எமக்கு எந்தப்படமாக இருந்த போதிலும் கவலை இல்லை. தரம்தான் முக்கியம். யாருக்காக அழுதான் ஒரு டூரணத்துவமான கலைப்படப்பு அல்ல. ஆயினும் பெருமளவுக்கு தரம்வாய்ந்தது இப்படம். [இதை விளக்க ஒரு விமர்சனமாகும். அது இங்கு அவசியமும் இல்லை. அது தவிர ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.] வியாபாரப்படம் என்பதிலேயே இத்தனை கலைச்செறிவு காட்டிய ஜெயகாந்தன் தமிழக திரைப்படத்துறைக்குள் மிகவும் பயன்படவேண்டியவராகும். இது தவிர 'துலாபாரம்' என்ற படமும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய

தாகும். இது சில தமிழ்ப்பட மரபுச் சம்பவங்களை தன்னுள் கொண்டிருந்த போதிலும்; பெருமளவு மாறுதலான படமாகும். ஆனால் இப்படம் ஒரு மலையாளப்படத்தின் தமிழாக்கம் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியதொன்றாகும். இவைகளே இத்தனை வருடகால தமிழ்ப்பட வரலாற்றின் அறுவடைகளாகும்.

இவ்வாறு தரமற்றதும் குப்பைத் தனமானதுமான திரைப்படங்கள் குப்பைக்கணக்காக இங்கு வந்து சொரியும் வேளையிலும்; ஈழத்தில் சில தமிழ்ப்படங்கள் கஸ்ர பிரசவமாகி இருக்கிறது. இங்கு ஈழத்தில் வெளிவந்து விட்டது என்பதற்காக பக்கவாத்தியம் வாசிக்க வரவில்லை. இவைகளும் அங்கிருந்து வரும் வடக்கு வாசல் மணத்தைக்காட்டுபவையாகவே அமைந்து விடுகிறது.

இவ்வாறு நாம் வரட்சி எய்துகின்ற வேளையில் நமது சிங்களச் சகோதரர்கள் இத்துறையில் செழுமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை 1965-ல் புதுடெல்கியில் நடந்த உலகத் திரைப்பட விழாவில் 'கம்பரெலியா' என்ற சிங்களப்படம் முதல் பரிசாகிய தங்க மயிலைப் பெற்ற பொழுதே அறிந்திருக்கும். சிங்கள திரைப்படத்துறைக்கு நமது கலைத்துவ வேகத்தால் மிக முன்னேறவழி சமைத்து கொடுத்து தமக்கு பின்னால் பலரையே அப்பாதையில் வழிநடக்கச் செய்தவர் லெஸ்ரர் யேம்ஸ் பிரிசின் ஆவர். இவர் நெறிப்படுத்திய படங்களெல்லாம் பல பட விழாக்களில் பரிசு பெற்றவையாகும். இவரது ரேகாவ, சந்தேசய, கம்பரெலிய, தெலாவக் அத்தற, றன்சலு, கொலுக்கதவத்தை, அக்கரபகா, போன்ற படங்கள் தரம் வாய்ந்தவைகளாகும். இவருக்கு அடுத்ததாக மதிக்கத்தக்கவர் ஜி-டி-எல். பெரரா. இவரது சாமா. தவசக்கிதுவிவி, ரோமியோ யூலியற்கதாவ போன்ற படங்களெல்லாம் தரமானவைகள் எனக்குறிப்பிடப்படுபவையாகும். இந்த இருவருக்கும் பின்னால் திசனலயன சூரியா, செனரத் யாப்பவா, சிறிகுணசிங்கா, பியசிறி குணவர்த்தன இன்னும் பலர் தரமான படப்புக்களை உருவாக்கி சிங்களத் திரைப்படத்துறையைச் செழுமைப்படுத்துகிறார்கள். சத்தமுத்தரா, நாரிலதா, குறுலுபெத்த, சிக்குறுதறுவ, பறசதுமல், சாரவிட்ட, பினரமலி, துன்மகாந்தி, நிம்பளவ போன்றவைகள் சிங்களதிரைப்படத்துறையின் சில தரமான அறுவடைகளாகும்: இன்னும் இவர்களது ஏராளமான துண்டுப்படங்கள் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவைகளாகும்.

இவற்றில் *மனிதனும் காசமும் என்ற துண்டுபடம் வெள்ளிப்பதக்கம் பெற்றது யாவரும் அறிந்ததே.

இவர்களது முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு காரணம்: சர்வதேசப் பரிசுபெற்ற திரைப்படங்கள் முக்கிய சிங்கள பிரதேசங்களுக்குக் காட்டப்படுவதேயாகும். அங்கு பிரான்சிய திரைப்படவிழா, செக்கோஸ்ஸெலவக்கிய திரைப்படவிழா, ஜெர்மன் திரைப்படவிழா போன்ற திரைப்படவிழாக்கள் அங்கு காட்டப்படுகின்றன. இதனைப்பார்க்கும் படத்தயாரிப்பாளர்களும், நெறியாளர்களும், வேறு பல்வேறு துறைக் கலைஞர்களும், சர்வதேசப் பரிசுபெற்ற திரைப்படங்களிலுள்ள கலை நுணுக்கங்களை அறிந்து, தமது திரைப்படங்களிலும் அதை கையாள்கிறார்கள். கலைஞர்கள் இப்படங்களை பார்க்கும் மூலம் அப்படத்தின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப தமது சுவைப்புத்தன்மையைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். சர்வதேசப்பரிசுப்படங்களின் பாதிப்பினால் படமெடுப்பவர்களின் படங்களைச் சுவைப்பதற்குச் சுவைஞர்கள் அதே சர்வதேசப்படங்களின் மூலமாகவே ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை-இச்செழுமை; ஈழத்தின் தமிழ்ப்பகுதிகளில் காண்பது வரண்டு பொருக்கு வெடித்துப் போய் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இங்கு சர்வதேசப் பரிசுப்படங்கள் காட்டப்படாமையாகும். இந்த காட்டப்படாத தன்மைக்கு காரணம் அரசியல் ஒதுக்கீடு அல்ல நமது தலைகளின்—திரைப்பட துறையில் ஈடுபாடுடைய தலைகளின் தூக்கத்தன்மையாகும். இதற்கு ஒரு உதாரணம். வங்க திரைப்படமேதை சத்தியஜித்ரேயின் உலகப்பரிசு பெற்ற படம் "சாருலதா" என்பதாகும். இப்படம் இந்திய ஐனாதிபதி வி. வி. கிரியின் இலங்கை விஜயத்தை முன்னிட்டு இலங்கைக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுக்கப்பட்ட சிலமாதங்களின் பின்னர் இப்படம் கொழும்பின் பல பாகங்களிலும் இலவசமாக காட்டப்பட்டதை இதில் ஈடுபாடுடையவர்கள் அறிவார்கள். ஆனால் இவ்வாறு இலவசமாக காட்டப்படும் இத்திரைப்படம் அதுவும், உலகப்பட விழா பரிசு பெற்ற இப்படம் இன்னும் ஈழத்தின் வடபகுதிகளில் காட்டப்படவில்லை. இப்படிக்காட்டுவது ஒரு கடினமான முயற்சியும் அல்ல. இந்திய தூதரகத்துடன் ஒரு மன்றமாகவே, ஒரு பொது வாசிக்காலை

மூலமாகவோ இதுபற்றி தொடர்புகொண்டாலேயே போதுமானதாகும். இவ்வாறு இலகுதன்மையான ஒரு விடயத்தில் நாம் தூங்குவதே வெட்கப்படவேண்டியதும் துக்கப்படவேண்டியதுமாகும்.

* ஈழத்தில் திரைப்படங்கள் பெருகவேண்டும் என்று சொல்பவர்கள்—முன்னேற்றவேண்டும் என்று சொல்பவர்களின் தொனிப்பு: தமிழகத்தில் இருந்து இங்குவரும் படங்களின் போக்கை ஒத்திருக்கவேண்டும் என்பதாகும். இப்படி தமிழகத்தைப்போல்எங்கள் திரைப்படங்களைத்தயாரிப்பதைவிட, தயாரிக்காமல் இருந்து விடலாம். ஈழத்துத் திரைப்படங்கள் இனிமேல் உருவாகவேண்டியிருந்தால்; அப்படங்கள் சர்வதேச பரிசுப்படங்களின் போக்கைதொனியப்பதாக இருக்கவேண்டும். இதன் தயாரிப்பாளர்கள், நெறியாளர்கள், கதையாசிரியர்கள் மற்றும் பல்வேறு பிரிவுத்துறைகளிலும் தரமானவர்கள்—தரமானகண்ணோட்டமுள்ளவர்கள் இதில் ஈடுபடவேண்டும். சர்வதேசத் திரைப்பட விழாக்கள் தமிழ் பிரதேசங்களில் காட்டப்படவேண்டும். அவற்றைத் திரைப்படத்துறையில் ஈடுபாடுடையவர்கள் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் தரமான சிங்களப் படங்களை (கலைவளர்ச்சியை முன்னிட்டு அரசியல் வேறுபாடுகளை மறந்து) விளக்கச் செய்திக்குறிப்புக்களுடன் காட்டப்படல் வேண்டும். தரமில்லாத திரைப்படங்கள் எந்த நாட்டிலிருந்து வந்தாலும் அவை தடை செய்யப்பட்டே ஆகவேண்டும். தரமான படங்களெனில் அவை அவசியம் திரையிடப்படவேண்டும். தடை என்றவுடன் வந்த வழியை மறப்பதா? தாயைச்சேய்பிரிவதா? என்ற மழுங்கு புத்தியின் பொட்டைப் புலம்பல் இங்கு தேவை இல்லை. திறமை இருந்தால் ஏற்கவேண்டியதே, இல்லையெல் ஒதுக்கவேண்டியதே நியாயமாகும். 'நாட்டிற்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் மாறான வெளிநாட்டுப் படங்களுக்கு வடகொரியாவில் இடமில்லை. தரமுள்ள சிறந்த வெளிநாட்டுப் படங்கள் இறக்குமதியாவதற்கு தடையுமில்லை' என்கிறார் வடகொரிய கலாச்சார அமைச்சர் திரு. லீ-ஷா-சன். ஆகவே திரைப்படங்கள் முன்னேற்ற இவை-தரமில்லாதவற்றிற்கு தடை—ஒரு வளர்ச்சிப்படியாகும். நாம் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் முன்னேறியுள்ள சிங்களத் திரைப்படங்களைப்பற்றி திரு. லெஸ்ரர் யேம்ஸ் பிரிஸ் அவர்கள் "உலககலை வளர்ச்சியின் ஒப்பிடும்பொழுது சிங்களக் கலைத்துறை மிகவும் பின்நங்கி இருக்கிறது" என்கிறார்.

நாம் ஏக்க பெருமூச்சுகளும் அவர்களே உலக நாடுகளைப் பார்த்து ஏக்க பெருமூச்சுவிட்டால்; நம்மை உலகநாடுகளுடன் ஒப்பிடும் பொழுது ஓ! அவை நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத மிக, மிக, மிக, மிக, நீண்ட தூரமாகும். இத்தனை பின்தங்கியுள்ள நாம் சில முன்னடிகளை வைப்பதற்கு இன்னொன்றும் அவசியமாகிறது.

1969-ம் ஆண்டு பங்குனிமாத மல்லிகையில் "ஈழமும் திரைப்படங்களும்" என்ற ஏ. ஜே. கனகரெட்டுவின் இறுதிக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டபடி — திரைப்படக் குழுவின் முக்கிய தகவுரைகளின்படி செயற்பட்டால் தான் ஈழத்தின் திரைப்படத்தொழில் முன்னேறும். அவற்றைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். தேசிய திரைப்பட கூட்டுத்தாபனம் ஒன்று நிறுவவேண்டும். ஒருபகுதி திரைப்படங்களை இறக்குமதி செய்து விநியோகிக்கும். இன்னொருபகுதி படம்பிடிக்கும் நிலையம் ஒன்றினை நடாத்தும், உள்ளூர்ப்படத்தயாரிப்பாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அளிக்கும். மற்றைய நினைக்களம் சிறுவர்களுக்கான திரைப்படங்களையும் கல்வி கலாச்சார செய்திபடங்களையும் தயாரிக்கும். இக்

கூட்டுத்தாபனம் படப்பிடிப்பு நிலையம் ஒன்றினை நடாத்த இருப்பதால் உள்ளூர்ப்படத்தயாரிப்பாளர்களுக்கு இது நன்மைபயக்கும். திரைப்படவளர்ச்சிக்கான ஆணையாளர் ஒருவரை நியமிப்பதோடு, தேசிய திரைப்பட ஆலோசனைச்சபை ஒன்றையும் நிறுவுமாறு கூறுகிறது. இச்சபை தயாரிப்பாளர், நெறியாளர், நடிகர், படமாளிகைச் சொந்தக்காரர், கவைஞர், திரைப்படத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர் போன்றோரின் பிரதிநிதிகள் இடம் பெறுவார்கள். தேசிய திரைப்பட நிலையம் ஒன்றை நிறுவி சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றை வெளியிடுவதன் மூலம் ரசனையை வளர்க்க முயலும்.

இத்தனையும், மேற்குறிப்பிட்ட சில விடயங்களிலும் நாம் இயங்குவருவோமானால் நாம் திரைப்படத்துறையில் ஒரு வங்கத்திற்கும், ஒரு சிங்களத்திற்கும் நிகராகப் படமெடுக்க முடியும். இல்லையேல்; அக்கட்டுரையில் ஏ. ஜே. கனகரெட்டு கூறியதுபோல், இந்திய திரைப்படங்கள் ஈழத்துத் தமிழ்ப்படங்களை தலையெடுக்கவிடாது நசுக்கிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

லீலா ஸ்ரீயோ

அழகான புகைப்படங்களுக்கு

சிறந்த ஸ்தாபனம்

லீலா ஸ்ரீயோ

80, பிரதான வீதி
யாழ்ப்பாணம்

விக்ரேஸ்

மோட்டார், ஆமச்சர், றிவைண்டிங்
மற்றும் எல்லாவிதமான மின்சார
வேலைகளுக்கும் சிறந்த இடம்

விக்ரேஸ்

ஸ்ரான்லி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

கிளை: 23, மணிக்கூண்டு வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

உயர்தர போட்டோக்களுக்கு வட இலங்கையில்
தலைசிறந்த
ஒரே.ஸ்தாபனம்

“நா நம் ஸ்”

படப்பிடிப்பாளர்கள்

23, மணிக்கூண்டு வீதி

17, ஸ்ரான்லி வீதி

தொலைபேசி: 7067

யாழ்ப்பாணம்.

Space Donated
by

V. C. Ramasamy

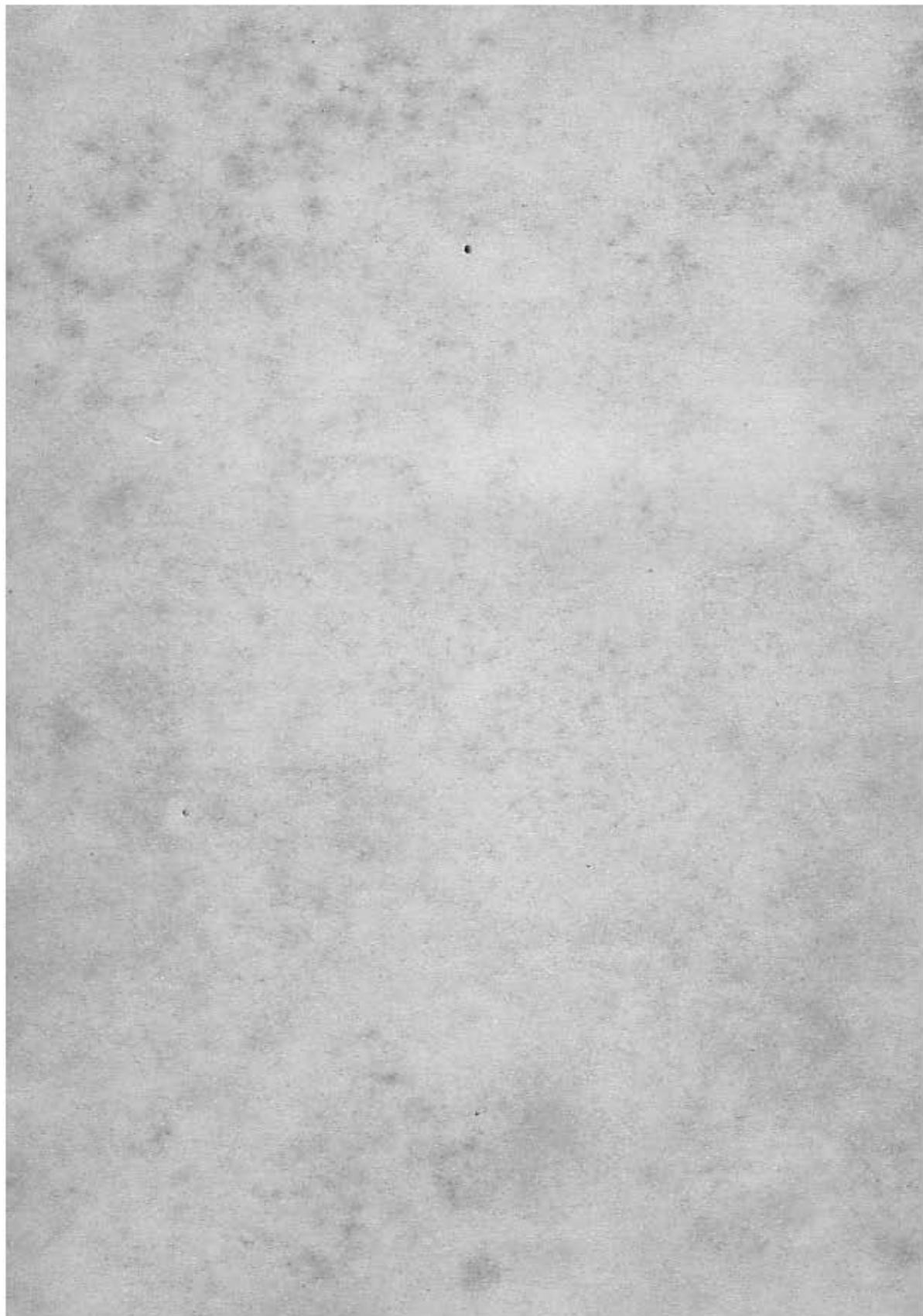
174, Navalar Road,

Jaffna.

வெளி

	பக்கம்
இலக்கியமும் பொழுதுபோக்கு நோயும் — மு. தனையசிங்கம்	1
காலி வீதியில் — எம். ஏ. நுஃமான்	5
அவன் ஒரு ஹீரோ — ஐ. சாந்தன்	6
நமது நாடகங்கள் — முருகையன்	12
பிறையொருகாலம் முழுநிலவாகும் — மு. பொன்னம்பலம்	15
கடுதாசிப் புலிகள் — நீர்வை பொன்னையன்	17
நீர் வளையங்கள் — சண்முகம் சிவலிங்கம்	21
அரியத்தின் அக்காவுக்கு — குப்பினான் ஐ. சண்முகன்	23
அகவினம் பாடிய பயன் — நவாலியூர் நடேசன்	29
வீதி — "மஹாகவி"	30
அன்னையில் அப்பன் இனித்ததென்ன? — கமலக்கண்ணன்	31

இலக்கியமும் பொழுதுபோக்கு நோயும்,

— மு. கஸ்யபீங்கம் —

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரும் தரங் செட்ட புத்திரிகைகளையும் சஞ்சிகைகளையும் தடுக்கவேண்டுமென்று இங்கு கோரப்பட்டபோது பல எழுத்தாளர்களும் அரசியல் தலைவர்களும் பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகளும் அதை எதிர்த்தார்கள், அதற்குப் பலவிதமான போலிக்காரணங்களையும் காட்டினார்கள், அவை இலக்கியத்தரம் வாய்ந்தவை, அவை இரு நாடுகளுக்கிடையேயும் இருக்கும் கலாசாரத் தொடர்புக்கு அவசியமானவை, தரத்தை எப்படி நிர்ணயிப்பது, யார் நிர்ணயிப்பது, தமிழையும் தமிழர்களின் உரிமைகளையும் பறிக்கும் முயற்சி, பொதுமக்களின் பொழுதுபோக்குக்கு அவசியம் என்றவிதமான பலவிதப் போலிக்காரணங்கள் காட்டப்பட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே எடுத்து ஆராயப்பட்டு அந்தப் போலித் தர்க்கநியாயங்களுக்குப் பின்னாலுள்ள சுயநலன்களும் சிந்தனைக் கோளாறும் நிர்வாணமாக்கப்பட்ட வேண்டியவை.

இங்கு அவற்றுள் ஒன்றைமட்டும் எடுத்துப் பார்க்கலாம். பொதுமக்களின் பொழுது போக்குக்கு அவை அவசியம் என்ற வாதம்.

இந்த வாதத்தின்படி "தரமானவற்றைத் தடுக்கலாமா?" என்ற முட்டாள்தனமான எதிர்க்குரல் எழுப்பப்படவில்லை என்பதை முதலில் கவனிக்கவேண்டும். பொழுதுபோக்கு வாதத்தை எழுப்பியவர்கள் அந்தளவுக்கு முட்டாள்களல்ல. தரங்கெட்டவற்றைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை விளங்கிக் கொள்ளாது தரமானவற்றைத் தடுக்கலாமா என்று முன்னுக்குப்பின் முரணாக எதிர்க்கேள்வி எழுப்பிய முட்டாள்களல்ல. அப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனமான குரல்களும் எழுப்பப்பட்டன என்பதும் இங்குவருபவை எல்லாமே தரமானவைதான் என்ற பதிமுட்டாள்தனமான கருத்துக்களும் கூறப்பட்டன என்பதும் உண்மைதான். ஆனால் அந்தவகையான வாதமல்ல இதைப் பொழுதுபோக்கு வாதம். இதில் புத்திசாலித்தனம் இருப்பதாகவும் பொதுமக்களுக்குப் பரிந்து பேசும் சனநாயக அக்கறை இருப்பதாகவும் காட்டிக்கொள்ளப்பட்டது. ஓரளவுக்கு அவை உண்மையுந்தான் ஆனால் எந்தளவுக்கு? அதுமட்டுமல்ல அந்தப் புத்திசாலித்தனம் எந்தளவுக்கு இலக்கியத்தைப்பற்றிய புத்திசாலித்தனமாகவும் பொதுமக்களின் சனநாயக உரிமையைப்பற்றிய புத்திசாலித்தனமாகவும் இருந்தன?

அவற்றைத்தான் பார்க்கவேண்டும், இந்தவாதத்தின்படி தரங்கெட்டவை இருக்கின்றன என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் அவை தரங்கெட்டவையாக இருந்தாலும் பொதுமக்களின் பொழுதுபோக்குக்காக அதேசமயம் அவை அவசியமானவை என்றும் அழுத்தப்படுகிறது.

அதன் உட்கருத்துக்கள் என்ன?

பொதுமக்களுக்குப் பொழுது போக்கப்பட வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. ஏதோ நிர்ப்பந்தங்களும் காரணங்களும் அதை அவசியமாக்கிறது. அதற்குத்தாமற்ற பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் உதவுகின்றன.

அதன் உட்கருத்துக்கள் என்ன?

பொதுமக்களுக்குப் பொழுது போக்கப்பட வேண்டியதாய் இருக்கின்றது. ஏதோ நிர்ப்பந்தங்களும் காரணங்களும் அதை அவசியமாக்கிறது. அதற்குத்தாமற்ற பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் உதவுகின்றன.

தரமான கலையாலும் இலக்கியங்களாலும் அதற்கு உதவமுடியாது. பொதுமக்களின் பொழுது போக்குத் தேவையை என்னென்ன அவசியமாக்குகின்றனவோ அவற்றைத் தீர்ப்பதற்குத் தரமான கலை, இலக்கியங்களால் முடியாது.

இவைதான் அந்த வாதத்தின் இரண்டு முக்கிய உட்கருத்துக்களாகும். இவை இரண்டையும் பல விதங்களில், பல உருவங்களில் திருப்பித்திருப்பிப் போடலாம். ஆனால் அடிப்படையானவை இவை இரண்டுமேதான்.

இனி அவற்றை ஆராயலாம். ஒவ்வொன்றாக எடுத்து ஆராயலாம்.

பொழுதுபோக்கு என்றால் என்ன? அது என் பொதுமக்களுக்கு அவசியமாக இருக்கிறது?

பொதுமக்களுக்கு நேரம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அதைப்போக்கடிக்க

ஏதாவது பராக்குத் தேவைப்படுகிறது. எல்லாருக்குமா நேரம் அதிகமாக இருக்கிறது? இல்லை எல்லாருக்குமல்ல, சிலருக்குத்தான். வேலையற்றவர்களுக்கும் வசதி படைத்தவர்களுக்கும்.

வேலைபார்ப்பவர்கள்?

அவர்களுக்கு நேரம் அதிகமில்லை. ஆனால் சஞ்சலங்களும் வேலைகாரணமாக ஏற்படும் கஷ்டமும் மனப்பழுவும் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதனால் அவர்களுக்கும் ஏதாவது பராக்காக, பொழுதுபோக்காக மன ஓய்வையும் அமைதியையும் பரவசத்தையும் கொடுக்கக் கூடியவை தேவைப்படுகின்றன.

இவைதான் பொழுதுபோக்கு என்பதும் அதற்குரிய காரணங்களும். ஆனால் இவற்றின் உண்மையான அர்த்தம் என்ன?

வசதிபடைத்தவனுக்கு நேரம் இருக்கிறது. அவனுக்கு பொழுது போகாமல் இருக்கிறது. வேலையற்றவனுக்கு நேரம் இருக்கிறது. வேலை இல்லை. அவன் அதற்குரிய வழிகளைக் காணமுயலாமல் நேரத்தைப் போக்க விரும்புகிறான். வசதிபடைத்தவனோ வேலையற்றவனுக்கு வேலை வசதிகளைக் கொடுக்காது தன் நேரத்தை தன் விருப்பப்படி போக்குகிறான். வேலையற்றவனுக்குப் பொழுதுபோக்கு வசதிகளை மட்டும் செய்துகொடுத்து அவனது பிரச்சினைகளை மறக்கச் செய்து தனது வசதிகளை மட்டும் அதன்மூலம் இன்னும் பெருக்கிக்கொள்கிறான். வேலை பார்ப்பவனோ நேரமில்லா திருந்தும் சஞ்சலங்களின் காரணமாக நேரத்தைப் போக்குகிறான். அவனது வேலையே சஞ்சலங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

இது என்ன? இதுதான் பொதுமக்களின் வாழ்க்கைமுறை. இன்றைய மனிதனின் வாழ்க்கை. இது வாழ்க்கையா நோயா?

இரண்டுந்தான். நோயாகிவிட்ட வாழ்க்கை, வாழ்க்கையாகிவிட்ட நோய்.

இதை எப்படித் தீர்ப்பது? இருக்கிற நேரத்தைச் சீராகப் பயன்படுத்தியா, அல்லது இருக்கிற நேரத்தை இன்னும் பாழாக்கிப் போக்கடித்தா?

பாழாக்கிப் போக்கடித்து இன்னும் நோயைக் கடத்துவதுதான் சரியானவழி என்று கருதுகிறது பொழுதுபோக்குவாதம் அப்படிச் கூறும்போது அதுவே நோயின் குணமாக மாறிவிடுகிறது. நோயைத்

தீர்க்கமுயலாமல் அதைக் கடத்துவதுதான் சரியென்று சொல்வது சிந்தனை பூர்வமானதா? இந்த முடிவை எடுக்கத்தானா மனிதவளர்ச்சி இதுவரை பலகட்டங்களைத் தாண்டி வந்தது? இதற்குத்தானா மனித அறிவு இதுவரை வளர்க்கப்பட்டது? இல்லை. இந்த நோய்க்கு முடிவு கண்டு தான் ஆகவேண்டும். அந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது நோயைக் கடத்தலாம் என்று கூறும் பொழுதுபோக்குவாதம் நோயின் குணமே தான். அதுவே அழிக்கப்படவேண்டிய ஓர் நோயாகும்.

நோய்போக்கு என்ற மனித இலட்சியத்தை மறக்கடிக்கச் செய்து பொழுது போக்கு என்று மாறட்டம் செய்து அதையே நம்பும்படி அறிவையும் திருசி அது ஒரு வாதமாக, சனநாயக உரிமைக் கோசமாக மாறிநிற்கிறது. நோயின் முழுக் கெட்டித்தனமும் அதுதான். தன்னை நோயாகக் காட்டிக்கொள்ளாமல் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாகக் காட்டிக்கொள்கிறது.

இந்தப் போலிப் பொழுதுபோக்கு என்ற மருந்தை நம்பினால் என்ன நடக்கும்?

வசதிபடைத்தவர்கள் வசதியை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். பொழுது போக்கு நோயை வளர்த்துக்கொண்டு அதையே மருந்தாகக் காட்டிக்கொண்டிருப்பார்கள். வேலையற்றவன் வேலைக்கு வழிதேடாமல் நேரத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருப்பான். வேலைபார்ப்பவனோ சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டிருப்பான். சஞ்சலத்தைத் தீர்க்கவழிபிடுகையாது. வேலையே, நேரமே நோயாகவும் சஞ்சலமாகவும் இருக்கும்போது வேலையையும் நேரத்தையும் போக்குவதுதான் மருந்தாகக் காணப்படும்.

அப்படியானால் இதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இல்லையா? மனித அறிவு அதைக் கண்டுபிடிக்கவில்லையா?

எப்படிக் கண்டுபிடிக்க முடியும்? எப்படி ஒருவழி இருக்கமுடியும்? - அப்படித்திருப்பிக் கேட்பான் பொழுதுபோக்குவாதி. அப்படி அவன் வெளிப்படையாகக் கேட்கா விட்டாலும் பொழுதுபோக்கு வாதத்தில் அப்படி ஒரு எதிர்க்கேள்வி உள்ளோடி நிற்கின்றது.

நோயே வாழ்க்கையாகவும் வாழ்க்கையே நோயாகவும் இருக்கும் இந்த

அமைப்பில், நேரமும் வேலையுமே நோயாக இருக்கும் இந்த அமைப்பில், எப்படி நோயைத் தீர்க்க வேலை செய்யலாம்? அப்படி வேலை செய்வதே வேதனையாக, நோயாக இருக்காதா? நேரத்திலிருந்தும் வேலையிலிருந்தும் தப்புவதே சரியான வழியாகும். அதற்குரிய மயக்கக் கனவுகளே தேவைப்படுகின்றன. அதைத்தான் பொழுதுபோக்கு என்கிறோம்.

இதுதான் பொழுதுபோக்கு வாதத்தின் இறுதிக்கோலம். அதன் உண்மையான சுயரூபம்.

நேரத்திலிருந்தும் வேலையிலிருந்தும் தப்புவது. காரணம் நேரம் வேலையற்ற பிரச்சனைகளை நினைவுபடுத்தி, வேலையோ வேறு பிரச்சனைகளையும் சஞ்சலங்களையும் உருவாக்குகின்றன. அதனால் நேரத்திலிருந்தும் வேலையிலிருந்தும் பிரச்சனைகளிலிருந்தும் தப்பிச் சென்று கனவுகளிலும் கற்பனைகளிலும் மயங்கிக் கிடத்தலையே பொழுதுபோக்கு என்பது குறிக்கிறது. நோயே மருந்தாக நடிக்கும் நோயின் இறுதி முற்றிய நிலை.

இந்த நோயையே தனது வசதியாக மாற்றிக்கொண்டு வாழும் ஓர் வர்க்கமும் இருக்கிறது. அது இந்த நோயை வளர்க்க விரும்புகிறது. அதற்கு இந்தப் பொழுது போக்குவாதம் ஆதரவு அளிக்கிறது. ஆனால் நோயில் வாழும் வர்க்கம் நோயற்றதாக இருக்கமுடியுமா? நோயையே தனது வசதியாக்கிய வர்க்கம் அந்த நோயின் முற்றிய உருவமேதான்.

இன்றைய சரித்திரக்கட்டத்தில், மனித சித்தனை வளர்ச்சியில் இந்தநோய் முற்றுக அழியும் காலம் வந்துவிட்டது. இந்தப் பூரணமின்மையான நோய் தீர்ந்து முழுமையை அடைவதற்காகவேதான் இது காலவரை சரித்திரமும், சமூக பொருளாதார அரசியல் இயக்கங்களும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன.

இன்று அந்த நோய் முற்றுக அழியும் காலம் வந்துவிட்டது.

அதோடு அதன் முற்றிய உருவமான அந்த வர்க்கம் இருக்கிறதே. அதுவும் அழியும் காலம் வந்துவிட்டது.

அதனோடு பொழுதுபோக்கு என்ற அந்தப்போலி மருந்தான நோயும், கொள்சையற்ற கோளாறும் அழியும் காலம் வந்துவிட்டது.

அதனால் பொழுதுபோக்கு வாதத்துக்குக் குரல் கொடுப்பவர்கள். இன்றைய

சரித்திர வளர்ச்சியையும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் போக்கையும் உணராதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவற்றுக்குத் தடையாக இருக்கின்றனர்.

ஆனால் பொழுதுபோக்கு வாதிக்கள் சரித்திரத்தையும் இன்றைய மனித வளர்ச்சியையும்மட்டும் உணராதவர்களாக இருக்கவில்லை. இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றினது உண்மையான தன்மையையும் உணராதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இனி அவர்களது வாதத்தின் இரண்டாவது உட்கருத்துக்கு வரலாம். தரமான கலையாலும் இலக்கியத்தாலும் சாதாரண மக்களின் மனதை சுர்த்து அவர்களுக்குப் பரவசத்தையும் அமைதியையும் கொடுக்க முடியாது என்ற அர்த்தத்தில் தரங்கட்டவை சாதாரண மக்களுக்கு அவசியம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் உண்மையில் தரமான கலை, இலக்கியங்கள் தான் மக்களின் மனதுக்கு அமைதியையும் பரவசத்தையும் கொடுக்க வல்லவை. அவையே நிரந்தரமான பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தக் கூடியவை. அவை தரும் தெளிவு அவனது வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையும் தீர்த்துவைக்க உதவும். எனவே பொதுமக்களுக்குத் தேவைப்படுவது தரமற்ற கலையும் எழுத்துக்களும்ல்ல. குரமுள்ளவைதான் தேவைப்படுகின்றன. அதை உணராதவர்கள்தான், அதாவது இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றின் உண்மையான தன்மையை உணராதவர்கள் தான் பொதுமக்களுக்குப் பொழுதுபோக்குக் காகத் தரமற்றவை தேவை என்கின்றனர்.

எனவே இரண்டு வழியாலும் பொழுது போக்குவாதம் சரித்திரத்துக்கும் மனித வளர்ச்சிக்கும் எதிராகவே நிற்கிறது.

இவற்றைக் கணித்துக் கொண்டபின் இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றின் எதிர்கால முக்கியத்துவத்தையும் இய்த சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது நல்லது.

நோயான மனித வாழ்க்கை இருக்கிறதே, அது மனித வளர்ச்சியின் பூரணமின்மையையே குறிக்கிறது. பூரணமின்மைதான் நோய். வாழ்க்கை பூரணமாகும்போது நோய் அழிந்துவிடும். அந்தப் பூரண வாழ்க்கையில் வேலையும் நேரமும் வேதனையாகத் தெரியமாட்டா. வேலை கலையாகவும் யோகமாகவும் நேரம் ஓய்வாகவும் இருக்கும். சகலருக்கும் வேலை இருக்கும், அது கலையாகவும் இருக்கும். சகலருக்கும் வசதியுமிருக்கும் ஓய்வுமிருக்

கும். இந்த வகையில்தான் மனிதவளர்ச்சி பூரணமடையும். பூரண வாழ்க்கை மலர முடியும். மார்க்சிய சோசலிஸமும்சரி, அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதை விரிந்து வளர்க்கும் சமயஞான சர்வோதயமும் சரி அத்தகைய பூரண வாழ்க்கையையே இலட்சியமாகக்கொண்டு போராடி வருகின்றன. ஆனால் அந்த எதிர்காலப் பூரண வாழ்க்கையின் பரவசத்தையும் அமைதியையும் இப்போதே சாதாரண மக்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டக்கூடிய வையாக இருப்பவை தரமான கலையும் இலக்கியமும் தான். தரமான கலையும் இலக்கியமும் சாதாரண மக்களின் மனதில் இன்று எத்தகைய பரவசத்தையும் அமைதியை

யும் எழுப்பக்கூடியவையாக இருக்கின்றனவோ அத்தகைய பரவசத்தையும் அமைதியையும்விட பெருமடங்கு நிறைவையும் பரவசத்தையும் பூரணத்துவமடைந்த பொதுவுடமைச் சர்வோதய அமைப்பில் சகல தொழில்களும் மக்களுக்கு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அதாவது ஒவ்வொரு தொழிலும் கலையாகவும் யோகமாகவும் மாறிவிடும். அதனால் பொழுதுபோக்கு வாதம் தரமான கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருப்பதுபோல் எதிர்காலத்தில் ஒவ்வொரு தொழிலும் கலையாக மாறும் மனித வளர்ச்சியின் முழுமைக்கும் தடையாக நிற்கிறது.

“இன்றைய உலகில் கலாசாரம் அனைத்தும், கலை இலக்கியம் அனைத்தும் குறிப்பிட்ட வர்க்கங்களுக்கு சொந்தமானவை. குறிப்பிட்ட அரசியல் மார்க்கங்களில் முடுக்கிவிடப்படுகின்றன. கலை கலைக்காக, வர்க்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கலை, அரசியலில் இருந்து பற்றாத அல்லது விடுதலை பெற்ற கலை என ஒன்று உண்மையில் கிடையாது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி லட்சியத்தின் ஒரு பகுதியே”

ம.ஒ.சே. துங்.

காலி வீதியில் . . .

[எம். ஏ. நுஃமான்]

காலி வீதியில் அவளைக் கண்டேன்
ஐந்து மணிக்குக்
கந்தோர் விட்டதும்
கார்களும்
வஸ்களும்
இரைந்து கலந்த
நெரிசலில்;
மனிதர் நெளிந்து செல்லும்
காலி வீதியில் அவளைக் கண்டேன்.

சிலும்பிய கூந்தலைத் தடவியவாறு
வஸ்நிறுத்தத்தில்
அவ்வஞ்சி நின்றதைக்
கண்டேன்
அவக்களை கடந்து செல்கையில்
மீண்டும் பார்த்தேன்
'Very Nice Girl' என
மனம் முணுமுணுத்தது.

வழியில் நடந்தேன்.

அவசரகாரிய மாகச் செல்கையில்
நினைவும் அதிலே நிலைத்து நிற்கையில்
காலி வீதியில் கண்டேன் அவளை!
கார்களும்
வஸ்களும்
இரைந்து கலந்த
நெரிசலில்
நானும் நெரிந்து நடந்தேன்.

சிறுகதை.

அவன் ஒரு 'ஹீரோ'!

ஐ. சாந்தன்

ஒரு 'திடீர்' குலுக்கலுடன், வண்டி பொல்காவலையிலிருந்து நகரத் தொடங்கும்போது, அவன் வந்தான். வண்டியின் அந்த வேகத்தால் நிலைகுலைந்து விழுந்து விடாமலிருப்பதற்காக வழிச் சுவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு, எங்கள் 'கொம்பாட் மெண்டி'ல் வெகுவேகமாக நுழைந்த அவனைக் கண்டதும், நான் நகர்ந்து கொள்ள தன் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டான்.

"எப்படி? உம்முடை சிநேகிதரைக் கண்டீரோ?" என்றேன்.

"இல்லைப்பாருங்கோ அவர் அந்த—முதலிருந்த இடத்திலே இல்லை. அங்காலை போய்த்தேட இவியாராலை முடியும்?"

"... .."

"அதிலே, அவரைத் தேடிப்போகேக்க, ஒரு 'இது' நடந்து போச்சுப் பாருங்கோ..." - அவனின் குரலில் ஒரு வருத்தத் தொனித்தது.

"ஏன்? என்ன?"

அவன் தயங்கினான் பிறகு சொன்னான்:

"அதிலே பாருங்கோ, என்ர சிநேகிதர் இருந்தார் என்று சொன்னனே, அந்தப் பெட்டிக்குள்ளே நான் போய்ப்பார்க்கேக்க ஒரு 'இதா'ப்போச்சு."

"என்ன?"

"அது ஒரு அசிங்கம். அதுக்குள்ளே ஒருசோடி இருந்தவை. நான் கவனியாம..."

எனக்கு சாடைமாதையாகப் புரிந்தது.

"அதுக்கு நீரென்ன செய்ய ஏலும்? அவை"

"நான் சடாரென்று போய் எட்டிப் பாத்திட்டன். சரியில்லை"

ஏதாவது இசுகுபிசகாக நடந்துகொண்டிருந்ததோ என்று நினைத்தேன். என் முகத்திலிருந்து அதை ஊகித்துக்கொண்டவனாக;

"... அப்படியொன்றுமில்லைப்பாருங்கோ. நான் போய்ப் பார்க்கேக்க, அந்த ஆள் சும்மா ஒரு 'இது'க்கு சண்டைபோட்டுக்கொண்டிருந்தார்." — அவன், சிரித்த

வாறே உதடுகளைத் தொட்டுக் காட்டினான். நானும் சிரித்தேன்.

"வயதுபோன ஆக்களோ?" என் றேன்.

"இல்லை; இளங் 'கப்பின்'."

இளைஞனின் முகத்தில் உண்மையான வருத்தமிருந்தது.

"பண்பாடில்லாதவன் என்று நினைச்சிருப்பினம். ஒரு 'டிஸ்ட்ரெபன்ஸ்' ஆகப் போயிருக்கும்..."

எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

"பிழை உம்மில்லையிலை; அவையளிலை தான். ஒரு பொது இடமெல்லே, ரயில்?" என்றேன்.

இந்த நியாயத்துடன் இளைஞன் சற்று ஆறுதலடைந்தாரனோ, என்னவோ, பிறகு பேசவில்லை.

வண்டி, வெகுவேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. வெளியே தெரிந்த ஜன் னல் ஒளிச்சதுரங்கள், ஒன்றையொன்று தூரத்திக் கொண்டிருந்தன. அநேகமாக எல்லோருந் தாங்கிக் கொண்டிருந்ததால், வண்டியின் ஒளியைவிட வேறு ஒளிகளேது மில்லை. என் பக்கத்திலிருந்த அந்த இளைஞன் கண்களை மூடியபடி பின்னால் சாய்ந்திருந்தான். தலை, வண்டியின் ஆட்டத்திற் கேற்றபடி ஆடிக்கொண்டிருந்தது.

எனக்கு அவன் ஒரு விசித்திரமானவ னாகப் பட்டான். 'எங்கே இப்படி' முகப் பாத்தி' களைக்கண்டு ஆனந்திக் கலாம்' என்று இவனையொத்த இளவட்டங்கள் அலைகிற இக்காலத்தில்' இவன் ஒரு விசித்திரமான பேர்வழியாகவே இருந்தான்.

ஒன்றில், 'ஆள்பட்டணத்துக்குப்புதுசு' ஆகலோ, அல்லது மனப்பண்பாடு நிறைந் தவனாகலோ இருக்கவேண்டுமென என் ணிக்கொண்டேன். ஆனால், அவனுடைய நடையுடை பாவனைகளைப் பார்த்தால் நாகரிக யுவனாக இருந்தான்.

★ ★ ★

கோட்டை 'ஸ்ரேஷ்லில்' நான் வரும் போது மணி ஏழு. 'மெயில்' வண்டியில்

எல்லா வீட்டுகளும் நிறைந்து விட்டன. இடமே இல்லை. இந்தப் பெட்டிக்குள் வந்த போது, இவனருகில் ஒரு இடமிருந்தது.

“இதிலே யாராவது இருக்கினமோ?” என்றபோது, பக்கத்திலிருந்தவர்

“ஓமோம்; உதிலை போட்டார்” என்றார்.

பையன், “இல்லை” என்றான். நான் இருந்து கொண்டேன் அந்தமனிதர், அவனை ஒரு முறை முறைத்தார்.

நான், அதன் பிறகு பேசவில்லை. பொல்காவலையில் வண்டி நுழைந்தபோது ‘அடுத்த பெட்டியிலிருந்த தன் நண்பனைப் பார்க்கப் போவதாகக் கூறி இடத்தைச் சிறிது பார்த்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுச் சென்றான்.

★ ★ ★

நான் விழித்தபோது வண்டி ஏதோ ஒரு ‘ஸ்ரேசனில்’ நின்றது. என்ன ஸ்ரேஷ்னென்று தெரியவில்லை. அந்த இளைஞனையுங்காணவில்லை. வெளியே, நல்ல மழை, என் கடிக்காரத்தைப் பார்த்தால், அதுவும் நின்று விட்டிருந்தது.

ஐந்து நிமிஷத்திற்கு மேலாகியும், வண்டி புறப்படவில்லை. “இந்த மெயிலில் இது ஒரு தொல்லை; நின்றால் வெளிக்கி டாது” என்று நினைத்துக் கொண்டேன். வெளியே கரும்மையைக் கரைத்து வார்த்தாற்போலிருந்தது. எங்கெங்கோ ஒளிக் கீற்றுகள். வெளியேயும், பக்கத்துப்பெட்டி களுக்குள்ளேயும் ஏதோ ஒரு பரபரப்புத் தோன்றியது. என்னவென்று பார்ப்பதற்காக எழுந்தபோது, அந்த இளைஞன் வந்தான்.

“இனி இது இப்போதைக்கு வெளிக் கிடாதாம் பாருங்கோ, வழியிலே மழைக்கு ஏதோ மரமெல்லாம் விழுந்து கிடக்காம். விடியப் பத்துமணிக்குப்பிறகுதான் வெளிக் கிடமுடியும் என்று சொல்லிச்சினம்” என்றான்.

“இது எந்த இடம்?”

“மாங்குளம்”

எனக்குத் ‘திகீர்’ என்றது. விடிந்தால் ஊரில் ஒரு கல்யாணவீடு. மிணக்கெட்டு அதற்காக லீவு போட்டுவிட்டு வந்து இந்த நடுக்காட்டில் நேரத்தை விடலா? தவிர, இனிப் பந்துமணிமட்டும் என்ன செய்வது?

“உமக்கு ஆர் சொன்னது?”

“காட் எல்லோரும் ஏதோ கதைச் சிவ மெண்டு நான் அவரையே போய்க் கேட்டேன்.”

“அப்ப, இனி என்ன செய்கிறது?”

“வேறே, ‘ட்றெயின் கொனக்ஷன், ஒண்டும் இப்போதைக்கிராதாம். ‘பஸ்’ தான் ஓரேவழி”

அவன், தன்னால் ‘இதற்குள்ளிருக்க முடியாதென்றும், ‘போகப் போவதாயுஞ் சொன்னான். நானும் வருவதாய்ச் சொன்னேன். இருவரும் புறப்பட்டோம். இன்னும் ஓரிருவர், எங்களைத் தொடர்ந்தார்கள்.

“இந்தச் சாமத்திலே பஸ் கிடைக்குமோ?” என்றேன்.

“ஓ ஏதாவது தூர பஸ்கள் வரும்.”

மழைக்குள் அரைமைல் தூரம் நடந்து நாங்கள் மெயின்ரோட்டை அடைந்த போது நிற்கக்கூட இடமில்லை. ஒரேயொரு தேநீர்க்கடை மட்டும் நிறந்திருந்தது, மங்கிய ‘பெட்ரோ மாக்ஸ்’ ஒளியில் அங்கும் ஒரு பத்துப்பேர் நிற்பது தெரிந்தது. எங்கள் ரயிலில் வந்தவர்கள் என்பதும் புரிந்தது.

நாங்கள் கடைக்குள் நுழைந்தபோது முன்னமே நின்றவர்கள், “இனி, பஸ் ஏழு மணிக்குத்தானும்” என்றனர். எனக்கு முன்னையிலும் அதிர்ச்சியாகவிருந்தது. இளைஞனைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். விலையுயர்ந்த தன் ஆடைகளெல்லாம் நனைந்து சேறுபட்டபடி நின்றவன் என்னிடம், “பயப்படாதையுங்கோ; பார்ப்பம்” என்றான்.

எனக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. அவன்மேல் ஆத்திரமடிக வந்தது.

தலையால் வழிந்து சொட்டிக் கொண்டிருந்த நீரைத் துடைத்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே தெருவில் ஒரு பெரிய ஒளிக் கற்றை தெரிந்தது. எல்லோரும் “பஸ் பஸ்” என்று சத்தினார்கள்.

பஸ்தான். ஆனால், எதிர்த்திசையிலிருந்து வந்தது. “இவர்களைக் கேட்டால், அடுத்த பஸ் எப்ப” என்ற விபரம் தெரியும்” என்றபடி, இளைஞன் மழையையுஞ் சட்டை செய்யாமல் விழுந்தபடித் துடித்தான்.

திரும்பி வந்தபோது, அவன் முகஞ் சலித்திருந்தது “ஏழுமணிக்குத்தானும்”

எல்லோரும், “ச்சாய்” என்றார்கள். இளைஞன் கேட்டான்:

“லொறி ஒன்று பிடிச்சுக் கொண்டு போவமே?”

யாரோ ஒருவர் பெரிதாய்ச்சிரித்தார், சிலர், "நல்ல யோசனைதான்" என்றார்கள். எனக்கோ, எப்படியும் போய்ச் சேர்ந்தாற் போதுமென்றிருந்தது.

அவன் கடைக்காரரிடம் போனான். கடைக்காரர் சொல்வது கேட்டது.

"லொறி நிக்கிறது சரிதான், தம்பி. ஆனா, இப்ப போய்க்கேட்டா அவன் அடிக்க வருவன்"

"என்டாலும் போய்க் கேக்கிறதிலே பாதகமில்லை" என்று பையனிடஞ் சிலர் சொன்னார்கள். - 'யார்போய்க் கேட்பது' என்று சொல்லாமல்!

தன் பெட்டியை என்னருகில் வைத்து விட்டு மீண்டும் மழையில் பாய்ந்தான், அவன்!

இப்போது, இளைஞன் மிகக்கம்பீரமானவனாகத் தெரிந்தான், எனக்கு

அவன் திரும்பி வரும்போது, கடவே சாக்கால் போர்த்தபடி இன்னொரு உருவமும் வருவது தெரிந்தது.

'லொறியின் ட்றைவராய்த் தானிருக்கும்'

ஸ்ரேஷன் பக்கத்திலிருந்து ஒருகுடைக்குள் நெருக்கியபடி, வேறு இருவரும் வந்தார்கள். இளைஞன், உள்ளே நுழைந்து "இவர்தான் லொறிக்காரர்" என்ற போது, குடையுடன் வந்தவர்களும் உள்ளே வந்தார்கள்.

அதில் ஒன்று, பெண். அவர்களைக்கண்டதும் இளைஞன் திருக்கிட்டான் போலத்தோன்றியது. எங்களைத் தாண்டி அவர்கள் உள்ளே போனதும், 'இவர்கள் தான்' என்றான், என்னிடம், மெல்ல.

'பொல்காவலைச் சோடி' யைத் தான் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

லொறிக்காரரிடம் பேசி, முடிவெடுத்தாயிற்று. எல்லோருமாக முப்பது பேரளவிலிருந்தோம். அத்தனைபேரையும், உடனேயே கிளிநொச்சியிற் கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்றும், ஆளுக்கு ஒவ்வொரு ரூபாய் தருவதாயும் பேச்சு, எனக்கு ஓரளவு நிம்மதியாயிருந்தது. கிளிநொச்சிக்குப்போனால், உடனே பஸ் கிடைக்கும் என்றார்கள்.

சாரதி திரும்பி லொறியை தோக்கிப் போனதும், நாங்கள் கோப்பி குடிப்பதற்காகக் கடையின் உட்புறம் நுழைந்தோம். ஒரு மூலையில் அந்தச் சோடி இருந்தது. அவன் தலையை வாரிக்கொண்டிருந்தான். அவன்மேற் பட்டையாய்

விழுந்த 'பெட்ரோமாக்ஸ்' ஒளிக்கீற்றில் அவன் தானே ஒரு ஒளிக்கொடியாய்த் தோன்றினான். இருபத்திரண்டு, இருபத்தி மூன்று வயதிற்குக்கும். நல்ல கவர்சிகரமான முகம். காதிலிருந்த 'ஜிப்ஸி' வளையங்கள் அந்தக் கவர்ச்சியை மேலுங்கூட்டின. அகன்ற கழுத்துச் சட்டையின்மேல் அவன் கழுத்து வெறுமையாய் - தாலியில் லாமல் - இருந்ததைக் கண்டேன் - ஏதோ உறைத்தது! 'சிங்களவர்களாயிருக்குமோ?' என்றெண்ணும் போதே, சுத்தமான தமிழில் அவர்கள் பேசுவது காதில் விழுந்தது. ஏதோ ஒன்று, எனக்குப் புரிந்தது...

என்னுடன் வந்த இளைஞனேத் திரும்பிப்பார்த்தேன். சுவரைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

நாங்கள் கோப்பி குடித்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்தப் பெண்ணுடன் வந்தவன் எங்களிடம் வந்தான்.

"லொறியிலேயே போகப் போறீங்கள்?" தலையை ஆட்டினேன்.

"யாழ்ப்பாணம் வரைக்குமோ?"

"இல்லை, கிளிநொச்சிக்கு."

"பிறகு-?"

"பஸ் எடுக்கலாமென்று சொல்லுகினம்"

"தாங்ஸ்" - என்று திரும்பிப் போனான் ஆளுக்கு. முப்பது வயதிற்குக்கவாம். சாதாரணமான தோற்றம். கண்கள், ஓதுக்குள் ளத்தலை'த்தைக் காட்டின.

'அந்தப் பெண்ணிற் தெரிந்த நாகரீக நளினத்திற்கும், இவனிற் தெரிந்த கிழங்குத்தலை'த்திற்கும் என்ன உறவோ?' என நினைத்தபடி, அவளைத் திரும்பிப்பார்த்தேன். அவள், என் முன்னிலிருந்த என் நண்பனை - அவனை, 'நண்ப'னென்று சொல்ல முடியாது. நாற்பதைத் தரையடிய எனக்கு. இருபத்தைத்துமா உராத அவனை 'நண்ப'னென்று சொல்ல முடியாது - உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கடை வாசலில் லொறி இரைந்தது. வெளியே வந்தோம். மழை விட்டபாடில்ல. எல்லோரும் விழுந்தடித்துக் கொண்டு தயாரானார்கள். அப்போது சிரித்தவர், எல்லோருக்கும் முன்னால் நின்றார். ஏறப்போகுஞ் சமயம், உள்ளேயிருந்து அந்தச்சோடி வந்தனர். "நாங்களும் வாரம்" என்றான் அவன். பிறகு லொறிக்காரரைப்பார்த்து, "அண்ணை, ஒரு பெரம்

பிழையும் 'இருக்கு'. என்று கத்தினான். சாரதி பதில்பேசாமல் இந்த இளைஞனைப் பார்த்தார்.

பையன், அந்த ஆளிடம், "நீங்கள் முன்னுக்கு இருங்கோ" என்றான் வேறு பேச்சில்லை. அந்த ஆண், அவளை நோக்கி,

"வாங்கோ, போவோம்"

என்றான். எதிரே நடந்துகொண்டிருந்த பையன், 'சடா'ரெனத் திரும்பி என்னைப் பார்த்தான்.

★ ★ ★

முறிகண்டியிற் கூட இறங்காமல், கிளி நொச்சிக்கு வந்தபோது ஆறரைமணியாகி விட்டது. 'அடுத்த பஸ், ஏழரைக்கு' என்றார்கள். 'மாங்குளத்திலேயே நின்றிருக்கலாம்' என்றார்கள் யாரோ. லொறி திரும்பிப்போய் விட்டது. ஆளுக்கொரு திக்கிற் போனார்கள். இளைஞன் என்னைத் தேனீர் குடிக்க வரும்படி அழைத்தான்.

"இல்லை தம்பி, இப்பவேண்டாம். நீர் போட்டு வாரும் பெட்டியை நான் வைச்சிருக்கிறேன்" என்று வாங்கிக்கொண்டேன்.

இளைஞனுடன் வேறு இருவரும் போனார்கள். அவனையொத்த வயது, மூவருமே அரசாங்க ஊழியர்கள்—என்னைப்போல—என்பதை லொறிப் பயணத்தின்போது அறிந்து கொண்டேன். மூன்று பேரும், நன்றாக நெருங்கி விட்டார்கள். எங்கள் லொறிப் பிரயாணத்தை நிகைக்கையில் சிரிப்பாக வந்தது! இருக்கைகளேயில்லாத பின்புறத்தில், ஆடுமாடுகள்போல... கூரையைப் பிடித்துக்கொண்டு...!

இடையில் ஒருதரம், 'நல்ல அநுபவம்' என்ற அந்த இளைஞன் ஆங்கிலத்திற் கூறினான். இப்போதும் அவன் ஒரு விசித்திரமானவனாகப்பட்டான். தூக்கம், களைப்பு, பசி, சலிப்பு, மழை-எல்லாவற்றுக் கிடையிலும் இவ்வளவு உற்சாகமாய் இந்தப் பயணத்தை அநுபவித்த அவன் ஒரு 'ஹிரோ'வாய் என் கண்களுக்குப் பட்டான்.

"அந்தப் 'புருஷன் — பெண்சாதி' எங்கே?" என்று யாரோ கேட்டபோது, ஒரு நழுட்டுச் சிரிப்புடன், "அவசரப்பட்டாதையங்கோ" என்று அவன் சொன்ன விதம், மிகமிக ஆழமானதாய்ப் பலநீத அர்த்தங்களுடன் தொனித்தது.

திரும்பிப் பார்த்தேன். இளைஞர்கள் மூவரும்போன அதே தேநீர்க்கடைக்குள்,

அந்தச் சோடியும் போனார்கள். அவர்களுடன் கூடவே இன்னொருவரும் போனார், சிவப்பு 'ஸ்வெட்ட'ரும் தலையில் 'மப்ள'ருமாய்.....

ஆளை, ஞாபகம் வந்தது—எங்களுடன் கூடவே வந்தவர்: சிங்களவர்—செல்வாக்குப் படைத்த வியாபாரி போலக்காணப் பட்டார். என் வயதிருக்கும் ஆனால், 'மைனர்' வேஷம்.....

★ ★ ★

ஏழேகாலுக்குப் பஸ் வந்தது! இளைஞன், என்னிடம் வந்து "ஒரு விஷயம்" என்றான். திரும்பிப்பார்த்தேன் முகமே மாறுபட்ட நிலையில்—இன்னவென்று விபரிக்க முடியாத ஒரு உணர்ச்சிக் குழப்பத்தால் ஆளப்பட்டவனாக—அவன் நின்றான். நண்பர்களிருவரும் சற்றுத்தள்ளி நின்றார்கள். "என்ன?" என்றேன்.

"உங்களிடம் என்னத்தை சொல்றது என்று தெரியவில்லை. அநியாயமான உலகம்: நாய் உலகம்! இதை எப்படிச் சொல்றதெண்டு தெரியவில்லைப் பாருங்கோ..."

அவன் சரியாய்க் குழம்பிவிட்டிருந்தான் என்பது, எனக்கு மிக வியப்பாக விருந்தது. ஆனால், 'ஏனென்'பதுதான் விளங்கவில்லை. அவன் தொடர்ந்தான்:

"...அதிலே வந்தினமே, அந்தச்சோடி! அவை தம்பதியுமில்லை, காதலருமில்லை கண்ணாவி! யாவாரம்! 'பிவினஸ்' பாருங்கோ... 'பிவினஸ்' எண்டா, வயித்துக்கில்லாம் பண்ண இல்லை, முசப்பாத்தி! ... அந்தப்பயல் கலியாணம் முடிச்ச மூண்டு பிள்ளையாம்' இவ, 'மிஸ்'! 'பூனிலேசிறி'யிலே படிச்சிட்டு வேலைக்குத் திரியிறு—'யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மங்கை'!... மண்ணாங்கட்டி..."

அவன் துடித்தான். எனக்கு, அவன் உணர்ச்சிகள் புரிந்தன என்றாலும்,

'எப்படி உமக்குத் தெரியும், இதுகள்?' என்று கேட்டேன்.

"சே! கறுமம்... அந்த ஒருத்தன்—சிங்களக்கிழவன்—கூட வந்தானே, அவனுக்கு இந்த 'மாப்பிளை' சொன்னது, இதுகளெல்லாம்! அவ, பின்னலை முகக் கழுவேக்க, இவர் முன்னுக்கு இந்தக்கதை எங்களுக்குஎல்லாம் கேட்டுது இப்ப அவர்—அந்தமாப்பிளை—திரும்பிப்போனாராம், வன்விக்கு. இவ, அந்தக்கிழவனோட யாழ்ப்பாணம் போருவாம். இது ஏற்பாடு..."

“முதலில், நானும் அவையனைப் புருஷன்—பென்சாதி” யெண்டுதான் பாருங்கோ நினைச்சன். ஆனா, மாங்குளத்துக் கடையிலே அவள் கழுத்தைப்பார்த்த பிறகு...”

“ஓ! நீயும் கவனித்தாயா!” அட்வன் தொடர்ந்தான்: “...அது பிழை யெண்டு தெரிஞ்சது. பிறகு, அவன் அவளை ‘நீங்கள்’, ‘வாங்கோ’ எண்டு கதைச்ச பிறகு அந்த நடத்தைகளையுங் கண்டபிறகு—அது ‘காத’லுமில்லை யெண்டு தெரிஞ்சது..!”

இளைஞன் ஒரே மூச்சிற் பேசிமுடித்தான். எனக்கும் பதறியது? ‘எங்கள் நாடு, எங்கள் இனம் இந்த அளவிற்கா இறங்கி விட்டது? பையனின் குழறல், நியாயமாகப்பட்டது. என்னால் பதில் பேசமுடியவில்லை.

மறை, இப்போது விட்டிருந்தாலும், வானம் வெளிக்கவில்லை. எல்லோரும் பஸ்ஸை நோக்கிப் போனார்கள்.

பஸ், புறப்படத்தயாராயிற்று? லொறியில் வந்த கூட்டம் அப்படியே ஏறியது—அந்தப் பெண்ணுடன் வந்தவனைத்தவிர. அவன், அந்தப் பெண்ணிடமும், ‘மப்ளர்’ காரனிடமும் ஏதோ சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டான். ‘மப்ளர்’ காரன், பஸ்ஸில் அவளுடன் நெருக்கியடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்த கண்ணாறியைக் காண எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. ‘ஐயோ! பெண்ணே, நீ தமிழ்ச்சியாயிருந்தும், இவ்வளவு இளம் வயதானளாய் இருந்தும், இப்படியான ஒரு துணிச்சல் உனக்கு எப்படி வந்தது? படித்தது, இதற்கா?’ என்று என்மனம் ஓலமிட்டது. அவளைப் பார்க்கவே, ஒரு அருவருப்பாய்... ..

வேறு ஆட்களும் ஏறியதால், இளைஞர்கள் மூவருக்கும் எனக்கும் ‘ஸீட்’, கிடைக்கவில்லை. நின்று கொண்டே வந்தோம். அந்தப் பெண்ணும், ‘மப்ளர்’ காரனும் மூன்றால் ஒரு ‘ஸீட்’யில் இருந்தார்கள்.

இயக்கச்சியில் பஸ் நின்றது. கூட்டம், தேநீருக்காக இறங்கிற்று. மூன்று பையன்களும் இறங்கினார்கள். எனக்கிருந்த கால்வலியில், சற்றுநேரம் உட்கார்ந்தால் நல்லது போலிருந்தது, ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்தேன்.

சிறிது நேரத்தின் பின், பஸ்ஸின் பின்னால் மூன்று இளைஞர்களும் பேசுவது கேட்டது. நான், இதில் இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது.

“என்ன, ஐஸே ஒரே அநியாயமாய் இருக்குது!”

“ஆளைப் பார்த்தா, எப்பிடியிருக்குது பார் இவளையும் ஒருதன் வந்து நம்பிக் ‘கட்டப்’ போறானே.....” —இப்படிச் சொன்னவன் குரலில், ‘உலகமே இப்படியோ!’ என்ற பயந் தொனித்தது.

“ஐஸே! இதுகளை உண்மையான வறுமையாலை செய்தா, நாங்கள் ஆத்திரப்படாம, வெட்கப்பட வேணும். இந்தக் ‘கேஸ்’ அப்படியில்லை! நீங்கள், அப்போதை அவயள் சொன்னதைக் கேட்கேலையோ? ‘தகப்பன், ஸ்ரேஷ்டனுக்கு காரோடைவந்து பார்த்திருப்பாராம்!’ இதைல்லாந்திமிர்!... ” முதலாவது என் ‘நண்பன்’—இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு சொன்னான், மெதுவான குரலில்.

“...எனக்கு இப்ப உள்ள உணர்ச்சிகளை எப்படிச் சொல்றது என்று தெரியேல்லை. கவலை, கோபம், இதோடை இப்ப கொஞ்சம் பொருமையும் வந்திருக்கு! நாப்பத்தைஞ்சு—நாப்பத்தைஞ்சு வீதம், கவலையும் கோபமுமெண்டா, பத்துவீதம் பொருமையும் இருக்கு!... மச்சான் நான் இப்ப இதை, ‘ரக்கின்’ பண்ணப் போறன்!.. அதிலே பிழையிருக்கிறதா எனக்குத் தெரியல்லை.. அவளுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்க வேணும். எனக்கும், ஆத்திரந்திரும்..” —அவன் குரலிற் கோபமும், உறுதியும் கலந்திருந்தன.

“அதிலே பிழையில்லை.....” —மற்ற இருவருஞ் சொன்னார்கள்.

“அப்பிடிச் செய்தா மட்டும், என் உணர்ச்சிகள் திருமோ, தெரியாது... அவன் ஆர்? நான் ஆர்? ஏன் அந்தப் பிழைக்கு நான் ஆத்திரப்படவேணும்? ஒரு வினோதமாயிருக்கெல்லை..”

மற்றவர்கள் பதில் பேசவில்லை. எனக்கும் அது வினோதமாய்ப் பட்டாலும், நானும் அதே மனோ உணர்ச்சிகளுடன் இருந்ததால், இளைஞனின் செயல் ‘பிழை’ யாகப் படவில்லை. மற்ற இருவருக்குங் கூட அப்படித்தானிருக்குமென்று நினைத்தேன்.

இவன், திரும்புவங் கேட்டான்; “நீங்கள் யாராவது ‘இறங்கிற்’ தெண்டா சொல்லுங்கோ!”

“இல்லை. யூ கரி ஒன்!” சற்று நேர மௌனத்தின் பின், மற்றவன்; “நீர் இந்த ‘ரக்கினிங்’ கிற்குப் பிறகு, கொஞ்சம் புத்திமதி சொன்னாலென்ன?” என்றான்.

“சொல்லலாம்; ஆனால் நான் புத்தனும் மில்லை; உபகுத்தனும்மில்லை!” பையன், ஹீரோ தான்—

பஸ், ‘ஹோர்ன்’ அடித்தது.

பஸ் கிளம்பிய போது, இளைஞர்கள் மூவரும் கடைசியாக ஏறி, அவளிருந்த ‘ஸீட்’டருகில் நெருக்கியடித்து நின்றார்கள் எனக்கு, ‘உங்கே வரமுடியவில்லை; வழி நெருக்கமாயிருக்கிறது’ என்றொரு சைகை நானும், ‘பரவாயில்லை’ என்று சைகை காட்டி விட்டுப் பழைய இடத்திலேயே நின்றேன்.

பெயர் கூடத் தெரியாத இந்த இளைஞனின் செயல்கள்:—

பொல்காவலையில், ‘அவர்களைக் குழப்பி விட்டேனோ’ என்று வருந்தியது; பிறகு, மாங்குளத்தில் அடைமழையில் லொறி

ஏற்பாடு பண்ணியது; அவர்களுக்கு இருக்க முன் ‘ஸீட்’டைக் கொடுத்தது.....

இதெல்லாவற்றிலுமிருந்த ஆண்மை யிலும், இப்போதைய அவன் செயலி லிருந்த ஆண்மை, எந்த விதத்திலுங் குறைந்ததாக எனக்குப் படவில்லை! அந்தச் செயல் நியாயமானதாகவும், எனக் குப்பட்டது.

அவன், ஒரு ஹீரோ!

சாவகச்சேயில் பஸ் போய்க்கொண்டிருக்கையில், நான் மீண்டும் அவர்களைப் பார்த்தபோது, அவனும் அந்தப் பெண்ணும் ‘மப்ளர்’ காரனின் தலைக்கு மேலால் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நாளைப்பகல், இருவரும் யாழ்நகரில் உல்லாசமாய்ச் சுற்றப் போவது, என் மனக் கண்களிற் தெரிந்தது!

பால் உணர்வு உயர்ந்த வர்க்கத்தினருக்கு இன்பமான பொழுது போக்கு: அறியாமை நிறைந்த ஏழைகளுக்கு அதனால் கிடைக்கும் சிறு இன்பம், துன்பம் மிக்க குடும்பச் சூமையாகிறது.

செ. கணேசலிங்கம்

நமது நாடகங்கள்

— முருகையன்

இக்காலத்தில் நமது நாடகங்களைப் பார்க்கும்போது, மூன்று தெளிவான போக்குகளை அத்துறையில் இனங்கண்டு கொள்ளலாம். நாடோடி மரபுவழி வரும் கூத்துக்கள் ஒரு வகையின. இவற்றுள் வழி வழியாக வந்த கூத்துக்களை எவ்விதம் மாற்றமும் இல்லாமல் அப்படியே ஆடி மகிழ்வாரின் கூத்துக்களும் உள. அவ்வாறன்றி, இக்காலத்து நகரப்பக்கத்து நாடக சாலைகளில் நடத்திக் காட்டக்கூடிய வகையிலே மாற்றி அமைத்துப் புதுக்கிச் சீர் செய்யப்பட்ட நாடகங்களும் உள.

பழைய கூத்துக்களைக் குறுக்கிப் புதுக்கி அமைத்துப் பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவிகளைக் கொண்டே ஆடுவித்து, கூத்து மரபுக்கு ஒரு புதிய விழிப்பைத் தருவதிற் பெரிதும் உதவியவர் கலாநிதி க. வித்தியானந்தன் அவர்கள். பழைய கூத்துக்கள் இரவிரவாக ஆடப்படுவன; பல மணி நேரமாக ஆடப்படவேண்டியன. அத்தகைய தெடிய நாடகங்களை, ஒரு மணி நேரம் அல்லது ஒன்றரை மணி நேரத்துக்குள் ஆடத்தக்க விறதுணுக்களாகச் செய்ப்பளிட்டுத் தந்ததே அவர் ஆற்றிய பணிகளுள் முக்கியமானது. இவ்வாறு செய்ததோடமையாது, இக்காலத்து ஒலியமைப்பு உத்திகளையும் அவர் இக்கூத்துக்களோடு கலக்கவிட்டார். இன்னும், உடை, ஒப்பனை முதலானவற்றிலும் கவர்ச்சியையும் மெருகையும் அதிகப்படுத்தினார்.

இப்படியெல்லாம் செய்தமையால், தமிழ்மக்களின் பல பகுதியினரும் சடுபட்டுச் சுவைக்கத்தக்க ஒரு கலை வடிவமாக, நாட்டுக்கூத்து மரபுவழி வரும் ஆடல்களும் அமைந்துவிட்டன.

ஆயினும் ஓர் உண்மையை நாம் கவனித்தல் வேண்டும். நாட்டுக்கூத்து மறுமலர்ச்சி, அதன் ஆடல்முறை சம்பந்தப்பட்ட ஒன்றாகவே அமைந்து விட்டது. ஆடற்பொருளைப் பொறுத்தவரை எவ்வகையான மாற்றமும் அங்கு இடம் பெறவில்லை. பாரதம், இராமாயணம், நாடோடிக் கதைகள், புராணங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் கதைகளே நாட்டுக்கூத்துக்கு ஏற்றனவாக இன்றும் உள்ளன. நமது மக்

களின் இக்கால வாழ்க்கைக் களத்தினின்றும் பிறப்பெடுத்த புதுக்கதை எதுவும் கூத்துக்களில் இடம் பெறுவதில்லை. இடம் பெறமுடியுமா என்பதும் கலைஞர்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையாகவே உள்ளது.

இது இவ்வாறாக, நமது சமுதாயத்தில் வேருன்றிவிட்ட சாதிமுறையை அடிப்பொருளாக வைத்து, 'சங்காரம்' என்றொரு நாடகத்தைத் திரு. சி. மௌனகுருதயாரிக்கிரார், அதுகூத்துமரபுப்படியானது. சாதியை ஓர் அரக்கனாக உருவகித்து, அந்த அரக்கன் சமுதாயத்தைச் சிறை வைப்பதாகவும், உழைப்பாளிகள் ஒருங்கு திரண்டு அரக்கனோடு சண்டையிட்டுச் சங்காரம் செய்வதாகவும், சமுதாயத்தை விடுதலை செய்வதாகவும் கதை அமைந்துள்ளது. இங்கு, உருவக உத்தியினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள கதை புராணக் கதைகளின் சாயலைப் பெற்றுள்ளது. அதனால், கூத்து மரபுவழிப்படி பாடி ஆடுவதற்கும் இடம் தருகிறது. அதே சமயத்தில், நிகழ்கால வாழ்வுக் களத்தினின்றும் பிறப்பெடுத்து, அதனோடு நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டதொன்றாகவும் உள்ளது. இது, கூத்துவகையில் வெற்றிகரமான பரிசோதனை என்றே கூறுதல் வேண்டும். இந்தத் திசையில் இன்னும் பரவலாக முயற்சி செய்தால், நம்மவர்கள் பெருமைப்பட்ட தக்க உயரிய—தலை சிறந்த படைப்புகள் தமிழ்க்கூத்துத் துறைக்குக் கிடைக்கும், அதற்கான முயற்சிகள் மிகவும் அவசியமாகும்.

II

கூத்து மரபுவழி வரும் நாடகங்கள் ஒருபுறமாக, தென்னிந்திய திரைப்படங்களையும், அந்நாட்டு நாடகங்களையும் பின்பற்றி எழும் நாடகங்கள் மற்றொரு வகையின. இவற்றுட் பல ஒரேமாதிரியான பாத்திரங்களும், ஒரே மாதிரியான சம்பவங்களும், ஒரேமாதிரியான கருத்துக்களும் கொண்டு வெகு செயற்கையாகத் திரிக்கப்படுவன. உப்புச் சப்பில்லாதன; 'சப்பென்று' சலிப்புத்தருவன. பிரச்சன்கபாணியில் வசனம் பேசுவதற்கும், இலக்கண சுத்தமாக உரையாடுவதற்கும் வசதி

செய்து தருவன. அல்லது பேச்சுத்தமிழைப் பிறமொழிகளுடன் கலந்தோ கலக்காமலோ, கதைப்பு 'மோடிக்களை' மாத்திரம் கொண்டு சிரிப்பை உண்டு பண்ண முயல்வன.

இந்த நாடகங்களுடன் சில சமூக நாடகங்கள் எனப்படும். சில வரலாற்று நாடகங்கள் எனப்படும்; ஆயினும் இந்த வித்தியாசங்கள் எல்லாம் வேறும் புற நிலை அளவினவே.

ஒரு தொலைபேசி உரையாடலையோ, துவக்குச் சண்டையையோ நாம் வரலாற்று நாடகங்களில் எதிர்பார்க்கமுடியாது; அது உண்மையே. அதனால் என்ன? சமூக நாடகத்தில் இடம்பெறும் துவக்குச்சண்டைக்குப் பதிலாக, வரலாற்று நாடகத்தில் ஒரு வாட்சண்டையை வைத்து விடலாம். புராண நாடகமானால், தோலைபேசிக்குப் பதிலாக அது போன்ற ஒரு மாயக் குழலையோ, மந்திரக் குறளியையோ இடம்பெறச் செய்யலாம். ஆகவே, சமூக நாடகங்கள் என்றும், வரலாற்று நாடகம் என்றும் இவற்றைப் பிரித்துப் பார்ப்பதிலும் அர்த்தம் அதிகமில்லை. இவற்றின் அடிக்கருத்துக்கள் எல்லாம் அனேகமாக ஒரே போக்கானவைதான். செக்குமாடு போல ஒரே தடத்தில் ஓடிச் செல்லும் இத்தகைய ஆடல்களை தயாரிப்பாளர்கள் தயாரித்துத் தருகிறார்கள். நாடகரசிகர்களும் இவற்றைப் பார்த்துப் பொறுத்துக் கொள்கிறார்கள்; அலுப்போ சலிப்போ அடைவதாகக் காணோம், அதுதான் விந்தையிலும் விந்தை!

III

மூன்றாவது வகையான நாடகங்கள், இந்த நாட்டுக்கென்று ஒரு புதிய நாடக மரபை ஆக்கவேண்டும் என்ற துணிதிறன் மிக்க கலைஞர்களின் மத்தியிலே தோன்றுகின்றன. இக்கலைஞர்களுடன் பலர் தமது பலங்களையும் பலவினங்களையும் நன்கு உணர்ந்தவர்கள். பல்வேறு காலங்களிலும், பல்வேறு இடங்களிலும் தோன்றியுள்ள தலை சிறந்த நாடகப் படைப்புக்கள் பற்றி, ஓரளவுக்கு அறிந்தவர்கள். நவீன உலகின் நாடகமேடைகளில் இடம்பெறும் கலை உத்திகளையும், அவை எந்த நோக்கத்துக்காக, எப்படியெய்யப்படையெல்லாம் கையாள்படுகின்றன என்பதையும் விளங்கிக் கொண்டவர்கள்.

இந்த நாட்டு வாழ்க்கைக் களத்தினின்றும் பிறப்பெடுக்கும் அடிக்கருத்துக்களைக் கையாண்டு, உலக நாடக உத்தி

முலவளங்களையும் தடையின்றிப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, எங்கள் பழமரபுகளிலுள்ள 'பட்டகொப்புகளை' ஒடித்தெறிந்து விடும் தைரியமும் இருந்துவிட்டால், சமூக நாட்டுக்கெனத் தனியானதொரு தமிழ் நாடக மரபைப் படைத்துவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை உடையவர்கள், இந்தக் கலைஞர்கள். இந்தவிதமான கலைஞர்கள் ஒரு சிலரின் நடுவிலே தான் நமது நாடகம் தலையெடுப்பதற்கான நம்பிக்கைக் குரிய சுபசூனங்கள் தென்படுகின்றன. இவர்களின் புண்ணியத்தால், விரல்விட்டெண்ணக்கூடிய சில நல்ல நாடகங்கள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அந்த நாடகங்கள் இவையிவையென்று இவ்விடத்திற்குறித்துக் கூறுவது அவ்வளவு முக்கியமன்று. நல்ல நாடகங்கள் மேலும் மேலும் எழுதுவதற்கான ஆலோசனைகள் சில வற்றை எடுத்துரைப்பது இங்கு பயன்தரும் எனலாம்.

IV

நாடகத்தின் ஒரு முக்கிய பண்பு செறிவாகும் எந்த இலக்கியப் படைப்புக்கும் இது சிறப்பைத் தரும் எனினும், நாடகத்துக்கு இது மிகவும் இன்றியமையாதது. இதனை அநேகமான எமது நாடக ஆசிரியர்கள் கவனிப்பதில்லை. உண்மையில் எம் நாடகங்களுடன் பெரும்பான்மையானவற்றில் உள்ள குறை செறிவின்மையே ஆகும். ஆதலால், செறிவு என்பது என்ன என்பதைச் சற்று விளக்குதல் நன்று.

நாடகத்தில் இடம் பெறும் ஒவ்வொரு சொல்லும், நாடகத்தின் உயிர்ப்பண்பை ஓட்டியதாக இருத்தல் வேண்டும். எந்த ஒரு சிறு சொல்கூட வின்கொல்லாக ஓழிதல் கூடாது. அவ்வாறு சிக்கனமாக—செட்டாக—இறுக்கமாக—உரையாடல்களை அமைக்கவேண்டும். சில இலக்கிய வகைகளில், 'மற்றொன்று விரித்தல்' என்ற விவகாரம் மன்னிக்கத்தக்கதாக அமைவதும் உண்டு. உதாரணமாக, நாவல்களில், சில சில இடங்களில், மற்றொன்று விரித்தல் சிக்கப்படுவதுண்டு. ஆனால் நாடகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வகையான வேண்டாத வேலை எதற்கும் இடம் இல்லை.

நாடக உரையாடலைப் பொறுத்தமட்டில் மாத்திரம்தான் செறிவு கவனிக்கப்படவேண்டும் என நினைக்க வேண்டாம். நாடகத்தில் இடம் பெறும் ஒவ்வொரு அசைவும் கருத்துள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமாகும். அங்கு இடம்பெறும் ஒவ்வொரு செயலும்

நாடகத்தின் மையக்கருத்துடன் தொடர்புடையதாக அமைந்து, அதன் முழுமைக்கும், நிறைவுக்கும் துணைநிறைவு வேண்டும். அவ்விதம் சொற்களையும், செயற்பாடுகளையும் ஊதாரித்தனமாக அள்ளி இறைக்காது மிகுந்த கவனத்தோடும், விழிப்புடும் செட்டாகவும், சிக்கனமாகவும் கையாள்வதே செறிவு என்ற அந்தத் தலைசிறந்த பண்பை நிச்சயப்படுத்தும்.

இவ்வாறான செறிவுக்க நாடகம், சிறந்த நாடகமாகவும் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்போதெல்லாம் கவிதை நாடகங்கள் சில எழுதப்பட்டு மேடையேறி வருகின்றன. மேடையேறுவனவற்றுள் அனேகமான கவிதை நாடகங்கள் வெற்றி நாடகங்களாகவும் அமைவதை நாம் அனுபவவாயிலாகக் காண்கிறோம். இந்த வெற்றிக்குப் பாதியும் காரணமாக உள்ளது, கவிதைக்கே இயல்பாயுள்ள செறிவு என்ற அந்தப்பண்புதான். கவிதையின் உயிரே செறிவுதான். வள வள வள வள என்று வார்த்தைகளை விரித்துக் கொண்டு போகாமல், செட்டாகவும், சிக்கனமாகவும் செறிவாகவும் எழுதப்படு

வதே கவிதையும் ஆகையால், கவிதை நாடகம் உரியவகையில் எழுதப்படும் போது அங்கு செறிவு என்ற பண்பு மிகவும் இயல்பாக அந்த நாடகங்களில் வந்து பொருந்தி விடுகிறது. இதனால், அந்த நாடகங்கள் வெற்றி நாடகங்களாகப் பரிணமிப்பதில் வியப்பெதுவும் இல்லையே!

ஆனால், நாடகம் எழுத முனைகிறவர்கள் எல்லாரும் கவிதை நாடகமாக எழுதுங்கள் என நான் சொல்வதாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். நாடகம் கவிதையிலும் அமையலாம் வசனத்திலும் அமையலாம். கூத்து மரபின் வழிபட்டதாகவும் அமையலாம்; வேறு எந்த மரபின் வழிபட்டதாகவும் அமையலாம். எத்தகைய நாடகமாயினும், அதில் இடம் பெறும் ஒவ்வொரு சொல்லும், ஒவ்வொரு அசைவும் தேவைநோக்கி, மிக்க கவனத்துடன், நுணுக்கமாக அமைக்கப்படல் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நாடகம் வெற்றி நாடகமாக அமைவதற்குத் தடையேதுமில்லை. தமிழ் நாடக இலக்கியமும் பீடுநடையுடனும் பெருமிதத்தோடும் வளரும்.

VISIT

BEFORE GOING ELSEWHERE

M. PONNAMPALAM & SONS

Manufacturing Jeweller & Diamond Merchant
Workmanship Guaranteed.

OUR MOTTO IS HONESTY & PROMPTNESS

நவநாகரிக நகைகளும்
தங்கப்பவுண், வைர, வெள்ளி நகைகள்,
இரத்தினக்கற்கள், வைரக்கற்கள்
முதலியன எங்களிடம் கிடைக்கும்.

ஓடர் நகைகள் குறித்தகாலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து கொடுக்கப்படும்.

மு. பொன்னம்பலம் அன் சன்ஸ்

215, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பிறையொரு காலம் முழு நிலவாகும்.

மு. பொன்னம்பலம்

(1)

எத்தனை எத்தனை புதுப்புது ஆண்டுகள் இத்தனை நாளும் தோன்றி மறைந்தன அத்தனை ஆண்டின் பிரசவ வெளியும் புத்துல கென்னும் பிறையெழக் கண்டன பிறையொரு காலம் முழுநில வாகும் முழுநில வொருநாள் ஒழுகிற போது அளியென மொய்த்து நிலவொழுக் குண்ண அத்தனை ஆண்டும் ஆவல் விழைந்தன

புத்துடை அணிகள், புதுத்தொழில் நுட்ப வித்தைகள் என்று விதம்விதமாக காலப் பொலிவுக் கேற்ற விதத்தில் கோலம் புனைந்து நள நடந்தும் கடகட வென்ற இசை வளத்தோடு நடையரில் மாட்டு வண்டியில் வந்தும் விசுக்கென விரையும் மோட்டரில் ஏறி தனக்கு மினுக்குக் குலுக்கொடு வந்தும் பொதிகள் சுமந்த ரயிலதன் மேலும் பட்டென விரையும் ஜெட்டுகள் மேலும் பறக்கும் தட்டு, சற்றலைற் அப்பலோ இப்படி எத்தனை ஊர்திகள், உந்துகள் அத்தனை மேலும் வந்தன, ஏறி.

வந்தவை எல்லாம் வான்வெளி நோக்கி விநாயக தந்தம் போல மிதந்த பிறையொரு ஒளியில் குறியை வரித்தன பிறையொரு காலம் முழுநில வாகும் முழுநில வொருநாள் ஒழுகிற போது "நாங்கள் இருந்து தேவ்வதை உண்போம்" என்றொரு யதார்த்த முன்விதி போட்டு காத்துக் கிடந்தன ஆண்டுகள் ஆனால்—

போர்த்த நிலையிலே நிலவு மிதந்தது! நிரை ஒரு நாளும் விலகிட வில்லை குறைமதி ஒன்றே இன்னும் தொடர்ந்தது

பிறையினி எப்போ முழுநில வாகும்? குறைமதி எப்போ பிறையினிக் கொள்ளும் பார்த்துப் பார்த்து விழிகள் அலுத்தன கேட்டுக் கேட்டுக் குரல்கள் மரத்தன

அப்பொழு தெல்லாம் அடிக்கடி சிலபேர் முழுநில வொன்றைக் கண்டதாய்ச்சொன் அன்றொரு நாளாம், அரச நிழலில் [ரொ முழுநில வொன்று தோன்றிய தென்றூர்

பின்னொரு நாளாம் மாட்டுக் கொட்டிலில் முட்டித் தயிர் போல் முளைத்தது என்றார் இன்னொரு நாளாம் "இவ்விரு" மலையின் இருட்குகை யுள்ளே வெளித்தது என்றார் தக்ணை சுரத்தில் தெரிந்தது என்றார் அண்ண மலையில் எழுந்தது என்றார் புதுச்சேரிக்குள் பொலிந்தது என்றார்

ஆயினும் இவையோ அவ்விடந் சென்று போயதைப் பார்க்க விரும்பிய தில்லை தூர வெளியில் மின்னிய பிறையின் ஓரங்களையே பார்த்துக் கிடந்தன

பார்த்துப் பார்த்துக் கிடந்தவை சுற்றில் ஆத்திர முற்றே ஆவல் முதிர்ந்தோ கீற்று நிலவுக் கேற நினைத்தன கிளரா மதியின் முழுநில வுண்ண கீற்று நிலவுக் கேற நினைத்தன ஏறுதற் காண எழுச்சிகள் நடந்தன ஆறி அமர்ந்து அளவுகள் வைத்து கூட்டிக் கழித்து ராட்டினம் செய்து வாய்த்த முகூர்த்த வேளையில் ஒருநாள் ஏறி மதியில் வாகை புனைந்தன! வாகை புனைந்தன! வாகை புனைந்தன! வாகை புனைந்தன!

ஆயினும் அங்கே—
மனதில் வரித்த முழுநில வெங்கே? எண்ணி யதார்த்த முன்விதி போட்ட முழுநில வங்கே ஒழுகிய துண்டா? மேடும் பள்ளமும், மிகப் பெரும் வானப் பாறைகள் விழுந்த போறைகள்! ஏதோ கதிர்ச் சுழியோடிய குழிகளாய்! எந்த உயிர்களுக்கான சுவடுமே இல்லை

ஏறி அமர்ந்த ஆண்டுகள் எல்லாம் ஊறிய வெறுமை நெஞ்சை உறுத்த தூரத் தெரிந்த வாளை விளித்தன வாளை விளித்த வேளையில்

அங்கே —

பூமிப் பிறையின் புன்னகை கண்டன! முழுநிலா மீதில் ஏறிய போதும் கிளரா மதியின் கீற்றுத் தொடர்ந்தது! குறைநில மென்றே முழுநில மாகும்? பிறையினி மென்றே பிறையினிக் கொள்ளும் பார்த்துப் பார்த்து விழித்தன ஆண்டுகள்? பார்த்துப் பார்த்து விழித்த

ஆண்டுகள்—

பூமியை நோக்கி மீண்டும் இறங்கின!

(2)

இறங்கிய ஆண்டுகள் என்ன நிகழ்த்தின? உறங்கிய மதியை முழுநில வாக உலகம் எங்கும் எழுப்ப நினைந்தன தாரத் தெரிந்த வான வெளியில் அரைக்கண் திறந்து தூங்கிய மதியை முழுப்பொலி வோடு காண விழைந்தன ஆழக்கிணற்றில் சிற்றலை நடுவே துண்டுகள் விழுத்தித் துவழும் மதியை பூரண நிலையில் காண விரும்பின எனவே—

அரச நிழலிலும் அண்ணாமலையிலும் மாட்டுக் கொட்டில்—மலைக்குகை யுள்ளும் தக்ணை சுரத்திலும் புதுச்சேரியிலும் தோன்றிய பொலிவின் காரணம் அறிய ஆண்டுகள் எல்லாம் கூடி முயன்றன

கேள்வி நியாயக் கிளர்வு முனைந்தன அவைபல ஈன்ற முடிவின் பலனாய் அகமுறை அறிவியல் நிறுவப் பட்டது அகமுறை அறிவியல் தனக்கே யுரிய விதிகள் இயற்றி நெறிகள் வகுத்தது

புறவெளி மேய்ந்து திரிசிற பூதம் ஐந்தை அடக்கும் அறிவியலோடு அகவெளி யுள்ளே அலைந்து திரியும் ஐந்தை அடக்கும் வழிகள் பிறந்தன காலம் இடங்கள் என்று பிணித்த

நூல்வலை முன்னே முட்டிய அறிவின் கேவல நிலையை மோதி அறுத்தன சார்பு நிலைக்குள் சிக்கிய மனதை பேர்நிலைக்குள்ளே பாய்ச்சத் தொடங்கின இரைந்து திரியும் கறங்கை மடக்கி பாயை விரித்து தோணி எழுந்தது கறங்கை அடக்கக் கற்றன ஆண்டுகள் கறங்கை அடக்கக் கற்றதும், மனமாம் குரங்கு விழுந்து! குளறி இறந்தது! குரங்கு விழுந்தது குரங்கு விழுந்ததும் குரங்கி லிருந்து தோன்றிய மனிதப் பழங்கதை யெல்லாம் பாறி விழுந்தன! பழங்கதை யோடு பற்றி வளர்த்த கிளைக்கதை தத்துவம் வழக்கொழிந் தோடின! புதுக்கதை ஒன்று பூக்கத் தொடங்கிற்று.

அகம் புறம் என்னும் பிரிவுகள் மருவ இடம் வலம் நடுவு என்பவை தேய காலம் இடங்கள் யாவும் கரைய பாழ்வெளி யாமப் பேர்நிலைக் குள்ளே வாழ்வெளி யாமப் பூரணி நின்றாள்! பூரணி! தாயே! பூவுலக காளும் காரணி! நிலவே! கதிரொழுக் காளே! குழந்தாய் கோதாய் குமரே உலகின் அமரே நிறைவே அமுதே விடமே! ஹர ஹர தேவ, ஹர ஹர வென்று பரவின வாழ்த்து பரவின இந்தப் பதியினை ஆண்ட விதியினி மாற!

(3)

ஆண்டுகள் புன்னகைதோன்ற வளர்ந்தன.

“இலக்கிய விமர்சகன் இலக்கியம் என்ற அளவில் பேராசைக்காரனாக இருந்துதான் ஆகவேண்டும். காவலில் ஐக்கிரதை உள்ளவனாக போலி எதையும் இலக்கியச் சோலைக்குள் அனுமதிக்கா நவனாகவும் இருக்க வேண்டும்”

நீர்வளையங்கள்

- சண்முகம் சீவலிங்கம் -

இன்று மிகத் துயர் உற்றேன்,
என் இனிய நண்ப,
இவ்விரளின் நிலவொளியில் என்னுடன் நீ இருந்தால்
வெண்பனியின் துளி சொட்டும்
பூங்கொத்தைப் போன்று விம்முகிற என் நெஞ்சில்
ஆறுதல்கள் தருவாய்.

'இன்று, இந்த மிகச் சிறிய சம்பவத்திற்காக
இவ்விதமோ துயர் உறுதல்'
என்று நினைப்பாயோ?

இன்றளவும் வாழ்ந்துள்ளேன்;
எனினும் எனதன்ப,
எனது மனம் பூஞ்சிட்டின் மென் சிறகுத்தாவல்,
என் பாதம்,
இடர் கல்லில் அழுந்தாத ரோஜா,
என் நண்பர் மிக இனியர்;
சுடு சொல்லை அறியார்;
கண்ணிரின் துளிபோல
காலம் எனும் நதியில் கலப்பதற்கே உயிர் செய்த
காதல் உரு ஆனார்.....

போகட்டும்.....
இன்று முதல் கரப்புகளை வாங்கிப் புசிக்கின்றேன்,
அதற்கென்ன!.....
என்மனதை, என்றும்
நோகாது வைத்திருக்க வேண்டுமென எண்ணேன்;
நொந்தவர்தான், வாழ்க்கையிலே சாதனைகள் செய்தார்.
ஆதலினால்,
என் மனதைக் கல்லாக்கிக் கொள்வேன்,
அம்புவரும்;
அது முறியும்;
நான் நடந்து செல்வேன்.
ஏகமும்,
தாம் என்று எண்ணுபவர் மாள்வார்
இப்பெரிய உலகினிலே எத்தனைபேர் உள்ளார்!
ஆகாய விதியிலே
என் நெஞ்சைக் கிள்ளி அத்தனையும் இட்டதுபோல்
மின்னுகிற
வெள்ளிப் பூ அனந்தம் என்பதைப் போல்
தினம் மேதை பூப்பார்;
பூச் சிவந்த சேவல்,
ஒரு நாள்
இரவு
கூவும்,
என் இதயம்,
இப் பரந்த வான் முழுதும் ஆகி இருப்பதனை
ஆர் அறிவார் என் இதய ஊற்றே?...'

என் எதிரில் தெரிகின்ற வான்முழுதும்,
இந்த இரவெல்லாம் ஒளிர்கின்ற கற்கண்டுத்தாலும்
பொன்னிதயம், என்னுள்ளே,
நெடுஞ்சரங்கமாகிப் பூக்கின்ற அழகைத்தான்
ஆர் கண்டார் அன்ப?

விண்வெளியில்
உதிர்ந்துள்ள இவ்வெள்ளிப் பூக்கள் மீது யான்
அடிவைத்து நடக்கின்ற போதில்,
“என்ன இவன் அழகு”
என்று இவர் வியந்து கொள்ளும்
இனிய பொற்காலம் ஒன்று வந்திடுமோ?—
அல்லால்,
இன்றிரவு,
இதோ வெளியில்,
எம் கிணற்று வாழை இலைகளிலே,
நிலவினிலே,
பணித்துளிகள் பட்டு,
‘இச்’
என்ற முத்தத்தின் ஒலியுடனே
அவைகள் இழிந்து
நிலம் சொட்டுவதைப் போல் மறைந்து போமோ? —
—?

அச் - செ - ய - லு - ம் -
எனக்கு மிக உவப்புளதே - ஆகா!
அலை கடலும்,
புவி முழுதும்,
அருமை உயிர்ச்சிட்டும்,
சப்திக்கும் ஒருங்கமைந்த ஓசையில்
என் குரலும் சங்க மிக்க
என் இயல்பை நான் பாடுகின்றேன்
இச்சை மிகும் கருதியினை
இதலின்று வேறாய் எழுப்புகிற நரம்புகளை
நாம் முறித்து வைப்போம்;
எச்சிறிய புல்லும்.
அதன் இயல்பினிலே முழுமை,
இடுகாடபுல் முளைக்கின்ற கழனிபுல் ஓர் அநகை!
அப்படியே நாம் ஆனோம்,
அதோ இந்த நிலவில்
அகன்ற இலைவாழையிலே பனிசொட்டும் சிதம்,
‘இச்’
என்ற ஒலியுடனே எழுகிறது மீண்டும்;
இனி என்ன!
போய் துயில்வன், என் உயிரின் கண்ணோ.

அரியத்தின் அக்காவுக்கு

குப்ரீழால் ஐ. சண்முகன்

அரியத்தின் அக்காவுக்கு ...

எப்படி இந்தக் கடிதத்தை எழுதத் தொடங்குவதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எவ்வளவோ நேரம் சிந்தித்தும் ஒரு முடிவுக்குவர என்னால் முடியவில்லை. கொஞ்சநேரமென்றாலும்—நீ என்னுடன் பழகிய அந்த மகத்தான உணர்ச்சிகரமான நேரத்தைக் கொண்டு எப்படி உன்னை அழைக்கலாமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. உன்னை அன்புள்ள சகோதரியென்று விளிக்கவும் என்னால் இயலும்; அன்புள்ள ... என்று விழிக்கவும் என்னால் இயலும். உன் பெயரைச் சொல்லி உரிமையோடு அழைக்கவும் என்னால் முடியும். ஆனால், நீ உன் பெயரை, எனக்குச் சொல்லவில்லை. எனனை நீ எப்படிப் பாவித்தாய்—ஒரு உடன்பிறவாச் சகோதரனாகவோ அல்லது நீ உள்ளன்புடன் நேசிக்கும் ஒருவனாகவோ, அல்லது எப்போதோ ஒரு முறை சந்தித்து மறந்து விடக்கூடிய, எதுவித உறவுகள், பந்தபாசங்கள் அற்ற ஒரு மூன்றாம் மனிதனாகவோ—எப்படி நீ பாவித்தாய் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி நீ ஒரு வித தொடர்பை வகுத்து என்னோடு பழகியிருந்தால் அந்தத் தொடர்புக்கேற்ற—அந்தத் தொடர்பைப் பாதுகாக்கக்கூடிய—அந்தத்தொடர்பின் உணர்ச்சிகள் நிறைந்த குரலில் நான் அழைத்திருக்க இயலும். அந்த மனநிறைவில் நான் நிம்மதிகாண முடியும். நீ எப்படி, என்னை அழைக்கிறாயென்பதல்ல எனக்கு முக்கியம்; இந்த உலகில் நான் வாழக்கூடிய நீண்டகாலத்தில்—ஒரு சில நேரப்பழக்கத்தில்—என்மனதில் ஒரு உணர்ச்சியை, ஒரு குளிர்ச்சியை, ஒரு கிளுகிளுப்பை ஏற்படுத்திய உன்உறவுதான் எனக்கு முக்கியம். அது எப்படியிருந்தாலும் எனக்கு அக்கறையில்லை.

ஆனால், நீ மொழியளவில் சொல்லக்கூடிய அல்லது எழுதக்கூடிய ஒருவித உறவுகளையும் ஏற்படுத்தாமல்—அதே நேரம் உன் உயிரினால், உணர்வினால் ஏதோ ஒரு உறவை ஏற்படுத்தியவனைப் போல கண்கள் கலங்க, குரலடைத்து நெஞ்சம் குலங்க, பீறிட்டுவரும் அழுகையை வலிநடக்கி ஒரு செயற்கைப் புன்முறுவல்

காட்டி, கரங்களைக் கூப்பி, 'வணக்கம், வருகிறேன்!' என்று விடைபெற்றாயே?

நான் கண்கள் கலங்க, உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டாது—மரமாய்—கல்லாய் தலையசைத்து விடைகொடுத்தேனே...?

எந்த உறவுக்கு இந்த உணர்ச்சி வரும்?

அந்த உறவு—அல்ல—அந்த உணர்ச்சிகளைத்தந்த உன்னுடைய உறவை நான் நாடிநிற்கிறேன். அதற்காக கரங்குகின்றேன். அதனால்தான் இவ்வஞ்சலை வரைகின்றேன்.

இதை எழுத உட்கார்ந்தபோதுதான், உன்னை எப்படி விளிப்பது என்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டது. ஒரு முடிவுக்கும்வரமுடியாமல் நான் நீண்ட நேரம் சிந்தித்தேன். நீயும், நானும் பழகிய குழல் மனத்தரங்கில் விரிய—நீண்ட பஸ் கியூவில் உனக்கும் எனக்குமிடையில் கள்ளங்கபடமற்ற சின்னஞ்சிறிய சிறுமியாய் உன் தங்கை—அவள்தான் அரியம்; சிரித்த காட்சி என் மனத்தரங்கில் மின்னுகிறது.

அவளால்தானே உனக்கும் எனக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவளால்தானே இந்த உறவு—பிரிய வேண்டுமென்று அறிந்திருந்துங்கூட, பிரியும்போது மனதில் வேதனைக் குமைச்சல் எடுக்குமென்றும் தெரிந்திருந்துங்கூட, அதாவது தவிர்க்க வேண்டிய உறவேன்று புரிந்திருந்தும் தவிர்க்க முடிவாத உறவாக ஏற்பட்டது.

அதனால் அவள் பெயரைக்கொண்டே உன்னை விளிக்கிறேன். அரியத்தின் அக்காவே என்று அழைப்பதிலேயே ஒரு மனநிறைவை—ஒரு உறவுத் தொடர்பின் உணர்ச்சி இழையைக் காண்கிறேன்.

அரியத்தின் அக்காவே ...

நீ எங்கிருந்தாலும் எனது வணக்கங்கள் உன்னைச் சேரட்டும். 'வாழ்க்கை ஒரு விபத்தென்று' எங்கோ படித்த ஞாபகம். எமக்கு எதிர்பாராமல் நடக்கும் விபத்துக்களின் தொகுப்புத்தான் வாழ்க்கையென்றால், நீயும் நானும் சந்தித்ததும் ஒரு விபத்துத்தான். அந்த விபத்தின் விழைவாக என் நெஞ்சம் குமையக் குமைய, உன்னை நினைத்து வேதனையுடன் அழைவக்

கிறாயே; அதுதான் என் வாழ்க்கையா? என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் உன்றினைவில் சித்திரவதைப்பட்டதான் வேணுமா? அரியத்தின் அக்காவே.... என்னைச் சித்திரவதை செய்யாதே; ஏதாவதொரு உறவுத் தொடர்பில், உணர்ச்சிக் குரலில் என்னை அழைத்து, எனக்கு ஆறுதல் சொல்லமாட்டாயா? உனது உள்ளத்திலிருந்து வரும் உணர்ச்சி தோய்ந்த உறவுத்தொடர்பில் நான் காலாகாலமாக மனநிறைவுகாண நீ தயவு செய்து வழிபுரிய மாட்டாயா?

'நாம் சந்திக்கின்றோம்; அன்பு செய்கின்றோம்; பிரிகின்றோம்; ஒவ்வொரு மனித மனதில் சோககீதமே 'இதுதான்' என்று ஒரு ஆங்கிலக் கவிஞன் பாடினான். அவனின் இந்த ஆத்மார்த்தமான—அழகிய கவிதைவரிகளை நினைத்து நான் உன்னை மறந்துவிட்டதான் முயல்கிறேன். உனது உறவை—அது எத்தகைய உறவு என்று கூட—அதை நாடி நிற்கும் என் மனதை—உள்ளத்தை—சித்தத்தை—இல்லை என்னையே வலிந்தடக்கத்தான் முயன்று பார்க்கிறேன். எப்போதும் நான் அதில் தோல்வியையே காண்கின்றேன்.

உன்னை மறந்துவிட்டனென்ற நினைவில், நான் வீதியில் நடைபோடும் போது, அழகிய ரோசாவில் நீ நின்று அழுகியாய்; உன்னை மறந்து விட்டேனென்ற நினைவில் ஏதாவது பாடலை நான் முணுமுணுக்கும்போது அந்தப் பாடலில் இளையோரும் சுருதிபாய் நீ நின்று உன் சோகக் குரலைக் கொடுக்கிறாய்; உன்னை மறந்துவிட்டேனென்ற நினைவில் நான் ஆண்டவனை வணங்கும்போது, வரங்கேட்கும் பாவனையில் நீ என்னைப் பார்க்கின்றாய்; உன்னை மறந்துவிட்டேனென்ற நினைவில் நான் ஏதாவது படிக்க முயலும்போது, கண்களில் ஏதோ உணர்ச்சி மிளிர்வுடன் நீ நின்று பாடத்தை மறைக்கிறாய். என் நனவிலும்—கனவிலும், 'விழிப்பிலும், உறக்கத்திலும் நீயே நிறைந்து நின்று என்னை வாட்டுகின்றாய்.

அரியத்தின் அக்காவே....

உனக்குத் தெரியாமலே நீ ஏன் இப்படியெல்லாம் என்னை வாட்டுகின்றாய். உனக்குத் தெரியாமலே நீ ஏன் என் நெஞ்சத்திரையில் மின்னுகின்றாய். எனக்குத் தெரியாமலே நானும் உன் மனத்தரங்கில் இடம் பிடித்திருக்கின்றேனா. அப்படிப் பிடித்திருந்தால், அந்தப் பிடிப்பின் அர்த்தத்தில்—அந்த உறவுத் தொடர்பின் உணர்ச்சியில்—ஒரேயொரு முறையாதல் உன் குரலையெடுத்து என்னை அழைக்கமாட்டாயா?

அப்படி அழைப்பதன்மூலம் எப்படியாதல் ஏதாவொரு உறவுத் தொடர்பை என்னுடன் ஏற்படுத்தமாட்டாயா.

நீ அப்படிச் செய்யமாட்டாய்; அது எனக்குத் தெரியும்.

'ஏன்' என்ற கேள்விக் கொளுக்கியில் பிடித்துப் பிள்ளைக்கிப் பார்க்கிறேன்.

புலர்ந்தும் புலராத காலை வேளை; வைகறை இளம்பனியின் மெல்லிய தூய்மையான குளிர்ச்சியில், சலசலத்தோடும் மாணிக்க கங்கையில் நீராடி, அந்தப் புனித உணர்வுடனே ஆண்டவனை வழிபட்டு மீண்டும் எமது உத்தியோக வாழ்வு என்னும் இயந்திரமயமான வாழ்வை நோக்கிப் புறப்படுவதற்காக நானும், நண்பர்களும் பஸ் நிலையத்திற்கு வருகின்றோம். இரண்டு தினங்களாக, பச்சைபரந்து உயர்ந்திருக்கும் மலைச்சூழலில், வசந்தக் குறுகுறுபில் சிரிக்கும் மரச்சோலைகளில், மஞ்சளாய்ப் பூத்து மணத்து நிற்கும் கொன்றை மலர்ப்பரப்பில், சலசலத்தோடும் மாணிக்க கங்கையில், புனித ஆலயத்தை தரிசித்த மனப்பக்குவத்தில், சாதிமத பேதமில்லாமல் மொய்த்துநின்ற சனக்கூட்டத்தில்—வாழ்ந்த வாழ்வை—அந்த இனிமையான வாழ்க்கையோட்டத்தை விட்டுப் போகிறோமே என்று ஏக்கத்துடனேயே நானும் நண்பர்களும். பஸ்நிலையத்தில் நின்றோம்.

'இனி எப்போது நாம் சுதிர்காமத்திற்கு வரப்போகிறோம்' என்கிறான் நண்பன் பாலச்சந்திரன்.

'வாழ்க்கையில் தரிசிக்க வேண்டிய ஒரு தரிசனம் நன்றாக முடிந்துவிட்டதே' என்று கூறி நிம்மதிப் பெருமூச்சுவிடுகிறான், வைதீகப் போக்குடைய நண்பன் பாலு.

'எமது இயந்திர மயமான வாழ்வை விட்டு, இதேபோன்ற அருமையான இயற்கைச் சூழலில், காலாகாலமாக அமைதியாக வாழ எங்களுக்குக் கிடையாதா' என்று ஏங்கினான் என்னை நன்றாக அறிந்து கொண்ட என் அறைநண்பன் 'பரி' என்கின்ற பரிபூரணைந்தன்.

நான் சிரித்தேன்; வெறுமே சிரித்தேன் ஒவ்வொரு மனித மனதிலும் எத்தனை எத்தனை விதமான ஏக்கங்கள். அந்த ஏக்கங்களின் தொகுப்புத்தானே வாழ்க்கை. வாழ்க்கை என்பதே ஏக்கங்களின் சிதறல்தானே என்ற அனுபவரீதியான உண்மையை மீண்டும் அசைபோட்டு, வெறுமே கிரித்தேன்.

அழகு போர்த்துக்கிடக்கும் அந்தச் சூழலில், பச்சை போர்த்துக்கிடக்கும் மலைகளில் ஏறி உலாவ எனக்கும் ஆசைதான்; சலசலத்தோடும் மாணிக்க கங்கையில் எப்போதும் மூழ்கி மூழ்கிக் குளிக்கவும் ஆசைதான்; உடலை மெதுவாகத்தடவி இதம் கொடுத்துணரும் கொன்றைப்பூ வாசனை நிறைந்த தென்றலை நுகர எனக்கு என்றும் ஆசைதான். மாலை மங்கும் நேரத்தில்—மேற்கே உயர்ந்து நிற்கும் மரங்களுக்கப்பால், தங்கச் சூரியன் பளபளத்துக் கொண்டு—மரஇடைவெளியினூடாக இடையிடையே மஞ்சள் வெயிலைப் பரப்பிப் பூக்கோலம் போடும் அந்த அழகைப் பார்த்துப் பார்த்து கவிதைபாட எனக்குக் கொள்ளையாசைதான். வைகறையின் இளம் குளிரில் மாணிக்ககங்கையில் மூழ்கி முருக சன்னிதானத்தில் நின்று, அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழை உருக்கமாக மெல்லிய குரலெடுத்துப்பாட எனக்கு என்றும் ஆசைதான். மத்தியானத்தின்பின் மேகங்கள் திரண்டு இருள்—காற்றுப்பலமாக அடிக்க மர இலைகளும் கொன்றைமரப்பூக்களும் பொலபொல வென்று உதிர்—பறவைகள் ஆரவாரம் செய்துகொண்டு பறக்க—மதிய உணவுண்டகளைப்பில் இராமகிருஷ்ண மடத்துப் பனிங்குத்தரையில் படுத்துக் கொண்டு—எமது பழைய ஏமாற்றமான சோக நினைவுகளில் மனத்தைச் செலுத்தி உலகத்து அழகிய காவியங்களில் வரும் சோக சீதங்களையெல்லாம் உணர்ந்து—நயந்து—அனுபவித்துப் படிக்க எனக்கு எப்போதுமே ஆசைதான்.

ஆனால் இந்த ஆசைகளெல்லாம் நிறைவேறுதென்று எனக்குத் தெரியும். அவ்வளவுதரம் அந்த இயந்திரமயமான வாழ்வில் நாம் கட்டுண்டு இருக்கிறோம். அந்த வாழ்க்கையை உதறித்தள்ள எமக்குத் துணிவில்லை. துணிவிருந்தாலும் எங்கள் குடும்பச் சமூகச் சூழல் அதற்கு இடந்தரப்போவதில்லை.

எனவேதான் நான் வெறுமே சிரித்தேன்.

“என்ன புலவர்! ஒன்றும் பேசாமல் சிரிக்கின்றாய்” என்றான் பரி.

“என்னத்தைப் பேசுறது?” என்றேன் நான்.

உனக்கும், எனக்கும் இடையில் நின்ற உன் தங்கை, அரியம் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தாள். என்னைச் சுட்டிக்காட்டி உன்னிடம் ஏதோ சொன்னாள். நீயும் என்னைத்

திரும்பிப் பார்த்து, ஒரு அரைப்புன்னகை காட்டி முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டாய்.

“உலகத்தில் பேசுவதற்குத்தான் எவ்வளவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றனவே” என்று நீ உன்பாட்டிலேயே சொன்னது எனக்குக் கேட்டது.

“உலகத்தில் பேசுவதில்தான் வாழ்க்கை இருக்கிறது” என்று சிலர் நம்புகிறார்கள். மனிதன் தோன்றிய ஆதிநாளிலிருந்தே பேசிக்கொண்டுதானே இருந்திருப்பான். பேசிப் பேசிப்பேசியே தன்வாழ்வைக் கழித்திருப்பான். இன்னமுந்தான் அந்த பேசுகிற வாழ்க்கையில் அவனுக்குச் சலிப்போ, களைப்போ ஏற்படவில்லைபோலிருக்கிறது” என்றேன் நான் என் நண்பனைப் பார்த்து.

அவன் மௌனமாக ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான்.

அப்போது நீ என்னை நன்றாகத் திரும்பிப்பார்த்து முழுதாகச் சிரித்தாய். உன் அதரங்களைப் பவ்வியமாகத் திறந்து “உன்மைதான்” என்றாய். அப்போது நான் அர்த்தத்துடன் சிரித்தேன்; நீயும் சிரித்தாய்.

உன்னுடன் நான் சிரித்துக் கதைப்பதைக் கண்ட என் நண்பர்கள் ஏதோ உந்தலினால் உஷார் கொள்கிறார்கள். உலகத்து விடயங்கள்—நுட்பங்களை எல்லாம் தாங்கள் முற்றுமுழுதாக அறிந்தவர்கள் போலவும், பெரிய ஹாசிய மன்னர்களைப் போலவும். அழகு இராசாக்களாகவும் தம்மை உருவகித்துப் பேசினார்கள்; பலத்துச் சத்தமிட்டுச் சிரித்தார்கள். நீ மீண்டும் மௌனமாகாய், அந்த அல்லோல கல்லோலத்தில் பஸ்நிலை தரணென்றுடன் மோதுண்டு நண்பன் பரியின் தலையில் காயமேற்பட்டபோது, எதுவித உறவுகள் பந்த பாசங்களற்ற ஒரு மூன்றும் மனிதனைப் போல நீ அவனது காயத்தைப் பற்றி விசாரித்தாய்; உன்னுடைய தங்கையும் விசாரித்தான்; உன்னுடன் வந்த உன்குடும்பத்தவர்களும் விசாரித்தார்கள்.

நீண்ட நெடு நேரத்தின்பின், மாத்தறை நோக்கிச் செல்லும் பஸ் வந்தது.

உனக்கும் உன் தங்கைக்கும் நடுவில் பின்புறமாக நான் உட்கார்ந்து கொண்டேன். என் நண்பன் ஒருவன் பஸ்சின் பிற்பகுதியிலும், மற்ற இருவரும் பஸ்சின் முற்பகுதியிலும் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். எனக்கருகில் நீயும் உன் தங்கையும், உனதாயும் உட்கார்ந்திருந்தபடியால், எப்

போதாவது சந்தித்துப் பிரியும் மூன்றும் மனிதனைப்போல உன் குடும்பம், சூழல், தொழில் என்பனபற்றி விசாரித்துக் கொண்டேன். பேச்சுவாக்கில் உன்தங்கையின் பெயர் அரியமென்றும், உனது ஊர், வீட்டுச் சூழல் என்பனவற்றையும் அறிந்து கொண்டேன்.

பஸ் தன் பயணத்தை ஆரம்பித்ததும் நான் என்னை மறந்தநிலையில் இயற்கைக் காட்சிகளில் மனதைப் பறிகொடுத்திருந்தேன். வரண்ட அம்பாந்தோட்டைப் பகுதியின் உப்பளங்களையும், பற்றைக்காடுகளையும், எங்காவது தென்படும் ஒற்றைப் பனைமரத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். நீர் நிலைகளில் தம்மைமறந்து படுத்துத் தூங்கும் எருமைமாடுகளையும், சிறிய நீர்க்குட்டைகளில் குளிக்கும் கிராமியப் பெண்களையும், சிங்களக் கிராமியப் பண்பாட்டின் உயிர் துடிக்கும் நீண்ட துண்டுச் சேலைகளை அணிந்து விதியில் ஆங்காங்கே தென்படும் இளம் பெண்களையும் பார்த்து என்னை மறந்திருந்தேன்.

எப்போதாவது உன்னைத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, நீ சிந்தும் மோகனப் புன்னகையில் அப்போது ஒரு அர்த்தத்தை மெதுவாக உணரலானேன். அதனால் இயற்கையை மறந்து நான் உன்னையே பார்க்கத் தலைப்பட்டேன். நீ என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கும்போதெல்லாம் நானும் பதிலுக்குப் புன்னகைபுரிய முற்பட்டேன். நீ சிந்திய புன்னகைகளின் அர்த்தத்தை நான் புரிந்துகொண்ட ரீதியில், உன்னோடு உறவுத் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தில் நான் தவிக்கலானேன். பேச்சைப்பற்றி நான் முன்னர் சொன்னதை நன்றாகப் புரிந்து ஆமோதிப்பது போல நீ வாயால் பேச முற்படவில்லை. நானும் பேசவில்லை. நீ கண்ணால் ஏதோ பேசுவதாக நினைத்து, அந்தப் பேச்சின் சாரங்களை நான் எனக்குகந்த மாதிரிப் புரிந்து, அந்த ஆனந்தத்தில் திளைக்கலானேன்.

எப்போதோ ஒருமுறை சந்தித்து மறந்துவிடக்கூடிய, எதுவித உறவுகள்பந்த பாசங்களற்ற ஒரு மூன்றாவது ஆளாக பஸ் நிலையத்தில் என்னால் கனிக்கப்பட்ட நீ—பஸ் பயணத்தில் உணர்ச்சிகளும் உயிர்த்துடிப்பும் மிக்க உறவு கொள்ளக்கூடிய—உறவுகொள்ள வேண்டிய, ஒருத்தியாக என் மனத்தரங்கில் இடம் பெற்றாய். அப்போது உன் உறவை நான் நாடி நின்றேன். அதற்காக ஏங்கினேன்.

நீண்ட தூரப் பஸ் ஆதலால் வழியில் ஒரு பஸ் தரிப்பில் ஓய்வெடுப்பதற்காக பத்து நிமிடம் பஸ்நின்றது. ஓய்வெடுப்பதற்காகவும், அந்தச்சூழலை அவதானிப்பதற்காகவும் நானும் அவ்விடத்திலிறங்கி சிறிது உலாவலானேன். அப்போது பஸ்ஸின் முற்பகுதியிலிருந்த லெளகீக அனுபவங்கள் மிக்க என் நண்பன் பாலச்சந்திரன் உன்னைப்பற்றி நான் எதிர்பாராத சங்கதிகளைக் கூறினான். நீ அவனுடன் கண்களால் பேசுவதாகவும், அவனை அடைய விரும்புவதாகவும் அவன் சொன்னான். என்னுடன் மட்டுமே ஏதோ ஒரு உறவை நாடிநிற்கிறாய் என் நான் நம்பிய நீ, அவனுடனும் அப்படியான உறவை விழைகிறாய் என 'நான்' அறிந்தபோது என்மனம் அழுத்தது. நான் என் மனத்தரங்கில் கட்டிய கோட்டைகள் சிதைத்தது. உன்னைப்பற்றி என் மனத்திலிருந்த உயர்வான அபிப்பிராயம் தவிடுபொடியானது. உன்னைப்போய் உணர்ச்சிகளும், உயிர்த்துடிப்புமூன்றும் ஒருத்தி என்று நான் நினைத்ததை நினைத்து வெட்கினேன். பஸ்ஸில் ஏறியபோது மூன்றும் மனிதனைப்போல உன்னுடன் பேசியதை—பேசாமலே இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத்தலைப்பட்டேன். அதனாலேதான், நீ அதே உணர்ச்சிகளுடன், அதே உயிர்த்துடிப்புடன், அதே மோகனத்துடன், என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் நான் காணாதவன் மாதிரி, ஏதோ பெரிய யோசனைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவன் மாதிரி நடிக்கலானேன்.

அரியத்தின் அக்காவே ... ..

அதை இப்போ நினைத்து நான் வேதனைப்படுகிறேன்; கண்ணர்விடுகிறேன், உன்னுடன் உறவு கொள்ளத்துடிக்கிறேன்.

பஸ் பயணம் முடிந்து ரெயிலில் நான்களும் நீங்களும் ஒன்றாகவே பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். உன்னைப்பற்றி ஒரு மூன்றும் மனிதரிலும் சிறுமன மதிப்புக் கொண்டிருந்தபடியால் நான் உன்னைக்கவனிக்குவதில்லை; உன்னைப்பற்றி அக்கறை காட்டவில்லை. நிமிரும்போதெல்லாம் உன்னைச் சந்திக்கக்கூடிய கோணத்திலிருந்து பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்த நான், நீ என்னைப் பார்க்கலோ, நான் உன்னைப் பார்க்கலோ முடியாத கோணத்திலிருந்து ரெயிலில் என் பிரயாணத்தைத் தொடரலானேன். நீ இருந்த இடத்திலிருந்து நெளிந்து, வளைந்து, குனிந்து பார்த்தது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. பெண்களைப்பற்றி மற்றவர்கள் கூடாமற் சொன்னதையும்,

பெண் என்பவள் பெரிய புதிர் தான் என்ற அனுபவவார்த்தைகளையும்—நான் அனுபவ ரீதியாகப் புரிந்து கொண்டேனே என்று எண்ணி என் மனதில் கேலியாகச் சிரிக்க லானேன்.

அரியத்தின் அக்காவே .....

நான் உன்மையாகவே உன்னைப்பற்றி கேலியாக நினைத்துச் சிரித்தேன். உனது புனிதத்தை உணராது சிரித்தேன். காலம், சூழல், சந்தர்ப்பம் என்பனவற்றுக்கு ஏற்ப மாறும் சமுதாயச் சூழலில், பெண்களும் ஓரளவு சகசமாக எல்லோருடனும் பழக வேண்டும் என்று உணராமை யால் உன்னைத் தவறாக எடைபோட்டு, அதனால் என்னை நாளை பாராட்டி, ஒருவித 'நக்கிரமிடுக்கில்' நான் சிரித்தேன். அப்படிச் சிரித்ததற்கெல்லாம் இப்போது நினைந்து நினைந்து, உருகி உருகி அழுக்கின்றேன்.

றெயிலில் புதிதாக எனக்கு ஒரு நண்பன் அறிமுகமானான். கொஞ்சம் துடுக்கும், துடிப்பும் மிக்கவனான அவன் உன்னையே வைத்தகண் வாங்காமல் பார்க்க லானான். உன்னிடத்தில் அவன் மயங்கிக் கிடந்தான். 'என்னுடையதும், என் நண்பன் பாலச்சந்திரனுடையதுமான சகாப்தங்கள்' முடிந்து அவன் சகாப்தம் ஆரம்பமாகிறது; பாவம் ஏமாறட்டும்; நல்லாக ஏமாறட்டும் என நான் எனக்குள் நினைக் கலானேன். நான் விரும்பியிருந்தால் அவனை அவ்வாறு செய்யலாது, தடுத்திருக்கலாம். ஆனால் நான் அதை விரும்பவில்லை. அவன் வழியில் குறுக்கிட நான் முற்படவில்லை.

நிலக் கடலைகள் ஓங்காரித்துச் சத்தமிட்டுக் கொண்டே இருந்தன; கடலுக்கும்—றெயில் பாதைக்குமிடையில் ஒழுங்காக அழகாக குளிர் நிழல் பரப்பிநின்ற தென்னஞ்சோலைகள் காற்றில் சலசலத்து களிநடம் புரிந்தன. என்முன்னாலிருந்த கண்ணாடி மனிதன் ஏதோ பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். என் புதிய நண்பன் உன்னைப் பார்க்கக்கூடிய கோணத்திலிருந்து உன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். எனக்குப் பக்கத்தில் முன்னும் பின்னுமாக ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டிருந்த இரு சிங்கள இளைஞர்கள்—நண்பர்களாக இருக்கலாம்—அப்போது வெளியாகியிருந்த குணதாச அமரசேகர'வின் நாவலொன்றை காரசாரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் மௌனமாக இருந்தேன்.

என் புதிய நண்பன் உன்னையே பார்ப்பதைக் கண்ட நானும், நீ என்ன செய்கிறாய் என்று அறிவதற்காக உன்னைப் பார்க்க முற்பட்டேன். நான் உன்னைப் பார்க்க நெளிந்து திரும்புகையில் எனக்கு முன்னாலிருந்த சிங்கள இளைஞன் உன்னைப் பார்த்துவிட்டு என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான். எனக்கு சங்கோஷம் குறுக்கிட்டது. நீ உன்னையே பார்த்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறாய் என்பது எனக்குப் புலனாயிற்று. ஆனால் என்னால் உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை.

அரியத்தின் அக்காவே .....

நீ எவ்வளவு மனம் நொந்து போயிருப்பாய் என்பதை இப்பொழுது நினைக்கும்போது என்னையே என்னால் ஆற்றமுடியாத துக்கம் பீடுறுகிறது. இப்போ ஏங்கி என்ன செய்ய முடியும்.

றெயிலில் கூட்டம் கூடியிருந்தது. என் புதிய நண்பன் உன்னைப்பார்ப்பதைவிட்டு எங்கோ சென்றிருந்தான். நான் உன்னைப் பார்க்க முற்பட்டேன். கூட்டம் கூடியிருந்ததால் அது முடியவில்லை.

நாம் இறங்கவேண்டிய கோட்டை ஸ்டேசன் அன்மியபோது, உன்னருகில் நின்று என் புதிய நண்பன் என் பெயரைச் சொல்லிக் குரல் கொடுத்தான். அவனின் மனோநிலையை நினைத்து நான் மனத்தில் சிரித்துக் கொண்டேன்.

கோட்டையில் புகையிரதம் நின்றது. ஒருமாதிரியான சோக பாவனையில் நீ "வணக்கம்வருகிறேன்" என்று விடைபெற்றாய். நான் பதினாறுக்குத் தலையசைத்தேன். என்கண்கள் ஏன் கலங்கியது என்று எனக்கே தெரியவில்லை.

புதிய நண்பன் தவிர மற்ற நண்பர்கள் ஒன்று சேர்ந்தோம்.

நண்பன் 'பரி' உன்னைப்பற்றிக் கதை கதையாகச் சொன்னான் உன்பின்னாலிருந்த அவன் வெளியே ஜன்னலினூடாக தலையை நீட்டி உன்னோடு எத்தனை எத்தனையோ கதைகள் கதைத்தானாம்; நீ பரிசுத்தமான, புனிதமான பிறவியாம்.

என் புதிய றெயில் நண்பன் உன்னைப் பார்த்து ஏதோ கேட்டாலும்; வற்புறுத்தி வற்புறுத்திக் கேட்டாலும், நீ கண்கள் கலங்கி அமுதியாமே; உன் அழகிய கண்களினால் கண்ணீர் முத்துக்கள் சொரிந்தன வாமே; மௌனமாக ஏங்கிப் பெருமூச்சு விட்டாயாமே; ஆற்ற முடியாத சோகத்தில் சிலையாக மாறியிருந்தாயாமே.

நன்பன் அதற்கான காரணத்தை அறிய எவ்வளவோ முற்பட்டானும், நீ அவனிடம் சொல்லவில்லையாம். நீ அவனிடம் சொல்லியிருக்கலாம். அவன் நல்லவன். மிகமிக நல்லவன்.

நீ ஏன் அழுதாய்? நீ ஏன் கண்ணீர் முத்துக்களைச் சிந்த விட்டாய்? நீ ஏன் ஏக்கப் பெருமூச்சு விட்டாய்? நீ ஏன் சோகச் சிலையாக மாறியிருந்தாய்....

இவற்றை அறியத்தான் நான் விழைகின்றேன். நீ அழுதாயாமே—அதைக் கேட்கும்போது ஏன் என் கண்கள் கலங்கவேண்டும்—ஏன் என் நெஞ்சம் துடிக்கவேண்டும்; ஏன் நான் பேசமுடியாதவனாக வேண்டும்; ஏன் நான் என்னையே மறக்கவேண்டும்.

நீ ஏன் அழுதாய் என்பதை அறியாமல் என்னால் நிம்மதியாக இருக்கமுடியாது. இந்த உலகம் முழுவதும், நீ அழுவது

போன்ற பிரமையையே எனக்குத் தந்து நிற்கின்றது.

அரியத்தின் அக்காவே... ..

நீ ஏன் அழுதாய்?

அதை எனக்குச் சொல்லிவிடு. ஏதோ வதொரு உறவின் உணர்ச்சிகள் நிறைந்த குரலில் என்னை அழைத்துச் சொல்லிவிடு. நீ எப்படி அழைக்கிறாயென்பதல்ல எனக்கு முக்கியம். நீ ஏன் அழுதாய் என்பதை, ஏதோவோர் உறவுப்பாசத்துடன் நீ எனக்குச் சொல்லுவதுதான் முக்கியம்.

உனது பதிலை, உறவு உணர்ச்சிகளுடன் கூடிய பதிலை என்றென்றும், கலங்கிய கண்களுடன், சோகம் குடிக்கொண்ட நெஞ்சுடன் எதிர்பார்த்து நிற்கும்... ..

இளங்கோ.

(யாவும் கற்பனை)

நெய்தல் வளர்பிறை மன்றத்தாரின்

4-வது ஆண்டுவிழாவை முன்னிட்டு

எமது வாழ்த்துக்கள்

பிறின்ஸ் ஸ்கூலியோ

50 பிரதான வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அகவினம் பாடிய பயன்

நவாலியூர் நடேசன்

ஆளன் அருகிருந்த காலத்து இன்பத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த தலைவியை அவன் பிரிந்துவிட்டதால் துன்பம் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது.

அவளின் அகத்தை ஆள்பவன் மலை நாட்டவன். ஆதலின், அம்மலைசேர் திசை நோக்கியவாறு அக்கலைசேர் சிலையாள் காத்திருந்தான்.

“அகவினம் பாடுவம்” என அவள் அகத்தின் பாடறிந்த ஆரூயிர்த்தோழி அழைத்தாள்.

உரலிலே திணையைப்பெய்து இருமருங்கும் மென்மருங்கு மாதர் பெருங்குரலெடுத்துப்பாடி இடித்தலே “அகவினம் பாடுதல்”.

“மலையிலே முதிர்ந்து வளர்ந்த சந்தன மரத்திலே செய்த உரலில், யானைத்தந்தத்திலே கடைந்த உலக்கைகளை மருதராணி சிரிக்கும் கைகளில் பற்றி அகவினம் பாடுவம்” என்று அந்தத் தந்தச் சிலையன்ன பூக்கமழ் கன்னப் பாவை கூற, தோழி அவற்றைக் கொண்டு வந்தாள்.

எழில்பூத்த விழிகளும், நகைபூத்த வண்ணமுகமும், மொழியும் வாய்ந்த குமிழித்த கொங்கை நங்கையர் நாணப் பெருக்கால் தலை கவிழ்ந்தால் குலுங்கும் கலைசேர் காட்சியின் மாட்சியன்ன திணை—முற்றிய திணை—உரலில் சொரிந்து இடிப்போம் என்று மேலும் விளக்கினான் தலைவி.

பின்பு—

பூங்கொம்பனை ய தலை வி யானைக் கொம்புபற்றி இடித்தாள். தலைவி நம்பும் தோழியும் சேர்ந்து இடித்தாள். அவ்வேளை தலைவி, “பண்பாடாயோ தோழி” என்றாள்.

“பாடுவதென்ன” என்றாள் குறும்புத் தோழி.

“அகவினம்” என்றாள் தலைவி.

“யாரைப் பாடுவம்”

“அம்மலையைப் பாடுவம்”

“எம்மலையை?”

“எனக்கு நோய்தந்த மலையை”

“எந்த நோய்?”

“வேறு ஒருவராலும் மருந்து கொடுக்க இயலாத காதல்தோய் தந்தான் மலையை”.

மலைபோன்ற புயங்கொண்ட மலை வாழ் தலைவனின் — தலைவியின் ஆளனின்-பண்பு நலன் களைப்பாடிப் பரவினாள் தோழி.

மகரந்தம் ததும்பும் மென்மலர் போன்ற தன்மேனிவாட, இனிய கண்ணுளன் என்று தான் காதலித்தவன் வன் கண்ணுளனாக நோய் கொடுத்தானே என்ற முனைப்பில், அவனைத் தோழி புகழ்ந்து பாடுவதைப் பொறுக்காத ஊடல் வாய்ப்பட்ட தலைவி, “அவனின் விந்தோய்வரை வாழ்வன் டிணைக்கள் மலர் நாடிச் சென்று தேனை மாந்தி, பின் மலரை மறந்து செல்கின்றன. அந்த வன் டிணைக்களின் குணந்தான் அந்த மலைநாடனுக்கும் இருக்கும். இதைத்தெரியாது தேவமகளிர் பூம்பந்தாடிய களைதீர அம்மலையருவியில் நீராடுகிறார்களே” என்று பண்தோய்ந்த மொழியிலே பழியினைத் தோய்த்தாள். பழியைப்போக்கும் பண்தோடுத்தான் தோழி.

“ஆண்யானை தான் காதலால் குலவித்திரிந்த பெண்யானை குலுற்றதும், அது பெருவிருப்புக் கொண்ட நீங்கும்பைந்தேடி முறித்து வந்து கொடுக்கும். கரைகாணாக் காதலில் கட்டுண்ட அக்களிறும் பிடியும் தலைவனின் மலைநாட்டிலேதான் வாழ்கின்றன. யானையின் காதற்பண்பே இவ்வண்ணமாயின் அம்மலைநாட்டுத் தலைவனுக்குக் காதற் பெரும்பண்பு இல்லாது போகுமா என்றாள்” தோழி.

இவ்வண்ணம் தலைவியும் தோழியும்
'அகவினம்பாடும்' நிகழ்ச்சி ஒரு நாள்
நிகழ்ந்தது.

இன்று—

தலைவியிடம் ஓடினாள் தோழி; பரபரப்
புடன் கூறினாள்:

“உன் ஆளனின் மலையினை வைத்துத்
தனியிடத்தே அகந்திறந்து நாம் அகவினம்
பாடியதை அவன் மறைந்திருந்து கேட்
டானாம். உன்காதல் வேட்கையினை முழுது
மறிந்து, அவன் உள்ளத்தே உவகை
பொங்கி உடல்வழியே நிறைந்து குளிர்ந்
ததாம். அன்னவன்; உன்மன்னவன் உன்னை
ஆள — மணமுடிக்க — திராத நோய்க்கு
மருந்தாக வந்திருக்கிறான்” என்றாள்.

அகவினம் பாடுவாம் தோழி!—“அமர் கண்
நகைமொழி நல்லவர் நாணும் நிலைபோல்

தகை கொண்ட ஏனலுள் தாள்குரல் உர்இ
முகைவளர் சாந்து உரல், முத்துஆர் மருப்
பின்

வகைசால் உலக்கை வயின் வயின் ஓச்சி
பகைஇல் நோய் செய்தான் பயமலை ஏத்தி
அகவினம் பாடுவாம் நாம்”

ஒடுங்கா எழில் வேழம் வீழ்பிடிக்க உற்ற
கடுஞ்சூழல் வயாவிற்கு அமர்ந்து, நெடுஞ்
கிளைத்

தீம்கண் கரும்பின் கழை வாங்கும்—உற்றா
ரின்

நீங்கலம் என்பான் மலை.

தன் மலைபாட நயவந்து கேட்டு அருளி
மெய்ம்மலி உவகையன் புகுதந்தான்
புணர்ந்து ஆரா

மென்முலை ஆகம்கவின்பெற,
செம்மலை ஆகியமலை கிழவோனே,

(கலித்தொகை)

வீதி

“ மஹாகவி ”

வீதியில் மக்கள் விரைந்து கொண்டிருந்தனர்.
ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கடமை.
ஆதலால்,
ஓடி ஓடி உழைப்பினுள் ஆழ்ந்தனர்.
ஒவ்வொரு கணமும் உயிரினை வாழ்ந்தனர்.
ஓடாத மக்களுக்குலகு
காடாகும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் இறப்பே!

அன்னையில் அப்பன் இனித்ததென்ன?

— கமலக்கண்ணன் —

பைய மெல்ல அடிவைத்துப்
பாகாய் இனிக்கும் மொழிபேசி
மெய்யை வருடும் மகளேஉன்
செய்கை இருந்த வாறென்ன?

என்னைத் தழுவி முத்தமிட்டாய்
என் தன் மடியில் நீதுயின்றாய்
அன்னை உணவுக் கழைத்தக்கால்
அப்பா 'சோச்சி' தா என்றாய்

அம்மா "பாச்சி வேண்டாமோ
ஆருயிர் மகளே குடி!" என்றாள்
நம்மால் ஏலாதென்றே நீ
நயனம் மூடித்துயின்றது மேன்

"கண்ணே நான்உன் அப்பாகாண்
கள்ளி! எழுந்துகுடி" என்றேன்
கண்விழித்தாய் குடித்திட்டாய்
காரணம் யாதோ நானறியேன்

உன்றோய் அகலும் வகைஎண்ணி
உனக்காய் மருந்து தானுண்ணும்
அன்னையில் அப்பன் இனித்ததென்ன?
அடியே பிள்ளாய் உரைத்திடுவாய்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மின்சார உபகரணங்களுக்கு

சிறந்த இடம்

முருகன் எலக்ட்ரிக்ஸ் ஸ்ரோர்ஸ்

6/8, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

உத்தரவுபெற்ற மின்சார ஒப்பந்தகாரர்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

தொலைபேசி 7110

தந்தி: 'கறண்ட்'

NORTHERN MOTOR WORKS

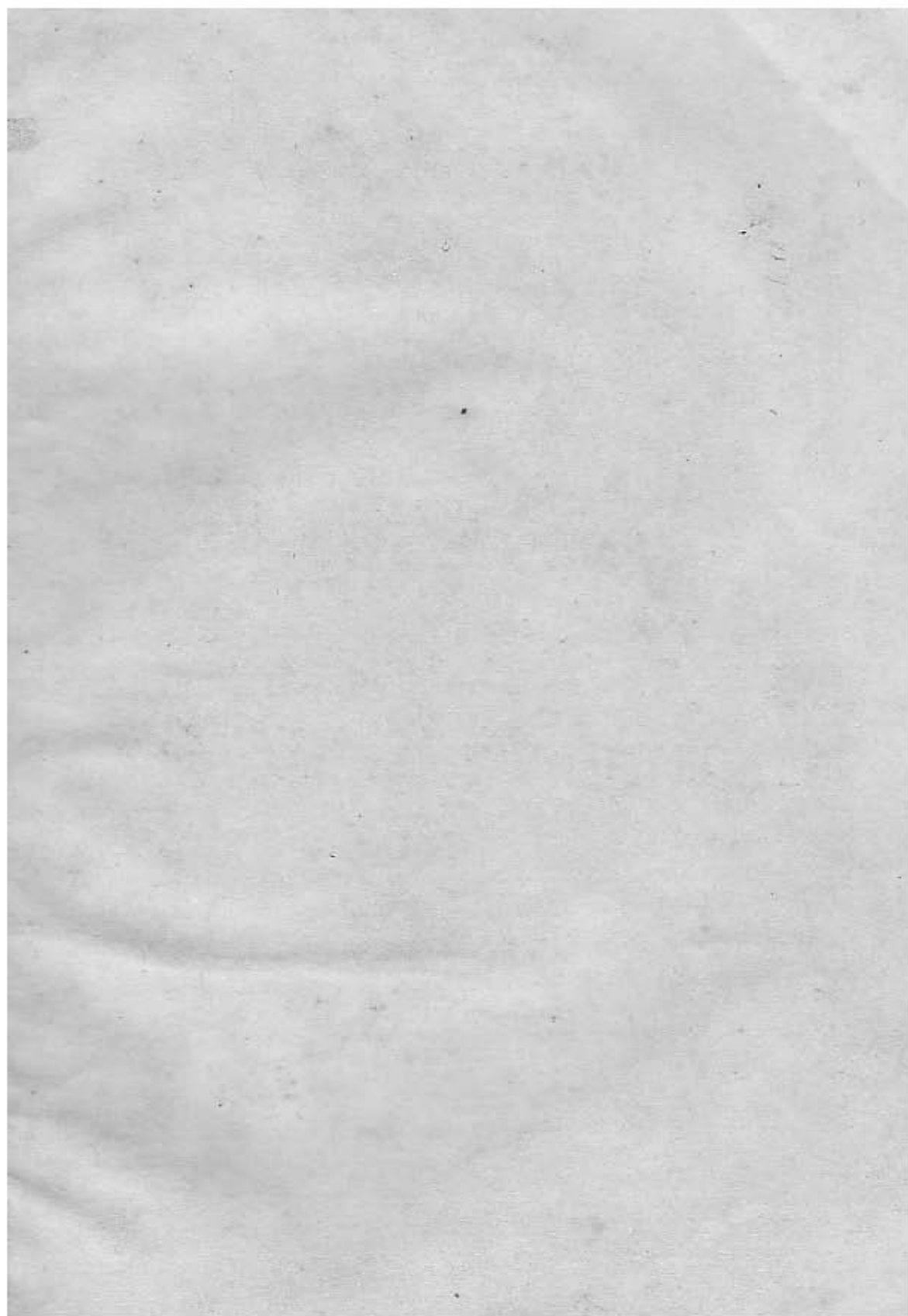
RECONDITIONERS OF MOTOR & DIESEL ENGINES MANUFACTURERS OF
SPARE PARTS, REBORING, RESLEEVEING, CRANK SHAFT REGRINDING

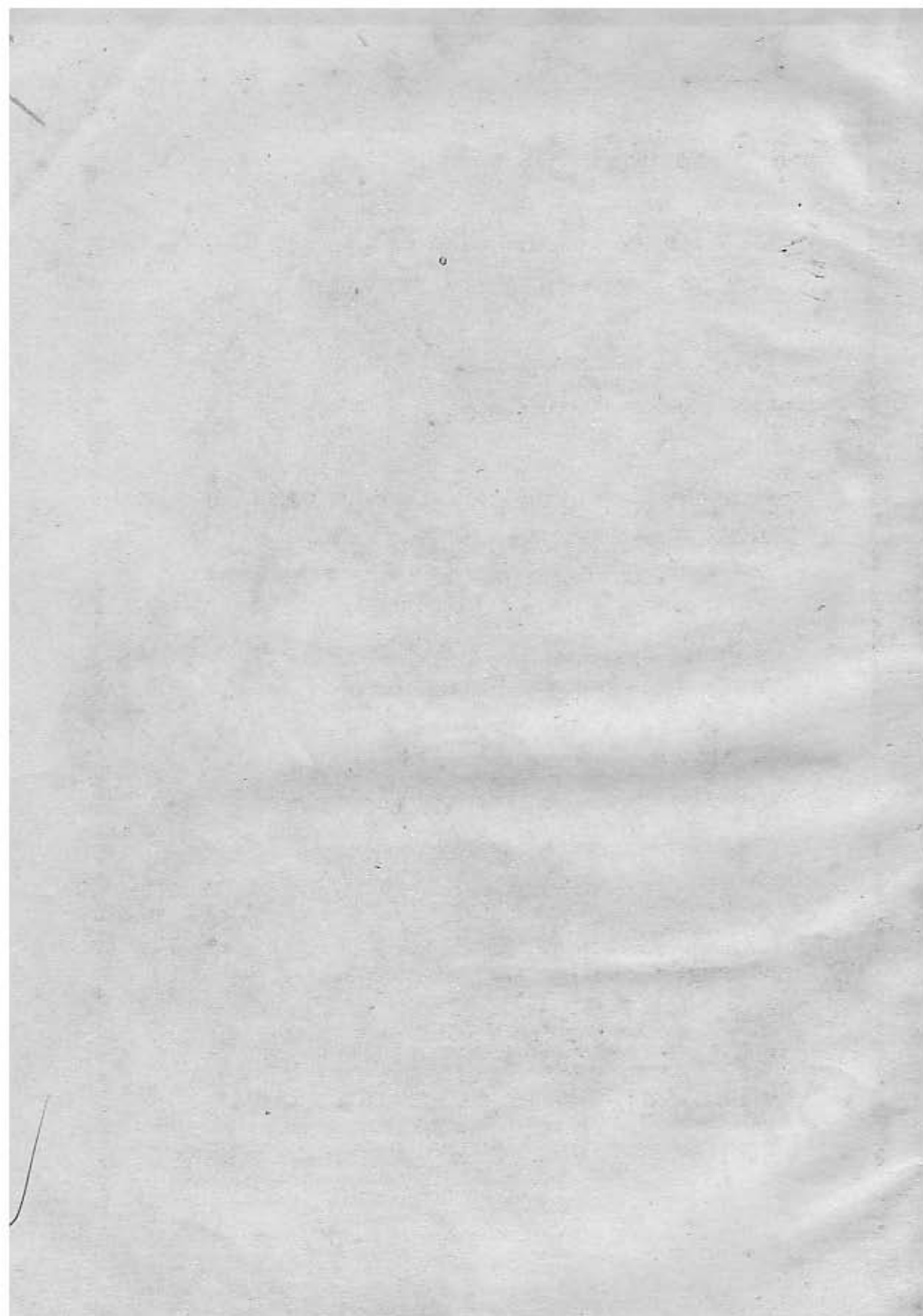
மோட்டார் டீசல் இயந்திர உதிரிப்பாகங்கள் புதுப்பித்தல், புதியதாயமைத்தல்
மற்றும் றிபோரிங், றிசிலீவிங், கிரூங் சாஃபர், றிகிறைன்டிங் முதலியன

நோதேன் மோட்டோர் வேக்ஸ்

41, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

41, Stanley Road,
JAFFNA.

நன்றி கூறுகிறோம்

பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் “நெய்தல்” மலருக்கு
தமது படைப்புக்களை தந்த படைப்பாளிகளுக்கு ...

இம்மலர் வெளிவருவதற்கு தங்கள் விளம்பரங்களை
தந்து உதவிய கருணையாளர்களுக்கு ...

இம் மலரில் உள்ள விளம்பரங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு
தங்கள் சிரமங்களை பாராது எமக்கு உழைத்த
அருட்திரு. பெனட் கொண்சன்ரைன்
திரு. M. S. பேரீன்பநாயகம்
போன்ற பெரியார்களுக்கு ...

இம் மலருக்கு மிக அழகானமுறையில்
“நெய்தல்” என்ற தலைப்பிற்கு கருத்துச் செறிவுடன் ...
முகப்பு ஓவியம் வரைந்து உதவிய
நண்பர் திரு. சாது அவர்களுக்கு ...

இம் மலருக்கு பல்வேறு துறைகளில்
மிகவும் ஆர்வமுடன் ஒத்துழைத்த
அ. யேசுராசா, எ. ஜே. கனகரட்ண
ஜே. எம். இராசு, நவாலியூர் நடேசன் போன்றோருக்கு ...

எமது இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

தொலைபேசி: 585

Phone: 585

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக
நகைகளுக்கும்
மின்னும்
வைரங்களுக்கும்
சிறந்த ஸ்தாபனம்

கே. என். எம். மீரான்சாஹிப்

தங்கப்பவுண் நகைமாளிகை
கன்னுதிட்டி, யாழ்ப்பாணம்.

For Fashionable
JEWELLERY & DIAMONDS
Visit
K. N. M. Meeransahib

SOVEREIGN PALACE
KANNATHIDY, JAFFNA.

கூட்டுறவு அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.